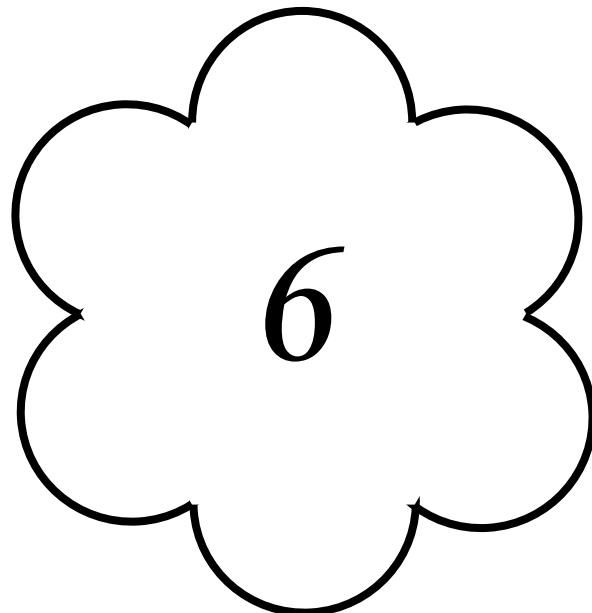

Visor

Bo'kantoj

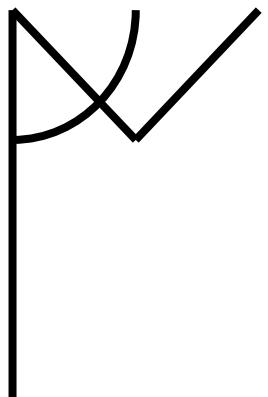
Den långa leken – La longa ludo

Ägare = Posedanto: _____

Visor – Bo'kantoj

6

Den långa leken – La longa ludo

Sorparbo

Dala-Floda 2015

<http://tone.se>

Inledning

Kvädena i detta häfte är tonstavade. Tonstavning förklaras på Elfridens hemsida <http://tone.se>, där också dataprogrammet Tone kan laddas ned för den som vill lyssna på melodin eller ändra den.

I korthet: En vanlig västerländsk durskala nedifrån och upp tonstavas [Do Re Mi Fa So La Ti do] och en mollskala [LA TI Do Re Mi Fa So La]. Stor bokstav betyder lägre oktav. Snedstreck (/) är taktstreck, alla taktdelar (ord) i en takt är lika långa och alla tondelar (självlyd) i en taktdel är lika långa. Om tonen höjs med ett halvt tonsteg (#) ändras självlydet till i och om det sänks (b) blir det a. En taktanvisning <1,5:3> betyder 1,5 taktdelar i sekunden (= 90 slag i minuten) och 3-takt.

Sjung och var glad!

M. Strid

Sorparbo Gille

sommaren 2014

Enkonduko

La baladoj en ĉi kajero estas tonsilaboj. Tonsilabado klariĝas en la retejo de Elfriden, <http://tone.se>, kie enſuteblas ankaŭ komputila programo Tone se oni volas melodion aŭskulti aŭ manipuli.

Mallonge: Ordinara okcidenta skalo majora de malalto al alto tonsilabiĝas [Do Re Mi Fa So La Ti do] kaj minora skalo [LA TI Do Re Mi Fa So La]. Majusklo signifas pli malaltan oktavon. Oblikva streko (/) estas taktomezura, ĉiuj takteroj (vortoj) en sama takta mezuro estas same longaj kaj ĉiuj toneroj (vokaloj) en sama taktero estas same longaj. Se la tono altiĝas per dieso (#) la vokalo ŝangiĝas al i kaj se malaltiĝas per bemolo (b) ĝi fariĝas a. Taktindiko <1,5:3> signifas 1,5 takterojn por sekundo (= 90 batojn po minuto) kaj 3 takterojn por takta mezuro.

Kantu kaj estu gaja!

Martin S.

Sorparbo Gildo

somere 2014

&4105. Allehanda
ämbetshustrur:

- '1 /Gamla tre /vantar och
/nya tre /skor (x:; /hurrom
/hej! ;) /Bondens /hustru
/tröskar /korn (x:; /hur den
/gumman /fröjdar /si/g.)
- '2 Tröskar hon korn så
bärgar hon in Skepparns
hustru väntar vind
- '3 Väntar hon vind så väntar
hon väder Skommarens
hustru barkar läder
- '4 Barkar hon läder så kokar
hon beck Spelemans
hustru drar på en lek
- '5 Drar hon på leken så ropar
hon hurra Krigarens
hustru drar sin värja
- '6 Drar hon ut värjan så
sticker hon i 'na
Mörnarens hustru sticker
svina

'7 Sticker hon svina så kokar
hon palt
Herrgårdspigorna äter opp
allt

'8 Får de int palten så
rycker de till korven Och
får de int korven så rycker
de till Norge

'9 Kommer de till Norge, får
de int lån' hus Får stå ute
och fryska om truten :
stackars flickor jämra sig.

#4105: (/La Lado /mi mimi
/mi rere /mi i; /do do
/Ti i; Ti /do do /re re
/do La /Ti i; /Ti Mi /Si
La /Ti do /La a /a h) x9

< Sveda popolkanto. Tradukis
Martin Strid (2008).>

,&4105. Istedzinoj ĉiaj:

'1 /Aĝaj tri /gantoj kaj
/nov'tri'šu' /jen ; /hura /hej! ;
Kam/puled/zino /draſas da
/gren' ; /gojas /la vi/rino /plej/.

'2 /Grenon ŝi /draſas, do
/stokas da /rent' (×:; /hura
/hej! ;) Ŝi/pisted/zino a/tendas
al /vent' (×:; /gojas /ta vi/rino
/plej/.)

'3 /Venton ŝi a/tendas,
a/tendas al a/er'
Ŝu/isted/zino /tanas da /led'

.....

'4 Se /ledon ŝi /tanas, bo/ligas
da /gudr' Muzi/kisted/zino
/faras da /lud'

'5 Se /ludon ŝi /faras, ŝi /vokas
hu/ra' Sol/dated/zino
el/tiras na /glav'

'6 Se /glavon el/tiras, ŝi /pikas
per /forto Bu/ĉisted/zino
/pikas /porkojn

'7 Se /porkojn ŝi /pikas,
ku/iras da /farĉ'
Sin/jorservis/tinoj for/manĝas
/large

'8 Se /ne havos /farĉon, do
/kuras al kol/baso aŭ /sen
kol/bas' Norve/gajen pa/ŝas
.....

'9 Al/venas Norve/gajon, ne
/trovas da loĝ/dom'
Ek/stere mal/varmi /devas la
/homoj ; /povru/linoj /en
ĝe/mej'.

&4401. Sjúrðarkvæði. Regin
smiður:

(&Viðgangur: Grani bar gullið av heiði, ; brá hann sínum brandi av reiði, ; Sjúrður vá av orminum, ; Grani bar gullið av heiði.)

'1 / Viljið tær nú lýða á, ;
meðan eg man kvøða, ; um
teir ríku kongarnar, ; sum eg
vil nú umrøða. (×:; Grani bar
gullið av heiði, ; brá hann
sínum brandi av reiði, ;
Sjúrður vá av orminum, ;
Grani bar gullið av heiði.)

'2 Sigmund so nevni eg ; tann
jallsins son, ; tað var hin unga
Hjørðís, ; kona hans var hon.
.....

'3 So glaðiliga drekka teir ; í
ríkinum jól, ; so týðuliga seta
teir ; sín teknarstól.

'4c Ófriður gekk á ; ta heilu
høll, ; so menniliga vardu teir
; hin ríka kongsins fjøll.

'5 Tá var har so mikil ; ríka
manna gongd, ; ófriður gekk á
; hin ríka kongsins lond.

'6c Ófriður gekk á ; hin ríka
kongsins lond, ; leggja teir
sínar bardagar ; suður við
sjóvarstrond.

'7 Ríða teir í bardagar ;
suður upp á strand, ; so
reystiliga vardu teir ; tann
ríka kongins land.

'8 Løgdu sínum bátunum ;
suður við strand, ; si listiliga
vardu teir ; tann ríka kongins
land.

'9 Ríða teir í bardagar, ;
ongin kemur heim, ; eftir livir
Hjørðís ; bæði við sorg og
mein.

'10 Ríða teir í bardagar, ; lata
har sítt lív, ; eftir livir
Hjørðís, ; Sigmundar vív.

'11 Hjørðís akslar sær ; kápu
blá, ; so gekk hon á vøllin
fram, ; har Sigmundur lá.

'12 "Ligg nú heilur
Sigmundur, ; søti mín, ; eg
man vera í sorgartíð ; komin
at vitja tín.

'13 Hoyer tú reysti
Sigmundur, ; søti mín ; er tað
nakað grøðandi ; sárini tíni?"
....

'14 "Seint manst tú Hjørdís ;
fáa til tey ráð ; at geva mær
tey smyrслини, ; sum grøða
kunna míni sár.

'15 Hundings synir í
randargný ; skaðan gjørdu
har, ; eitur var í svørðinum ;
teir bóru móti mær.

'16 Tá ið eg tað fyrsta ; sárið
fekk, ; sundur mitt svørð tá ;
í tógvu luti gekk.

'17 Tá ið eg fekk tað ; annað
sár, ; illa neit at hjartanum, ;
tað higgi at tí gár.

'18 Tak tú hesa ; svørðsluti
tvá, ; lat tú teir til smiðju
bera, ; ungan son vit fá'.

'19 Tað ið tú hevur í vón hjá
tær, ; tað er sveins barn, ; tú
føð tað væl við alvi upp, ; tú
gev tí Sjúrðar navn.

'20 Av sonnum eg tað ; sigi nú
til tín: ; hesin sami sonurin ;
skal hevna deyða mín.

'21 Regin smiður býr ; fyri
handan á, ; honum skalt tú
fáa ; hesa svørðsluti tvá.

'22s Og so má hann gera tað
; so reinliga hart, ; baeði má
hann vega við tí ; steinin og
jarn.

'23 Frænur eitur ormurin, ; á
Glitraheiði liggur, ; Regin
hann er góður smiður, ; fáum
er hann dyggur.

'24 Eg kann ikki Hjørdís ;
longur tala við teg, ; tí hetta
man vera deyðastund, ; ið
komin er á meg."

'25 Grátandi snúvist Hjørdís
; Sigmundi frá, ; allar hennar
hirðkonur ; tær stóðu henni
hjá.

'26c Allar hennar hirðkonur, ;
tær stóðu henni við, ; tá ið
frúgvin Hjørdís ; fell í óvit
niður.

'27c Tað var tá sum oftun
enn, ; tað kom á so brátt, ;
kongin sókti helsótt ; á teirri
somu nátt.

'28c Ikki kostaði Hjørdís ;
minni til enn tá, ; børuna av
reyðargulli ; lat hon Sigmundi
slá.

'29c Børuna av reyðargulli ;
lat hon honum gera, ; krossin
av tí hvíta silvri ; merki til at
bera.

'30c Eystantil undir heynum,
; ið dreingir leika á fold, ; har
gróvu teir tað ljósa lík ; niður
í dökka mold.

'31c Eystantil undir heynum,
;
ið dreingir reika at tala, ;
dimmur er hesin dapri dagur,
; niður í mold at fara.

'32 Grátandi fór nú Hjørdís, ;
í sínum sali at sita, ; Hjálprek
kongur fyrstur var ; ið
frúnna mundi vitja.

'33 Sigmundur kongurin ; frá
Hjørdísi gekk, ; Hjálprek
kongurin ; frúnna aftur fekk.
....

'34s Hjalprek kongurin ; tann
jallsins son, ; hann fekk nú
sær ; so høgbona konu.

'35c Frúgvin lat seg við barni
ganga ; níggju mánar taldar, ;
til at teirri stundini leið, ;
hon føðir ein svein so baldan.
....

'36 Frúgvin lat sær við barni
ganga ; níggju mánar sínar, ;
til at hennara stundini leið, ;
hon føðir ein son so fríðan.
....

'37 Tað var tá sum ofta er
enn, ; at duld eru døpur mein,
; frúgvin er gingin í høgaloft ;
hon føðir ein ungan svein.

'38 Sveipar hon hann í klæði
væl, ; tá ið hann kom í heim, ;
Sjúrð so bað hon nevna sær ;
hin gævuliga svein.

'39s So var tað við Sjurða, ;
mikil gav hann vekst, ; meiri
vaks hann í ein mánað, ; enn
onnur børn í seks.

'40s Hann vaks upp hjá síni
moður, ; tað er einki hól, ;
meiri vaks hann í ein mánað, ;
enn onnur børn í tólv.

'41s Hann vaks upp hjá síni
moður, ; hon gav honum
gangin hægst, ; hann royndi
meira í ein mánað ; enn onnur
børn í seks.

'42s Hann vaks upp hjá síni
moður, ; miklan fekk hann
alva, ; styrknaði meiri í ein
mánað, ; enn onnur børn í
tólv.

'43s Hann vaks upp hjá síni
moður, ; lukkan honum góð, ;
hann vann meira í ein mánað, ;
enn onnur børn í tólv.

'44 Hann vaks upp í ríkinum ;
til gævuligan mann, ;
Hjálprek kongurin ; fostraði
hann.

'45 Hann vaks upp í ríkinum, ;
skjótt og ikki leingi, ;
gjørðist hann í høggum
tungur, ; hann bardi kongsins
dreingir.

'46c Hann var sær á
leikvøllum ; undir reyðum
skildri, ; lærdi allar listir
tær, ; ið kappin kjósa vildi.
....

'47c Hann var sær á
leikvøllum ; burtur við aðrar
sveinar, ; hvørja ta tíð teir
reiðir vóru, ; stóð eitt stríð
av meini.

'48 Hann var sær á
leikvøllum, ; hann millum
manna herjar, ; rívur upp
eikikelvi stór, ; hann lemjur
summar til heljar.

'49 Niður setast sveinarnir, ;
reiðir ið teir vóru: ; "Líkari
var tær faðir at hevna, ; enn
berja os so stórum."

'50c Sjúrður kastar reyðum
skildri ; niður á dökka fold, ;
tá ið hann hoyrdi sín faðirs
deyða, ; hann sortnaði rætt
sum mold.

'51 Kastar hann svørð og
herklæði, ; hann lystir ei
longur at leika, ; gongur so
inn fyri móður sína ; við
reyðar kinnar og bleikar.

'52s Sveinur gekk til móður
sína, ; talar rætt og slætt: ;
"Sig mær sannan faðir at
mær, ; ein hvør vil víta sín
ætt.

'53s Hoyr nú tað, mín sæla
móðir, ; sig mær satt ifrá: ;
varð mín faðir av lívi tikin, ;
ella doyði hann á strá?

'54s Hoyr tú nú, mín sæla
móðir, ; spyrja má eg nú teg:
; varð mín faðir við váknum

vígin? ; Dult er tað fyri meg.

.....

'55 "Hoyr tú sæla móðir míن,
; sig mær satt í frá, ; hvussu
var hann at navni nevndur, ;
ið mín faðir vá'?"

'56s "Hoyr tú, mín hin sæla
móðir, ; sig mær satt í frá, ;
er hann enn á vørldini, ; ið
mín faðir vá'?"

'57s "Um hann er í vørldini, ;
ið tín faðir vá, ; tað verður
ikki, meðan tú lívir, ; tú
sømdir av teimum fá."

'58 "Eg kann ikki sannari ;
siga tær í frá, ; tað vóru
Hundings synir, ; ið tín faðir
vá'.

'59 Tað vóru Hundings synir,
; ið tín faðir vá', ; tað verður
ei, meðan tú livir, ; tú sømdir
av teim manst fá."

'60 Sjúrður svarar síni móðir
; allvæl sum hann kundi: ;
"Ofta hava vaksi ungum
rakka ; hvassar tenn í munni."

.....

'61 Hjørdís gongur at kistuni, ; sum øll var í gulli drigin: ; "Her sært tú tey herklæði, ; sum tín var faðir í virgin."

'62s Hon læsir upp ta kistuna, ; sum nögv var í gull og fæ, ; hon tekur upp teir svørðslutir ; og kastar Sjúrða á knæ.

'63s Hon tekur upp ta skjúrtuna, ; sum øll var í blóði drigin. ; "Her sært tú nú, míni sæli sonur, ; hvussu tín varð faðirin virgin."

'64 Hon læsir upp ta kistuna, ; sum nögv goymdi gull og fæ, ; tekur upp ta blóðugu skjúrtu, ; og kastar honum á knæ.

'65 Tekur hon teir svørðslutir, ; Sjúrði hon teir fær: ; "Hetta gav tín sæli faðir, ; ið mikið gott unti mær.

'66 Tak tú hesa ; svørðsluti tvá, ; tær eitt annað

javngott ; svørð av teimum slá.

'67 Regin smiðir býr ; fyri handan á, ; honum skalt tú bera ; hesa svørðsluti tvá.

'68s Honum skalt tú fáa ; hesar svørðslutir tvá, ; smíða vel og virðilíga, ; til tú ríða má.

'69 Frænur eitur ormurin, ; á Glitraheiði liggur, ; Regin hann er góður smiður, ; men fáum er hann dyggur.

'70 Gakk tú fram at fossinum, ; kasta stein í á, ; kjós tær hest til handar tann, ; sum ikki víkur í frá!"

'71 Gekk hann sær at fossinum, ; kastaði stein í á, ; hann tók tann av hestunum, ; sum ikki veik í frá.

'72 Hann varð valdur í ríkinum, ; av øllum var hann bestur, ; síðan var hann kallaður, ; Grani, Sjúrðar hestur.

'73s Árla var um morgunin, ;
meg man rætt um míんな, ;
Sjúrður kvittar yvir um á ;
Regin smið at finna.

'74 Sjúrður loypur á Grana
bak ; morgun ein so snimma, ;
síðan reið hann yvir um á, ;
Regin smið at finna.

'75 Tað var hin ungi Sjúrður ;
ríður fyrí dyrnar fram, ;
Regin kastar smiði øllum, ; og
tök sær svørð í hond.

'76c "Hoyr ta frægi Sjúrður,
; tú ert so menskur ein mann,
; hvørt stendur ferðin tín, ;
hvørt ríður tú fram?"

'77 "Hoyr tú tað nú Regin, ;
higar stendur mín ferð, ; ger
mær tað tú Regin smiður, ;
smíða mær nú eitt svørð!"

'78 "Ver vælkomin, ungi
Sjúrður ; tú hevur verið mær
kærur, ; dvølst tú í ríkinum
nakra tíð, ; tú ver í nátt hjá
mær."

'79 "Eg kann ikki, Regin
smiður, ; dvøljast her hjá

tær, ; Hjálprek kongur
saknar meg ; úr hásætinum
hjá sær."

'80c Smíða tú mær svørðið ;
virðiliga og væl, ; bæði skal
eg vega við tí ; jarn og so
stál.

'81 Smíða skalt tú mær
svørðið ; skært og so reint, ;
bæði skal eg vega við tí ; jarn
og so stein."

'82 Regin tók við svørðinum, ;
legði tað í eld, ; tíggju
næturnar, ; hevði hann tað í
gerð.

'83 Tíggju næturnar ; hevði
hann tað í gerð, ; tá var hin
ungi Sjúrður ; riðin aðra ferð.
....

'84s Árla var um morgunin, ;
sólin skín so snimma, ;
Sjurður loypur á Grana bak ;
Regin smið at finna.

'85 Sjúrður loypur á Grana
bak ; morgun ein so snimma, ;
síðan reið hann yvir um á ;
Regin smið at finna.

'86 Tað var hin ungi Sjúrður, ; ríður fyri dyrnar fram, ; Regin kastar öllum smíði, ; og tók sær svørð í hond.

'87 "Ver vælkomin Sjúrður, ; smíðað havi eg svørð, ; bilar tær ei hugur og hjarta, ; tú verður til víggja færur.

'88 Smíða havi eg tær svørð ; skært og so reint, ; bæði skalt tú vega við tí ; jarn og so stein."

'89 Sjúrður gongur at stórum stiðja, ; royndi alv so fast, ; sundur hans svørð tá ; í tógvu luti brast.

'90 "Deyða ert tú Regin, ; av mær verð, ; fyri tú vildi svíkja meg ; í tíni vápnagerð."

'91 Báðar tekur hann svørðslutirnar, ; kastar honum á knæ, ; skalv tá Regin smiður ; sum eitt liljublað.

'92 Báðar legði hann svørðslutirnar ; aftur í hans

hond, ; tá skalv hondin á Regin ; sum á liljuvond.

'93 "Smíða skalt tú annað svørð, ; men smíðar tú tað svá, ; vita skalt tú Regin ; lív skalt tú ei fá.

'94 Svørðið skalt tú gera ; so reiðuliga hart, ; bæði skal eg vega við tí ; stál og so jarn."

'95 "Smíði eg tær annað svørð ; og verður tað ei svá, ; hjartað úr orminum, ; tað leggi eg treytir á.

'96 Hoyr tað ungi Sjúrður, ; smíði eg tær svørð, ; hjartað úr orminum, ; tað vil eg hava í verð."

'97 Regin tók við svørðinum, ; legði tað í eld, ; tríati næturnar ; hevði hann tað í gerð.

'98 Tríati næturnar ; hevði hann tað í gerð, ; tá var hin ungi Sjúrður ; riðin aftur á ferð.

'99 Sjúrður loypur á Grana
bak ; morgun ein so snimma, ;
síðan reið hann yvir um á ;
Regin smið at finna.

'100 Tað var hin ungi Sjúrður,
; reið fyrir dyrnar fram, ;
Regin kastar øllum smíði ; og
tók sær svørð í hond.

'101s "Ver vælomin,
Sjúrður, ; hvussu er at tí
vón? ; Góðar hevur tú
yvirvánir ; í allari ásjón.

'102 "Ver vælomin, Sjúrður,
; smíðað havi eg svørð, ; bilar
tær ei hugurin, ; tú verður so
víða á ferð."

'103s Smiðað hevi eg svørðið
; skært o so reint, ; bæði
mást tú vega við tí ; jarnið og
so Stein."

'104 Sjúrður gongur at
stiðjanum, ; høggur alt við
fart, ; hvørki mátti røkka, ei
støkka, ; so var svørðið hart.
....

'105 So høggur hann Sjúrður
; fastliga til, ; sundur kleyv

hann stiðjan ; og stabban við.

.....

'106 Tað rennur ein á frá
kelduni upp, ; ein onnur skamt
ífrá, ; Gram kallar hann
svørðið, ; á hallargólvi lá.

'107 "Hoyr tað frægi Sjúrður
; tú far og kann um vív, ; fyrir
tílikan høvdinga ; vildi eg lati
liv."

'108c "Hoyr tú ta nú Regin, ;
hetta sigur tú mær, ; men
annað býr í hjartanum, ;
Regin smiður, á tær."

'109 "Inn tað, frægi Sjúrður,
; siga skalt tú mær, ; nær tú
ríður á Glitraheiði, ; lat meg
fylgja tær."

'110 "Fyrst ríði eg í
randargný, ; Hundings synir
at finna, ; síðan ríði eg á
Glitraheiði, ; men tað fýsir
meg minna.

'111 Fyrst ríði eg í randargný,
; Hundings synir at fella, ; so
fari eg á Glitraheiði, ; tí mær
man einki bella."

'112c Tað var Sjúrður
Sigmundarson, ; ei skortar
honum eyð, ; reið hann tá í
randargný, ; hann hevndi sín
faðirs deyða.

'113s Snarliga vá hann
Hundsins synir, ; snart kom
hann aftur úr teirri, ,
stokkut stund hann dvøldist
víð, ; hann reið á Glitrarheiði.
.....

'114 Allar vá hann Hundings
synir, ; væl kom hann aftur
frá teim, ; skamri stund í
ríkinum var, ; hann reið á
Glitraheiði.

'115s Tað var svíkarin Regin
smiður, ; hugsar so við sær: ;
"Kvittar tú á Glitrarheiði, ;
eg skal fylgja tær."

'116 Tað var Sjúrður
Sigmundarson, ; ríður yvir
skóg, ; møtti honum gamalur
maður, ; hann settist niður á
lón.

'117t Har kom maður á vøllin
fram, ; eingin ið hann kendi, ;

siðan hatt á høvdi bar, ; og
finskan boga í hendi.

'118t Har kom maður á vøllin
fram, ; hann vá við
eggjateini, ; eyga hevði hann
eitt í heysi, ; knept var brók
at beini.

'119s Tað var hin ungi
Sjúrður, ; ríður á
Glitrarheiði, ; møtti hann
einum gomlum manni ; mitt á
sínari leið.

'120s Tað var hin ungi
Sjúrður, ; hann situr á
baldum hesti, ; so er mær av
sonnum sagt, ; at tað var
Nornagestur.

'121c "Hoyr tað Sjúrður
Sigmundarson, ; tú ert so
reystur ein mann, ; hvørt
stendur ferðin tín, ; hvørt
ríður tú fram?"

'122c "Eg reið fyrst í
randargný ; teir Hundings
synir at finna, ; nú ríði eg á
Glitraheiði, ; roysnisverk at
vinna."

'123 "Hoyr tú reysti Sjúrður, ; siga skalt tú mær, ; hvør er hasin vesæli maður ; í fylgi er við tær?"

'124 "Regin smiður kallast hann, ; ormsins bróður hann er, ; tí havi eg hann við mær ; á hesi míni ferð."

'125 "Hvør bað teg grava ; hesar gravir tvær? ; Deyðan man hin sami maður ; hava ætlað tær."

'126 "Regin legði mær ráðini ; at grava gravir tvær, ; tí hann er mín vinmaður ; við mær á hesari ferð."

'127 "Hevur Regin biðið teg ; grava gravir tvær, ; hann er versti svíkjari ; og deyða vil hann teg.

'128c Væl mást tú Sjúrður ; akta har uppá, ; at tú ikki deyðan skalt ; av hesum ormi fá.

'129s Grav tú nú tógvær, ; ta triðju har íhjá, ; ein mun av eitrinum ; man tað líva tá.

'130 Grava tú ta triðju, ; tú grava hana skamt ífrá, ; ein mun av eitrinum ; lívir hon tær tá.

'131s Grav tú grivjur fýra, ; um tú verður moður, ; harvið skalt tú verja teg ; fyri ormins eiturbloði."

'132c Grava tú enn ta fjórðu, ; har longur fram, ; upp úr grøvini ; skalt tú vega hann.

'133 Grava skalt tú ta fjórðu, ; tú grava hana har íhjá, ; síðan skalt tú Sjúrður, ; á jørðini stá."

'134 Ormur er skriðin av gullinum, ; frá man frættast víða, ; Sjúrður setist á Grana bak, ; hann býr seg til at ríða.

'135 Ormur er skriðin av gullinum, ; tykist hava grið, ; Sjúrður trívur im benjarkolv, ; hann býr sítt svørð nú til.

'136s Tríati alin var fossurin, ; ið ormurin undir lá, ; høvur og spirl á jørðini, ; bukt á homrum lá.

'137 Tríati favnar var fossurin, ; ið ormurin undir lá, ; uppi vóru hans bæði bóksl, ; men búkur á homrum lá.

'138c Uppi vóru hans bæði bóksl, ; men búkur á homrum lá, ; tað var hin reysti Sjúrður, ; hann sínum svørði brá.

'139s Tað var hin snari Sjúrður, ; sínum svørði brá, ; hann kleyv tann hin frænarorm ; sundur í lutir tvá.

'140 Sjúrður gav so vænt eitt høgg, ; tað øllum tókti undur, ; tá skalv bæði leyv og lund ; og allar vørildar grundir.

'141 Tá skalv bæði leyv og lund, ; og allar vørildar grundir, ; Sjúrður brá sínum

bitra brandi, ; hjó hann um miðju sundir.

'142 Tað spurdi ormurin, ; tá ið hann í brotum lá: "Hvør er hesin hugdjarvi, ; ið høgga torir svá?"

'143 "Sjúrð skalt tú nevna meg, ; Sigmundar son, ; tað var hin unga Hjørdís, ; kona hans var hon."

'144 "Hoýr tú tað nú Sjúrður, ; hvat eg tali til tín, ; hvør fylgdi tær ta longu leið ; higar nú til míن?"

'145 "Regin er tín bróðir, ; hann vísti mær veg, ; hann er hin versti svíkjari, ; deyða vildi hann teg."

'146 Til tess svaraði ormurin, ; meðan hann lá í blóði: ; "Drepa skalt tú Regin smið, ; tó at hann er mín bróðir.

'147 Veg tú nú Regin smið, ; sum tú hevur vegið meg, ; hann er versti svíkjari, ; deyða vil hann teg."

'148 Tað var Regin smiður, ;
talaði so fyri sær: ; "Fái eg
nú Sjúrður ; tað ið tú lovaði
mær?"

'149 Sjúrður stakk til
hjartað, ; tó vegurin var
trangur, ; steikti tað á teini, ;
ið tríati alin var langur.

'150 Sjúrður gjørdist á hendi
heitur, ; hann brá sær í
munn, ; fuglar og so alskyns
djór ; vóru honum á máli
kunn.

'151 Tað sogdu honum villini
fuglar, ; uppi sita í eik: ;
"Sjálvur skalt tú Sjúrður ;
eta av tíni steik."

'152 Sjúrður steikti hjartað,
; og tað av teini dró, ; Regin
legðist at drekka ; ormsins
eiturblóð.

'153 Regin legðist at drekka ;
ormsins eiturblóð, ; Sjúrður
gav honum banasár, ; í spori
sum hann stóð.

'154 Tað var hin ungi Sjúrður,
; sínum svørði brá, ; síðan

kleyv hann Regin smið ;
sundir í lutí tvá.

'155 Mikið mundi Sjúrður ;
gullið eignast tá, ; tí at hann
vá tann frænarorm, ; á
Glitraheiði lá.

'156 Árla var um morgunin, ;
tað roðar fyri sól, ; hann
bindur upp á Grana bak ;
gullkistur tólv.

'157 Tólv gullkistur legði
hann ; hvørjuminni klakk, ;
sjálvur settist hann omaná, ;
so er mær frásagt.

'158 Síðan settist Sjúrður ;
at ríða omaná, ; Grani sprakk
um lyngheiðir, ; og reiður var
hann tá.

'159s Tólv gullkistur ;
hvørjumegin klakk, ; sprakk
hann yvir Lindará, ; so er
frásagt.

'160s Grani sprakk um díkið,
; sylgjan sundur gekk, ; tað
er mær av sonnum sagt, ; at
Nornagestur hana fekk.

'161c Hesturin rennur í oyðimörk, ; leiðin var honum ei kunnig, ; Sjúrður svav á teirri nátt ; undir so koldum runni.

'162c So treður hann Grani ; grót rætt sum voll, ; tilíkur kemur eingin aftur ; í ríka kongsins høll.'

'163 Nú skal lætta ljóðið av, ; eg kvøði ei longur á sinni, ; so skal taka upp annan tátt, ; og víðari leggja í minni.

, #4401: <1, 6-1, 8:37> (# Varianto A: (#VA: mi mifa mi mire do La; LaTi doTi do re mi mi; lala lala sofa mi; mi mifa mi mire do La; VoVo)

(/mimi mire doTi LaSo; LaaTiTi dore mi; mimi lala lala ti;ti tila sofa mi ; ; #VA) ×163)

? (#Strejmoja: (#VC: mi sofa mi mido Ti La; LaTi doTi do dore mi mi; lala lala sofa mi; mi sofa mi mido Ti La; h)

(/mimi mimi mimi mi; doododo dore mi; mimi lala lala ti;ti tila sofa mi; #VC) ×163)

? (#Suduroja: (#VS: mi sofa mi dodo Ti La; LaSi LaTi do dodo re mi; mila lala laso so; mi sofa mi dodo Ti La; mimi)

(/mire mire doTi LaTi ; dodo dore remi; mifa somi soso la;la lala laso sofa; #VS) ×163)

< Unu el plej malnovaj feroaj baladoj, pri Sigurd Fafnon-mortiginto, forĝisto Regin kaj drako (aŭ "serpento") Fafno. Al 131-strofa varianto el Strejmojo (ĉu?) (Feroa Fluinsulo), interrete trovebla, ni aldonis 32 kromajn strofojn el 146-strofa varianto kiu estis notata en Sudurojo (Feroa Sudinsulo) kaj presata en 1822. Nur sudurojan strofon montras en la feroa teksto litero s ĉe la strofnumero (ekzemple '7s) kaj nur strejmojan litero c, ceteraj estas pli-malpli komunaj, sed tiuj du kun litero t estas nur unu strofo krom ĉe muzika grupo Tyr. Melodio #Strejmoja el centra Feroo kaj #Suduroja el feroa Sudinsulo. Tradukis Martin Strid (2014). Sigurd nomiĝas feroe Sjúrður (Sjeūrur) kaj germane Siegfried ("Zigfrid"). Kaj la vortoj kaj la sinsekvo de la strofoj povas varieti. '1 Sablejo estas malfekunda tero, ofte landlima. '2 Hel estas diino gardanto de la malhela kaj malvarma regno de morto. '3 Funebra kutimo estis meti kadavron de estro sur ŝipon kaj bruligi ĝin sur maro kun valorajoj. '4 Morti sur pajlo signifas morti hejme pro aĝo aŭ malsano, anstataŭ heroe-honore morti en batalo. '5 Unuokuleco estas atribuo de ĉefdio Votano (Oðin). '6 Ŝilda brujo: batalo. '7 Serpento jen signifas drakon. '8 Vundosago, metaforo pri glavo.>

&4401. Sigurda balado:
Forĝisto Regin:
(&Rekantajo:

Griz portis oron de l'
sablo<1>. ; Glavon svingis li
kun kapablo. ; Sigurd venkis
drakon ja. ; Griz portis oron
de l' sablo.)

'1 /Ĉu vi volas audi nun ; kion
ĉi mi kantas ; pri la riĉaj reĝoj
; mi nun ek rakontos. (×:
&Rekantajo)

'2 Sigmund, tiel nomas mi ; de
l' jarlo filon ; estis la junia
Hjordujs, ; ŝi lia edzino.

'3 Tiel gaje trinkas ili ; en la
jula festo ; kaj tiel klare sidas
ili ; seĝojn de altkresto.

'4 Malpaco iris ; al la granda
halo ; kaj tiel ĝi fortigis en ;
de riĉa reĝo valo.

'5 Tiam estis multe jen ; el
riĉa homa rando ; malpaco iris
al ; de riĉa reĝo lando.

'6 Malpaco iris ; en riĉan
reĝan landon ; metas ili sian

batalon ; sude ĉe maran strandon.

'7 Rajdas ili al batalo ; suden sur la strandon ; bravaj fortaj gardis ili ; riĉan regân landon.

'8 Metis siajn boatojn ; sude ĉe la strandon ; tiom ruze gardis ili ; riĉan regân landon.

'9 Rajdas ili al batalo ; neniu venas re ; poste vivas Hjordujs ; en malĝojo tre.

'10 Rajdas ili al batalo ; venas vivofino ; poste vivas Hjordujs ; Sigmunda edzino.

'11 Hjordujs ŝultras sin ; per blumantelo ; iris sur la kampo antaŭen ; al Sigmund celo.

'12 "Kuŝu sana Sigmund nun ; mia kara ; estas mi en malĝojtempo ; vin viziton fari.

'13 Aŭdu alta Sigmund ; mia kara ; ĉu kuraca estas io ; por viaj vundoj bara?"

'14 "Malfrue por vi Hjordujs ; jen konsilan fundon ; al mi donu balsamon ; kuracan por mia vundo.

'15 Hunding-filoj en luktobruoj ; faris vundon ĉi ; estis veneno en la glavo ; ili portis kontraŭ mi.

'16 Kiam al mi venis unua ; vunda tru' ; rompiĝis mia glavo ; en pecojn du.

'17 Kiam al mi venis ; dua vundo ; malbone apud koron ; hakas al profundo.

'18 Prenu vi ĉi tiujn ; glavpartojn du ; ilin al forĝejo ; portu la filo plu.

'19 Kion vi havas en utero ; estas knaba homo ; vi nutrulin al bona forto ; kaj donu Sigurd nomon.

'20 Pri filo nun jen ; por vi mia vorto : ĉi tiu sama filo ; venĝu mian morton.

'21 Regin forĝisto logas ; ĉe venonta flu' ; al li vi portu ; ĉi glavpartojn du.

'22 Forĝu glavon li el ĝi ;
brilan en fasono ; ambaŭn
fendi povu ĝi ; feron kaj
ŝtonon.

'23 Akra nomiĝas drako ;
kuſas Brilerike ; Regin estas
bona forĝisto ; perfidas li
praktike.

'24 Mi ne povas Hjordujs ;
longe paroli vin ; jen devas
esti mortmomento ; nun
venanta min."

'25 Turnis ploranta Hjordujs
sin ; de Sigmund for ; ĉiuj ŝiaj
domaninoj ; staris ĉe ŝi dejore.
.....

'26 Ĉiuj ŝiaj domaninoj ; apud
ŝi lojalis ; kiam edzino
Hjordujs ; senkoncion falis.
.....

'27 Tiam kiel ofte plu ; venis
ĝi en hasto ; reĝo saman
nokton ; serĉis Helon<2>
gasto.

'28 Ne malpli ol tiam volis ;
Hjordujs kostojn savi ; al la
ondoj ruĝan oron <3> ; lasis al
Sigmund havi.

'29 Al la ondoj ruĝan oron ; ŝi
lasis al li spesi ; krucon el
arĝento blanka ; signon por
adresi.

'30 Oriente sub monteto kie ;
knaboj ludas en lumo ;
kadavron palan fosis ili ;
malsupren en nigran humon.

.....

'31 Oriente sub monteto kie ;
knaboj venas paroli ; malhelas
ĉi tenebran tagon ; malsupren
en humon soli.

'32 Ploranta nun iris Hjordujs
; en sia halo sidi ; Hjalprek
reĝo unua estis ; vidvinon jen
viziti.

'33 Sigmund reĝo ; de
Hjordujs iris ; Hjalprek reĝo ;
poste ŝin akiris.

'34 Hjalprek reĝo ; de l' jarlo
filo ; li nun ricevis, ; altrangan
edzinon.

'35 Graveda la edzino iras ;
longe naŭ monatojn ; ĝis venis
tiu moment' ; ŝi naskas filon
satan.

'36 Graveda la edzino iras ;
naŭ monatojn konajn ; ĝis

venis tiu momento ; si naskas filon bonan.

'37 Tiam kiel ofte plu oni ; kaſas malfacilon ; iris edzino al alta ĉambro ; kaj naskas junan filon.

'38 Si vestas lin per ŝtofoj bone ; kiam li venis en domon ; Sigurd tiel petis si ; por bona knabo nomon.

'39 Tielis pri Sigurd ; multis lia kresk' ; pli li kreskis en monato ; ol aliaj infanoj en ses.

'40 Kreskis li ĉe sia panjo ; kaj sen ambigu' ; pli li kreskis en monato ; ol aliaj en dek du.

'41 Kreskis li ĉe sia panjo ; si donis al li progreson ; lernis li pli en unu monato ; ol aliaj infanoj en ses.

'42 Kreskis li ĉe sia panjo ; fortis evolu' ; pli fortiĝis en monato ; ol aliaj en dek du.

'43 Kreskis li ĉe sia panjo ; bonis lin fortun' ; pli li gajnis en monato ; ol aliaj en dek du.

'44 Kreskis li en tiu regn' : als viro de domin' ; Hjalprek reĝo ; edukis lin.

'45 Kreskis li en tiu regno ; rapide kaj ne lante ; fariĝis liaj hakoj pezaj ; reĝajn virojn batante.

'46 Li elstaris en ludkampo ; sub la ŝildo ruĝa ; lernis ĉiun ruzon kiun ; oni konkurse juĝas.

'47 Li elstaris en ludkampo ; en konkursabundo ; ĉiam kiam ili pretis ; estis multaj vundoj.

'48 Li elstaris en ludkampo ; en hero-duel' ; ŝiras grandajn kverkotrunkojn ; sendas kelkajn al Hel.

'49 Sidigas la fraŭloj sin ; koleraj ili estis ; "Vian prefere venĝu patron ; ol tiom nin molesti."

'50 Sigurd ĵetas ŝildon ruĝan ; malsupren al la tero ; aŭdinte morton de sia patro ; nigriĝis li en kolero.

'51 Ĵetas glavon kaj luktvestojn ; ne plu lin amuzas ludo ; kaj eniras al sia patrino ; kun vangoj en pala rugo.

'52 Knabo iras al panjo sia ; parolas en rekta elano ; "Diru min pravon patran, ĉiu ; scivolas pri sia klano.

'53 Nun aŭskultu bona panjo ; diru el emajlo ; vivon de patro ĉu prenis iu ; aŭ mortis li sur pajlo<4>?

'54 Aŭdu mia bona patrino ; demandas mi al vi ; ĉu mia patro veka venkiĝis ; kaſe estas al mi.

'55 Aŭdu bona mia patrino ; veron diru al mi ; kies estis tiu nomo ; venkis patron li?

'56 Aŭdu mia bona panjo ; diru al mi de l' benko ; ĉu li ankoraŭ estas monde ; kiu patron venkis?"

'57 "Se en mondo pluas kiu ; vian patron venkis ; estos ne dum vivas vi ; ke li vin rekompenso.

'58 Mi ne povas pli vere ; ol ĉi diri vin ; tiuj estis Hunding-filoj ; kiuj venkis lin.

'59 Tiuj estis Hunding-filoj ; kiuj venkis lin ; estos ne dum vivas vi ke ; ili kompensos vin."

'60 Sigurd respondas al patrino ; pove laŭ siaj sentoj ; "Ofte kreskis al junia hundo ; buſe akraj dentoj."

'61 Hjordujs iras al la kesto ; ĉiuj en ora garno ; "Jen vi vidas batalvestojn ; de via patro en armo."

'62 Si malŝlosas la kesto ; kun ora atribuo ; si elprenas la glavopartojn ; kaj ĵetas al Sigurd-genuo.

'63 Si elprenas la ĉemizon ; tute sangmakulan ; "Jen vi vidas, bona filo, ; vian patran tumulon."

'64 Si malŝlosas la keston kie ; oro kaj ajoj sekretas ; prenas tiun sangan ĉemizon ; kaj al lia genuo ĵetas.

'65 Prenas si la glavpartojn ; al Sigurd donas si ; "Donis via

bena patro ; ja multan bonon
al mi.

'66 Prenu vi ĉi tiujn ;
glavpartojn du ; lasu forĝi ilin
al ; sambona substitu'.

'67 Regin forĝisto logas ; ĉe
venonta flu' ; al li vi portu ; ĉi
glavpartojn du.

'68 Al li venigu vi ; ĉi
glavpartojn du ; forĝu li bone
kaj valore ; ĝis vi rajdos plu.
.....

'69 Akra nomiĝas drako ;
kuŝas sur Brileriko ; Regin
estas bona forĝisto ; perfido
lia praktiko.

'70 Iru al rapidfluo, vi ĵetu ;
ŝtonon en riveron ; tian elektu
ĉevalon kun ; malfuĝa
karaktero."

'71 Iris al rapidfluo, li ĵetis ;
ŝtonon en riveron ; tian elektis
ĉevalon kun ; malfuĝa
karaktero.

'72 Li elektiĝis en la regno ;
neniu lin egalis ; poste jam
nomiĝis li ; Grizo, Sigurda
ĉevalo.

'73 Frue estis en mateno ; mi
memoru pove ; Sigurd celas
trans riveron ; forĝiston Regin
trovi.

'74 Sigurd saltas al Griza
dorso ; mateno nuras novi ;
poste rajdis li trans riveron ;
forĝiston Regin trovi.

'75 Estis junia Sigurd ; rajdas
al pordo kabana ; Regin ĵetas
forĝaĵojn ĉiujn ; kaj prenas
glavon en mano.

'76 "Aŭdu brava Sigurd ; vi
estas kuraĝa viro ; vojaĝas
kien vi ; kien rajda iro?"

'77 "Nun aŭskultu Regin ; ĉi
tien mia iro ; forĝu por mi
glavon nun ; jen mia deziro."

.....

'78 "Estu bonvena, junia
Sigurd ; min kara estas vi ; se
restos en regno iom da tempo
; vi estu ĉi nokte ĉe mi."

'79 "Mi ne povas, forĝisto
Regin ; resti jen ĉe vi ;
mankos mi al Hjalprek reĝo ;
el la kortumo ĉe li.

'80 Forĝu glavon vi por mi ;
bonvalora afero ; ambaŭ
fendos mi per ĝi ; kaj ŝtalon
kaj feron.

'81 Forĝu glavon vi por mi ;
brilan en fasono ; ambaŭ
fendos mi per ĝi ; feron kaj
ŝtonon."

'82a Regin je la glavo prenis ;
metis ĝin sur ardon ; dek
noktojn tenis ; li ĝin tie garde.
.....

'82b Regin je la glavo prenis ;
metis ĝin enflame ; dek
noktojn tenis ; li ĝin ĉiam
same.

'83 Dek noktojn tenis ; li ĝin
ĉiam same ; tiam juna Sigurd
for ; rajdinta estis jam.

'84 Frue estis en mateno ;
suno brilas nove ; Sigurd
saltas al Griza dorso ;
forgiston Regin trovi.

'85 Sigurd saltas al Griza
dorso ; mateno nuras novi ;
poste rajdis li trans riveron ;
forgiston Regin trovi.

'86 Estis juna Sigurd ; rajdas
al pordo kabana ; Regin ĵetas
ĉiujn forĝajojn ; kaj prenas
glavon en mano.

'87 "Estu bonvena, Sigurd ;
forĝis mi glavon ; se vin ne
nocas menso kaj koro ; vi
estos venkokava.

'88 Forĝis glavon mi por vi ;
brilan en fasono ; ambaŭ
fendos vi per ĝi ; feron kaj
ŝtonon."

'89 Sigurd iras amboson
grandan ; firma grundo
atendis ; rompe sian glavon ;
en partojn du li fendis.

'90 "Morton de mi, Regin ; vi
meritas ĉar ; min perfidi volis
vi ; per via armilfaro."

'91 Ambaŭn prenas li
glavpartojn ; ĵetas al lia sino ;
tremis Regin forgisto ; kiel
lilifolio.

'92 Ambaŭn prenas li
glavpartojn ; ĵetas al lia mano
; tremis mano de Regin ; kiel
lilia kano.

'93 "Forĝu vi alian glavon ;
sed tiel forĝu ĝin ; sciu vi
Regin ; vivo ne restos vin.

'94 Glavon vi faru tiom ; fortia
en tolero ; ambaŭn fendos mi
per ĝi ; kaj ŝalon kaj feron."
....

'95 "Forĝos mi alian glavon ;
estos ĝi sufice ; koron de la
drako ; metos mi kondiĉe.

'96 Por vi juna Sigurd ; forĝos
mi na glav' ; koron de la drako
; vi donu al mi por pag'."

'97 Regin je la glavo prenis ;
metis ĝin enflame ; tridek
noktojn tenis ; li ĝin ĉiam
same.

'98 Tridek noktojn tenis ; li
ĝin ĉiam same ; tiam juna
Sigurd for ; rajdinta estis jam.
....

'99 Sigurd saltas al Griza
dorso ; mateno nuras novi ;
poste rajdis li trans riveron ;
forĝiston Regin trovi.

'100 Estis juna Sigurd ; rajdas
al pordo kabana ; Regin ĵetas
ĉiujn forĝaĵojn ; kaj prenas
glavon en mano.

'101 "Estu bonvena, Sigurd, ;
kia via atendo? ; bonan havos
vi superon ; laŭ ĉies
rekomendo.

'102 Estu bonvena, Sigurd ;
forĝis mi na glav' ; se vin ne
nocas menso ; vi vaste
vojaĝos brava.

'103 Forĝis glavon mi por vi ;
brilan en fasono ; ambaŭn
fendos vi per ĝi ; feron kaj
ŝtonon."

'104 Sigurd iras amboson,
hakas ; ĉion en rigardo ; nek
eltenas klaboj nek traboj; al
tiom glava hardo.

'105 Tiel hake li Sigurd ; forte
batis ; fendis li amboson ; kaj
la fundon dis.

'106 Kuras rivero el tiu fonto ;
alia ĉe la flanko ; Gram nomas
li glavon ; kušantan sur
halplanko.

'107 "Aŭdu glora Sigurd, ;
edzinon serĉas vi ; por simila
ĉefo ; donos vivon mi."

'108 "Nun aŭskultu Regin ; ĉi tion vi diras al mi ; sed alio kušas koron ; forĝisto Regin, de vi."

'109 "Tion ĉi, brava Sigurd ; diru vi min ; kiam vi rajdos Brilerikon ; lasu min sekvi vin."

'110 "Unue rajdos mi aŭrore ; Hundingfilojn trovi ; poste rajdos mi Brilerikon ; memoron mi ŝatas kovi.

'111 Unue rajdos mi aŭrore ; Hundingfilojn faligos ; poste rajdos mi Brilerikon ; vi ne kun mi navigos."

'112 Estis Sigurd Sigmundido ; ne mankas al li bonsorto ; rajdis li tiam en aŭroro ; sin venĝis patran morton.

'113 Rapide li venkis Hunding-filojn ; revenis li poste fortika ; hastan horon restis li ; li rajdis al Brileriko.

'114 Ĉiujn venkis li Hunding-filojn ; venis li re sen piko ; mallongan tempon estis en

regno ; li rajdis al Brileriko.

.....

'115 Trompulo Regin forĝisto ; pensas mem en si ; "Celas vi al Brileriko ; vin postsekvos mi."

'116 Estis Sigurd Sigmundido ; rajdas trans arbaro ; lin renkontis maljunulo ; eksidis apud pado.

'117 Venis viro sur kampo antaŭen ; jam nenia rimarko ; vastan ĉapelon kape portis ; en manoj finna arko.

'118 Venis viro sur kampo antaŭen ; strebis li montorande ; havis okulon unun en kapo^{<5>} ; butonpantalonon gambe.

'119 Estis la junia Sigurd ; al Brileriko kuras ; renkontis maljunan viron ; meze sur la spuro.

'120 Estis la junia Sigurd ; sursidis bonan ĉevalon ; tiel diris filoj al mi ; lin batis la fatalo.

'121 "Aŭdu Sigurd Sigmundido ; vi estas alta viro

; vojaĝas kien vi ; kien rajda iro?"

'122 "Unue mi rajdis al ŝilda bruo<6> ; la Hunding-filojn trovi ; nun mi rajdas al Brileriko ; faman lukton provi."

'123 "Aŭdu alta Sigurd ; diru vi al mi ; kiu estas malgranda homo ; sekvanto jen kun vi?"

.....

'124 "Forgisto Regin li nomiĝas ; drakofrata viro ; ĉar mi havas lin ĉe mi ; dum ĉi tiu mia iro."

'125 "Kiu vin petis fosi ; du truojn ĉi ; morton tiu sama homo ; generis por vi."

'126 "Regin al mi konsilis ; fosi truojn du ; ĉar li estas mia amiko ; dum tiu ĉi veturo."

.....

'127 "Se vin konsilis Regin ; fosi truojn du ; estas li fiperfidulo ; mortigi vin faros, nu.

'128a Bone Sigurd devas vi ; havi je atento ; ke ne donu al

vi morton ; tiu ĉi serpento<7>.

.....

'128b Bone Sigurd devas vi ; gardi je atako ; ke ne donu morton al vi; tiu granda drako.

.....

'129 Fosu vi nun truojn du ; kaj trian apude, ho, ; efiko de l' veneno ; ĝin varmigu do.

'130 Fosu vi la trian ; vi fosu ĝin proksime ; efiko de l' veneno ; fortigos vin anime.

.....

'131 Fosu vi truojn kvar ; se lacigos vin atako ; gardos vi vin per tio kontraŭ ; venensango draka.

'132 Fosu vi la kvaran ; iom pli longe for ; supren el la truo ; luktos vi lin rigore.

'133 Fosu vi la kvaran ; vi fosu ĝin apude ; poste vi Sigurd ; staru en tero kruda."

.....

'134 Drako iris de la oro ; vasta famo deklaras ; Sigurd sidiĝas sur Griza dorso ; rajde sin preparas.

'135 Drako iris de la oro ;
ĉajnas en sekuro ; Sigurd
palpas vundosagon<8> ; por
glava proceduro.

'136 Tridekulna akvofalo ; sub
ĝi kuŝis drako ; kapo kaj vosto
sur la tero ; kuŝis kurbe lokon.
.....

'137 Tridekulna akvofalo ; sub
ĝi kuŝis drako ; supre estis
ambaŭ bridoj ; kuŝis ventro
lokon.

'138 Supris liaj ambaŭ bridoj ;
sed ventro lokon kovis; estis
la brava Sigurd ; li sian glavon
ĉovis.

'139 Estis rapida Sigurd ;
glavon tiris en tru' ; buntan
drakon fendis li ; en disajn
partojn du.

'140 Sigurd donis hakon belan
; al ĉiuj tre mirenda ; tremis
tiam frondfolioj ; kaj tuta
mondetendo.

'141 Tremis tiam frondfolioj ;
tuta mondetendo ; Sigurd per
sia akra glavo ; hakis talion
fende.

'142 Tiam drako demandis ;
kiam li kuŝis rompe ; "Kiu
estas la kuraĝulo ; hakanta
tiom aplombe?"

'143 "Sigurd vi nomu min ;
Sigmunda filo ; estis la junia
Hjordujs ; ŝi lia edzino."

'144 "Nun aŭskultu Sigurd ;
kion mi diras al vi ; kiu vin
sekvis vastan vojon ; tien ĉi al
mi?"

'145 "Regin estas via frato ;
voje li min gvidis ; li plej
granda perfidulo ; mortigi vin
avidis."

'146 Tion respondis drako ; en
sange kuša stato ; "Mortigu vi
forĝiston Regin ; kvankam
mia frato.

'147 Venku vi forĝiston Regin
; kiel vi venkis min ; li plej
granda perfidulo ; mortigi
volis vin."

'148 Diris Regin forĝisto ; je
sia intereso ; "Ĉu al mi nun
Sigurd ; vi donos laŭ
promeso?"

'149 Sigurd pikis al la koro ;
kvankam vojo dura ; fritis ĝin

sur stango ; tridek ulnojn
mezura.

'150 Sigurd mane tro varmiĝis
; tuj en buŝon tiris ; birdojn li
kaj bestojn ĉiajn ; komprenis
kion diris.

'151 Diris al li sovaĝaj birdoj ;
sidis sur kverka branĉo ; "Por
vi mem Sigurd ; estu viando
manĝo."

'152 Sigurd rostis koron ; kaj
tiris ĝin de l' stango ; Regin
kuŝiĝis drinki ; el draka
venensango.

'153 Regin kuſis drinki ; el
sango de la drako ; Sigurd
morten vundis lin ; per tie
stara hako.

'154 Estis la junia Sigurd ;
glavon svingis plu ; poste li
fendis forĝiston Regin ; en
disajn partojn du.

'155 Multan oron povis tiam ;
Sigurd ekposedi ; ĉar li venkis
la buntan drakon ; kiu
Brilerike predis.

'156 Frue estis en mateno ;
ruĝas antaŭ suno ; ligas li sur

Grizan dorson ; orkestojn dek
duujn.

'157 Dek du orkestojn ŝargē ;
li metis post akiro ; supre li
eksidis mem ; laŭ onia diro.
.....

'158 Sin sidigas Sigurd ; rajde
sur la meto ; Griza kuris sur
erikejo ; tiam estis preta.

'159 Dek du orkestojn ;
ambaŭflanke ŝargā ; kuris li
trans Tilirojo ; famo min venis
larĝa.

'160 Griza saltis trans fosajon
; rompiĝis rimeno ; kelkaj
diris al mi tion ; estis
fatalveno.

'161 Kuris ĉevalo en sovaĝejo
; ne konis vojon ĝustan ;
Sigurd dormis en tiu nokto ;
sub malvarma arbusto.

'162 Tiel tretas Griza ; ebene
ŝtonan valon ; Neniu venas tia
poste ; en riĉan reĝan halon.
.....

'163 Nun baladon finos mi ;
ne kantas mi jam favore ;
poste ekos alian kanton ; kaj
metos ĝin plu memoren.

&4405. Vilmundskvæði:

,& Fyrsti tattur:

'1 /Lurtið eftir kvæðinum, ;
ið vakurt er at hoyra ; meðan
eg kvøði um bardagar, ;
svørðið syngur í droyra.

(&G: Gár í dans frúva, ;
sprund fagurt eg kjós'; dansa
mær til handa, ; so fagurliga,
sum tú ka2nst ; gár í dans
frúva.)

'2 Jarmundur var at navni
nevndur ; kongur í Garðaríki,
; Jørmundur at hans menskur
son, ; fáur finst hans líki. &G

'3 Jørmundur æt tann
kongsins son, ; reystur í
øllum verki, ; nevndur er
hansara stallbróðir, ; tey
kalla hann Vilmund sterki. &G

'4 Tað var siður í Garðaríki ;
burtur í skóg at ganga, ; gekk
so hvør í sína ætt ; tey
reinadjór at fanga. &G

'5 Tað var Jørmundur
kongsins son ; burtur á
skógin fór, ; Vilmundur fylgdi
aftaná, ; báðir at fanga djór.
&G

'6 Dimmur mjørki og toka
tjúkk ; niður á landið dró, ;
Vilmundur og kongssonur, ;
teir viltust burtur á skóg. &G

'7 Gingu teir í tjúkkari toku,
; tað so drúgva leið ; reikaðu
vítt um villan skóg, ; alt bar
burtur av leið. &G

'8 Jørmundur leingi villur
fór, ; áðrenn hann vegin fann,
; hitti so á götuna ; og aftur
at húsum rann. &G

'9 Hoyrir tos og mannaskrál,
; vert er eftir at slota, ;
kongsins menn á borgum
standa, ; sóu ein skipaflota.
&G

'10 Sóu skip við svörtum
seglum ; eftir havi líða, ;
hildu tað eftir fornum vana ;
ófrið hava at týða. &G

'11 Sóu stóran skipaflota, ;
seglini svört sum ravn. ; Nú
er at verða orrusta, ; teir
hildu inn í havn. &G

'12 Sigldi í hav ein skipafloti,
; legði inn til stein, ; blámenn
sprungu upp á land, ; ikki var
eftir ein. &G

'13 Teir slógu sínar herbúðir
; skamt frá sjóvarstrond, ;
allir vóru blámenn grummir ;
komnir upp á land. &G

'14 Búgvast teir til bardagar
; alt fyri uttan sorg, ; tólv av
svörtum blámonnum ; teir
sendu heim í borg. &G

'15 Ríða snart og skundiliga ;
at flyta harra orð, ; komu so
í høllina inn, ; tá ið kongurin
sat við borð. &G

'16 Svaraði ein av
blámonnunum: "Tit haldið
upp mat at skera, ; steðgið,
meðan eg ørindini ; frá mínum
harra man bera. &G

'17 Skjøldur skalt tú nevna
meg, ; væl kann stýra brandi,

; eg eri sendur frá Búris
kongi, ; ið ræður fyri blá-
landi. &G

'18 Hann hevur hoyrt á
skamri stund, ; at tú eigur
dóttur væna, ; eingin finnur á
nøkrum landi ; frægari moy
enn hana." &G

'19 "Hann torir ikki Búris
kongur ; koma um hana at
biðja ; heldur vil eg skipari
vera ; og gera, sum vit siga."
&G

'20 "Vilt tú ikki tína dóttur ;
senda okkum í hond, ; skulu
vit hana av borgum taka ; og
føra niður til strond. &G

'21 Hoyr tú Jarmundur
kongur, ; stikk honum eindi
skørð, ; hann setur eld á tína
borg ; og høggur teg við
sínum svørð'. &G

'22 Tí tú hevur ikki
reystleika ; móti honum at
standa, ; lívið tit er í
hansara náðum ; og bæði gull
og landa. &G

'23 Tað man vera eitt
deyðaverk ; at standa honum
ímóti, ; tað bítur ei knívur á
hansara húð, ; enn tað bítur
knívur á gróti. &G

'24 Tú hevur ikki í øllum
heim ; nakran menskan mann,
; sum í einum einvígi ; torir at
berjast við hann." &G

'25 Tað drívur blóð á
heimakongi ; tekur hart at
njósa: ; "Óvist er at gabba
av, ; hvør sigur hevur at rósa.
&G

'26 Jørmundur er mín
menskur sonur, ; hann ræður
fyri systur góð, ; eg gevi
einki svar í dag, ; hann er
burtur á skóg. &G

'27 Sonur mín er á skóginum
burt! ; fremur leik at sær, ;
tá ið hann kemur til hallar
heim, ; skal hann fáa svar."
&G

'28 "Ei virðir kappin Búris
kongur ; at bíða honum um
stund, ; hann setir eld á

borgina ; og køvir teg sum ein
hund. &G

'29 Ei virðir hann at reisa til
tíns ; gálga av træ og
strykkir, ; hann tekur teg á
hondunum ; og brýtur teg í
stykkir." &G

'30 Burtur riðu sveinarnir, ;
sum voru av blámannaríki. ;
Nú er kongssonur aftur
komin, ; hoyrir tíðindi slík.
&G

'31 "Hoyr tú, Jørmundur
sonur míni, ; hvat er best at
ráa? ; Skulum vær búgvast til
bardagar ; og móti teimum at
sláa?" &G

'32 "Vit skulum búgvast til
bardagar ; og ikki um annað
røða." ; Fyrsti táttur úti er, ;
men nögv er eftir at kvøða.
&G

'33 Táttur ein til enda er, ;
kvæðið verður longur, ;
skulum vit taka upp annan
tátt ; og hoyra, hvussu
gongur. &G

& Annar tattur:

'34. Jørmundur læt sær liðið samla ; saman á náttartíð, ; áðrenn dagur at lýsa tók, ; var hann búgvín til stríð. &G

'35 Búris vaknar í sínum tjøldum, ; áðrenn lýsti bjart, ; kallar á sín røvarahóp, ; biður teir standa upp snart. &G

'36 Brutu út av tjøldum, ; bitu í skjøld við tonnum, ; berserkar og kolbitar ; at berjast mótt borgarmonnum. &G

'37 Jørmundur reið fyri borgarheri, ; ei vildu blámenn bíða, ; møttust saman á slættari mørk ; og brustu saman at stríða. &G

'38 Hildu harðastu bardagar, ; brutu skjøld og svørð, ; hvør fall har um tvørar herðar ; deyður niður á jørð. &G

'39 Tað var Jørmundur kongssonur, ; hann reið

harðast fram, ; feldi niður av blámonnum ; mangan menskan mann. &G

'40 Eingin toldi hansara høgg, ; men allir fullu á fløtu, ; reið so djúpt í herin fram ; og ruddi sær breiða(r) gótu(r). &G

'41 Tað var Jørmundur kongssonur, ; hann rendi á herin fram, ; hann ruddi sær eina breiða gótu ; inn til merkismann. &G

'42. Skjøldur var tann berserkur, ; ið blámannna merki hevði, ; rendi hann móti Jørmundi, ; spjótið til hann legði. &G

'43 Hann stakk til hann við dyggum spjóti, ; ilt var fyri at vera, ; Jørmundur sprakk í loftið upp, ; sum hann var vanur at gera. &G

'44 Spjótið stóð í jørðini fast, ; hann dvøldist nakað tá, ; Jørmundur høgdi við báðum hondum, ; tá ið hann hetta sá. &G

'45 Høggið kom um tvørar herðar, ; geislar skildust frá, ; tá fall Skjøldur berserkur, ; hann deyður á vølli lá. &G

'46 Hann kleiv Skjøldur berserkin ; sundur í lutir tvá, ; slíkt mundi síggja Búris kongur, ; sum nær var staddur hjá. &G

'47 Rendi hann móti Jørmundi, ; ætlar hans høvur at klúgva, ; høgg so niður í gyltan hjálm, ; at stórir neistar flúgva. &G

'48 Neistar flugu sum smiðjueldar, ; mikið var sús og skrál, ; login festi í næsta skóg, ; tá birtist bjarta bál. &G

'49 Tað mundi hoyrast langan veg ; vápnabrak og skrál, ; Jørmundur kongssonur finnur

tá, ; at ei bítur á honum stál. &G

'50 Jørmundur kongssonur svørðið brá, ; hann brúkar styrki alla, ; høggið kom á Búris kong ; niður á beran skalla. &G

'51 Høggið kom á beran skalla, ; gleið sum eftir lunni, ; loysti nös og kjálkabein, ; so tenninar stukku úr munni. &G

'52 Kongssonur var tá móður og stirdur ; av sárum, hann hevði fingið, ; signaði niður á grønan vøll, ; og lá í óviti leingi. &G

'53 Nú kom fall á borgarher, ; blámenn hildu skrál, ; troðkaðu fram við bitrum brandum ; og bóru at borgum bál. &G

'54 Vilmundur var í skóginum vilstur, ; nú er hann komin at høllum, ; frættir nú frá blámonnum ; og teirra verki øllum. &G

'55 Vilmundur nú at frætta fekk, ; at stríðið stóð fyrir borg, ; at kongssonur var niður feldur, ; og fólkið flýtt av sorg. &G

'56 Tá ið hann fekk tey tíðindi, ; tá ornaði hansara blóð, ; skundar hann sær við miklari vreiði ; og klæðist í herklæði góð. &G

'57 Vilmundur tók ein tjukkan hjálm ; og setti sær á skalla, ; fýra falda ringbrynu, ; slíkt munnu kempur kallast. &G

'58 Tað var Vilmundur, kempan reyst, ; heitt var hansara blóð, ; skundar hann sær til bardagar, ; har sum stríðið stóð. &G

'59 Herviliga hann troðkaði fram ; bæði við svørð og spjóti, ; eggjaði teir, sum undan flýddu, ; at venda aftur ímóti. &G

'60 Vilmundur rendi á herin fram, ; hann hjó so brynjur

stukku, ; rendi móti blámonum, ; teir undan honum rukku. &G

'61 Ikki kundi hjálmur halda, ; tá ið Vilmundur hjó, ; klovnaði bæði bringa og búkur, ; oddur í vølli stóð. &G

'62 Vilmundur rendi í herin fram, ; tað mundi Búris síggja, ; blámenn fullu fyrir fót ; sum grasið fyrir líggja. &G

'63 Rendi hann tá móti Vilmundi, ; hann rendi aftur ímóti, ; sipaði hvør til annan hart ; bæði við svørð og spjóti. &G

'64 Høgga títt og líva lítt, ; av dreiv barnagaman, ; eldur reyk frá svørðunum, ; tá ið eggjar bóru saman. &G

'65 Búris kongur svørðið brá, ; móti Vilmundi sló, ; høggið kom í andlitið, ; so út dreiv mikið blóð. &G

'66 Tá ið Vilmundur sviðan fekk, ; brá hann við so hart, ; trívir eftir Búris kongi ; við so miklari fart. &G

'67 Trívir eftir Búris kongi ; við so miklari skund, ; svørðið stakk úr hondini, ; tað fleyg so langt í lund. &G

'68 Svørðið fleyg ein langan veg, ; tað stakk av hondum leyst, ; trívir hann tá um øksina, ; hann hevði við síðu fest. &G

'69 Vilmundur reiggjar øksini ; tað av góðum treysti, ; so sló hann til Búris kong, ; at stálið stakk frá brósti. &G

'70 Ikki beint á bringubeinið, ; tó tað merkti skinnið, ; kongurin gav so stórt eitt skrál, ; tað hoyrdist úti og inni. &G

'71 Búris kongur sviðan fekk, ; gav so stórt eitt skrál, ; Vilmundur hjá við báðum hondum, ; tá helt ikki stál.
&G

'72 Tungt var høgg av øksarhamri, ; ei mundi megi feila, ; hjálmurin sprakk av Búris kongi, ; hamarin stóð í heila. &G

'73 Tá ið Vilmundur hevði felt ; Búris kong til vallar, ; vendi hann tá mótt blámonnum ; og rak teir burtur allar. &G

'74 Teir tóku góðs og herklæði, ; vítt um völlin lá, ; tóku gull og gersemi, ; ikki fekst tölur á. &G

'75 Tóku gull og gersemi, ; ikki fekst tölur á, ; komu fram at Jørmundi, ; sóu hvar hann lá. &G

'76 Tá ið teir lívsmakt í honum kendu, ; lætnaði hjartasorg, ; breiddu undir hann breiða silki, ; og bóru hann inn í borg. &G

'77 Bóru hann til hallar heim ; og lögdu hann niður í song: "Tak við, sæla systir góð, ; og grøð tann sjúka drong." &G

'78 Hon grøddi hann í dagar ;
og grøddi hann í tvá, ; sætta
dag í sjeyndu viku ; fór hann í
brynju blá. &G

'79 Sætta dag í sjeyndu viku
; fór hann í brynju blá, ;
leiddi hon hann í høllina inn, ;
so vænur var garpur at sjá.
&G

'80 Sætta dag í sjeyndu viku
; fór hann í brynju nýggja, ;
leiddi hon hann í høllina inn, ;
so vænur var garpur at
síggja. &G

(#4405: <:34> /fami sofa
fami mi; re rere dore
mimi; miimimi fami fami
faso; sofafafamii redo;;
mimi fa mi re; rere dore
mi; mimi mimi mi fa; so
sofa fami fami reldo;
mimi fa mi re e) ×80

< Feroa dancobalado.

Toreshavenan version notis Marius Jóanesarson. Tradukis Martin Strid (2014). Traduko de sama strofo ('45) numerigas per a kaj b. '2

Gardaregno: Aro da kortoj aŭ fortikajoj (alivorte burgoj) de svedaj vikingoj laŭ riveroj en hodiaŭaj Ukraino kaj nordokcidenta Rusujo. Origina ĉefurbo estis Holmgård (= Novgorodo), poste Kievo kaj nuntempe Moskvo. '3 Frato:

Metafore pri ĉevalista

kunlaboranto. '10 Maro:

Gardaregno ne situis ĉe maro sed laŭ riveroj. Sed Ferooj, kie travivis ĉi balado, estas maraj insuloj kiuj ne konas veleblajn riverojn. '11

Korako estas tute nigra birdo kaj do metaforas pri nigreco. '13

Kruelaj: timigaspektaj. Nigruloj:

Temas pri malhela haŭtkoloro, kvankam ne certas, ke tio estas historie korekta. '34 Noktvualo:

nokta malhelo. '36 Rompis: ŝire kaj subite malfermis. ; Berserko: heroofreneze luktema, maltimanta

morton kaj eĉ mordanta sian ŝildon manie. '40 Strato: Senbara trairejo.>

,&4405. Vilmunda balado:

,,& Unua parto:

'1 Aŭ/skultu la baladon kiun ;
bele aŭdigas lango ; dum mi
baladas pri bataloj ; glavoj
kantas en sango.

(&D: Dancu mastrino ; belan
elektas mi. ; Dancu min al
mano ; ja bele kiel povas vi2. ;
Dancu mastrino.)

'2 Nomata nome estis Jarmund
; reĝo de Gardaregno<> ;
Jormund lia brava filo ;
malmultaj same degnas. &D

'3 Jormund estis reĝa filo ;
taŭga en ĉiuj portoj ; nomatas
lia stala frato<> ; estis
Vilmund fortia. &D

'4 Estis moro en Gardaregno ;
for en arbaron iri ; iris ĉiu en
sia klano ; boacojn kaptakiri.
&D

'5 Estis Jormund reĝa filo ; iris
for arbaren ; lin Vilmundo
poste sekvis ; ambaŭ por
ĉason fari. &D

'6 Densa kaj malhela nebulo ;
venis sur la landon ;
Vilmundo kaj reĝa filo ;
perdiĝis arbaron grandan. &D

'7 Iris en pli densa nebulo ;
estis peza paso ; vaste migris
sovaĝarbaron ; ĉio forigis de l'
ĉaso. &D

'8 Jormund longe perde migris
; antaŭ ke vojon trovis ; trafis
poste al la pado ; kaj kuri
domojn povis. &D

'9 Aŭdis bruon kaj
homparolon ; aŭskultis por
plia klaro ; reĝaj viroj sur
burgo staras ; vidis jen
ŝiparon. &D

'10 Vidis ŝipojn nigravelajn ;
laŭ la maro<> glitas ;
komprenis laŭ malnova moro ;
malpacon ĝi invitacis. &D

'11 Vidis grandan ŝipan aron ;
nigris korake<> veloj ; nun
fariĝos ja batalo ; havenen ili
celas. &D

'12 Velis en la maro ŝiparo ;
albordis apud ŝtono ; kuris sur
la teron nigruloj ; ne postrestis
unu. &D

'13 Faris siajn armebudojn ;
apud maran randon ; ĉiuj estis
kruelaj nigruloj <> ;
survenintaj landon. &D

'14 Sin preparis al batalo ; sen
malĝoje plendi ; dek duujn el
la nigruloj ; al burga hejmo
sendis. &D

'15 Rajdis haste kaj rapide ;
mesaĝon por kapabli ; tiel
venis en la halon ; reĝo sidis
ĉetabile. &D

'16 Respondis unu el nigruloj ;
"Vi haltu mangajon tranĉi ;
atendu dum mi la mesaĝon ;
de mia sinjoro lanĉu. &D

'17 Ŝildo vi min devas nomi ;
povas mi glavon gvidi ; mi
sendiĝis de Buro reĝo ; li
regas Nigrujon bride. &D

'18 Aŭdis li en iu momento ;
vi havas belan filinon ; neniu
trovas en iu lando ; taŭgan pli
fraŭlinon." &D

'19 "Ne kuraĝas Buro reĝo ;
sin por peti stari ; mi preferas
estro esti ; kaj kiel ni diras
fari." &D

'20 "Se vi ne filinon vian ; al
lia mano portos ; ni ŝin prenos
de la burgo ; malsupren al la
bordo. &D

'21 Vi aŭskultu Jarmund reĝo
; lin ne piku mave ; li fajrigos
vian burgon ; kaj vin hakos
glave. &D

'22 Ĉar ne havas vi robuston ;
kontraŭ li fieri ; via viv' je lia
graco ; kaj la oro kaj tero. &D

'23 Tio estus mortontfaro ;
kontraŭ li provoki ; lian
haŭton tranĉilo ne mordas ; pli
ol tranĉilo rokon. &D

'24 Vi ne havas homan viron ;
en lando sub ĉielo ; kiu
kontraŭ li kuraĝas ; stari en
duelo." &D

'25 Pelas sango al hejma reĝo
; li ekternas plaŭde ;
"Fanfaroni ja malcertas ; kiu
venkon laŭdos. &D

'26 Jormund mia brava filo ;
gardas fratinon karan ; ne
respondos mi hodiaŭ ; li
forestas arbare. &D

,,& Dua parto:

'27 Filo mia arbare forestas ;
al si ludon levas ; kiām li
venos hejmen al hal' ;
respondon li ricevos." &D

'28 "Ne estos bone al Buro
reĝo ; peti tempabundon ;
metos li fajron al via burgo ;
estingos vin kiel hundon. &D

'29 Li ne vojaĝos al via domo
; rivera ligna pompo ; li vin
prenos en siajn manojn ; kaj
vin en pecojn rompos." &D

'35 Buro vekiĝis en sia logo ;
antaŭ ol lumis klare ; vokas
sian rabistaron ; ke ili baldaŭ
ekstaru. &D

'30 Tiuj fraŭloj rajdis for ; el
nigrulregno estis ; poste venis
reĝofil' ; novajojn lin oni
atestis. &D

'36 Rompis<> el la logo ili ;
mordis ŝildojn dentoj ;
berserkoj<> kaj karbmorduloj
; burgon violentos. &D

'31 "Aŭdu Jormund, filo mia, ;
kion bonan konsili? ; Ĉu oferu
ni batalon ; kaj frapu kontraŭ
ili?" &D

'37 Jormund rajdis antaŭ trupo
; nigruloj volis egale ;
renkontiĝis sur kampa tero ;
kunrompis en batalon. &D

'32 "Jes, oferu ni batalon ; sen
alion klopodi." ; Unua parto
kantita estas ; sed poste restas
por odi. &D

'38 Faris plej malmolan
batalon ; rompis ŝildojn,
glavojn ; kiu falis per du
sultroj ; morton sur tero havas.
&D

'33 Unua parto finita estas ;
longa fariĝas odo ; ekas ni
alian parton ; kaj aŭdos
epizodon. &D

'39 Estis Jormund reĝofilo ;
plej duris en tumult' ; li faligis
el nigruloj ; bravajn virojn
multajn. &D

'40 Neniu liajn hakojn toleris ;
sed ĉiuj falis platon ; rajdis

'27 Filo mia arbare forestas ;
al si ludon levas ; kiām li
venos hejmen al hal' ;
respondon li ricevos." &D

'28 "Ne estos bone al Buro
reĝo ; peti tempabundon ;
metos li fajron al via burgo ;
estingos vin kiel hundon. &D

'29 Li ne vojaĝos al via domo
; rivera ligna pompo ; li vin
prenos en siajn manojn ; kaj
vin en pecojn rompos." &D

'30 Tiuj fraŭloj rajdis for ; el
nigrulregno estis ; poste venis
reĝofil' ; novajojn lin oni
atestis. &D

'31 "Aŭdu Jormund, filo mia, ;
kion bonan konsili? ; Ĉu oferu
ni batalon ; kaj frapu kontraŭ
ili?" &D

'32 "Jes, oferu ni batalon ; sen
alion klopodi." ; Unua parto
kantita estas ; sed poste restas
por odi. &D

'33 Unua parto finita estas ;
longa fariĝas odo ; ekas ni
alian parton ; kaj aŭdos
epizodon. &D

profunde en armeon ; kaj
falĉis vastan straton<>. &D

'41 Estis Jormund reĝofilo ;
impetis en armeo ; por si
falĉis vastan straton ; ĝis la
truptrofeo. &D

'42 Ŝildo estis berserko kiu ;
nigrulan flagon havis ; kuris
kontraŭ Jormund li ; per lanco
celis mavi. &D

'43 Li pikis lin per taŭga lanco
; malbonis ĝin proksimi ;
Jormund saltis alte supren ;
kiel fari li kutimis. &D

'44 Lanco staris en tero fiksa ;
tiam li hezitis ; Jormund hakis
per ambaŭ manoj ; kiam li
tion vidis. &D

'45a Hako venis al du ŝultroj ;
vertebroj ek apartas ; tiam
falis berserk Ŝild' ; li kampe
kuŝis morta. &D

'45b Hako venis al du ŝultroj ;
disigis vertebrojn ; tiam falis
berserk Ŝild' ; li kampe kuŝis
funebre. &D

'46 Fendis Ŝildon berserkon li
; disen en partojn du ; tion

vidis Buro reĝo ; proksimis lia
situo. &D

'47 Kuris li kontraŭ Jormund
cele ; lian kapon fendi ; hakis
sur la oran kaskon ; grandajn
sparkojn sendis. &D

'48 Sparkoj flugis forĝejfajre ;
multis susuro brua ; flamo
fiksiĝis en arbaro ; ekbrilis
fajro detrua. &D

'49 Tiam aŭdeblis longan
vojon ; bruo de batal' ;
Jormund reĝofilo trovas ; ke
lin ne mordas ŝtal'. &D

'50 Jormund reĝfil' glavon
svingis ; uzas forton ĉion ;
hako venis Buron reĝon ; sur
la nudan kranion. &D

'51 Hako venis nudkranion ;
kiel glita tušo ; plukis nazon,
makzeloston ; dentoj elstaris
el bušo. &D

'52 Reĝofilo laca malvarmis;
ĉar vundojn ricevis li ; svenis
sur la verdan kampon ; en
longa senkonscio. &D

'53 Falis nun armeo burga ;
kriis nigrular' ; pūsis antaüen
akraglave ; kaj fajron al burgo
faris. &D

'54 Vilmund arbare perda estis
; nun al haloj venis ; ek
nigrulojn kaj la farojn ; iliajn
li komprenis. &D

'55 Vilmund nun eksciis pri ;
ĉe burgo batalo rūga ; pri
reĝofilo faligita ; kaj homoj
malgoje fūgas. &D

'56 Tiuj novajoj al li venis ;
lian sangon ekscitis ; rapidas
li en granda kolero ; kaj vestas
sin por militi. &D

'57 Vilmund prenas dikan
kaskon ; sur sian kapon metas
; kaj kvaroblan kirason ringan
; tiel heroo preta. &D

'58 Estis Vilmund, alta heroo ;
lia sango varmis ; li rapidis al
batalo ; kiu lukton armis. &D

'59 Li terure premis antaüen ;
perlance kaj perglave ;
kuraĝigis tiujn ki fūgis ;
returni kontraüen brave. &D

'60 Vilmund kuris armeon
antaüen ; dishakis li kirasojn ;
kuris kontraŭ la nigruloj ; ili
lin fūgis amase. &D

'61 Ne toleri povis kaskoj ;
kion Vilmund faris ; fendis
bruston, fendis ventron ; pinto
en teron staris. &D

'62 Vilmund impetis en
armeon ; Buro vidis perdon ;
falis nigruloj de piedoj ; kiel
falce herbo. &D

'63 Kuris li tiam kontraŭ
Vilmund ; kontraŭ lia avanco ;
unu l' alian dure frapis ; per
kaj glav' kaj lanco. &D

'64 Hakis dense vivovigle ;
jam batalbordune ; fajro fumis
el glavoj kiam ; egoj klakis
kune. &D

'65 Buro reĝo glavon svingis ;
baton alvilmundan ; hako
venis en vizaĝon ; verŝis
sangon multan. &D

'66 Kiam Vilmund ekvundiĝis
; svingis li sen brid' ; palpas
trovi Buron reĝon ; granda la
rapido. &D

'67 Palpis trovi Buron reĝon ;
granda lia hasto ; glavo flugis
el la manoj ; en arbaron
vastan. &D

'68 Glavo flugis longan vojon
; mane ĝi ekmankis ; palpas li
post? la hakilo ; kiun fiksis
flanke. &D

'69 Vilmund svingas la
hakilon ; bonis ĝi sen rusto ; li
ekbatas Buron reĝon ; ŝtalo
staris el brusto. &D

'70 Ne ĝis la toraka osto ;
kiam trafis haŭton ; reĝo donis
grandan krion ; ekstere kaj
ene laŭtan. &D

'71 Buro reĝo ekvundiĝis ;
grandan krion liveris ;
Vilmund uzis ambaŭ manojn ;
ŝtalo ne toleris. &D

'72 Pezis hako hakmartela ;
maleraris lerte ; kasko
rompiĝis de Buro reĝo ; staris
martelo en verto. &D

'73 Kiam Vilmund faligis ;
Buron reĝon teren ; li sin
kontraŭ nigruloj turnis ; kaj
ĉiujn for konkeris. &D

'74 Prenis ajojn, armevestojn ;
vaste kampe kuſis ; prenis
oron kaj trezorojn ; ne
nombreblis buſe. &D

'75 Prenis oron, armevestojn ;
ne nombreblis buſe ; venis ili
al Jormund ; vidis kie li kuſis.
&D

'76 Kiam en li vivforton sentis
; malpezis kormalĝojo ; sub
lin sternis larĝan silkon ; kaj
portis en burgon voje. &D

'77 Portis hejmen kaj metis lin
; en liton sub domtrabo ; "Nun
transprenu, bona fratino ;
flegu malsanan knabon." &D

'78 Si dum tagoj flegis lin ;
kaj flegis lin dum du ; sesan
tagon de sepa semajn' ; li iris
kirason bluan. &D

'79 Sesan tagon de sepa
semajn' ; li iris kirason bluan ;
si kondukis lin en la halon ;
knabon vidi 'stis ĝuo. &D

'80 Sesan tagon de sepa
semajn' ; lin vestis kiraso nova
; si kondukis lin en la halon ;
knabon vidi povan. &D

&4408. Brestis kvæði:

'1 / Árla var um morgunin, ;
sólin roðar i hav, ; Beinir
gekk i skálan inn, ; sum
Brestir sterki svav.

(&T:; Treðum lættliga dansin!
: Dagurin skín so fagurliga, ;
komið er hægst á summarið.)

'2 "Statt upp Brestir, bróðir
mín! ; sól i skorar gyllir, ;
eingin blæsur vindur á vág, ;
og sjógvurin er stillur. &T

'3 Lít tær út at Lítlu Dímun,
; har hvítir ei við tanga, ;
aldri fæst ein betri dagur ;
bjargaseyð at fanga." &T

'4 Tóku bond og bjargalinur,
; gyrdu svørð við belti, ; gingu
so til strandar oman, ;
dreingir tveir teir eltu. &T

'5 Mælti tað Sigmundur
Brestisson, ; vetrar var hann
níggju: ; "Eg skal út á Lítlu
Dímun ; hin villa veðr at
síggja." &T

'6 Svaraði Tórir Beinisson, ;
á tólvta ári var: ; "Faðir, fert
tú á Dímun út, ; lat meg
fylgja tær!" &T

'7 "Hvat skulu tit á Dímun
gera, ; har eru stíggir
trongir, ; langir eru teir
loftskútar, ; og lágor eru tit
dreingir". &T

'8 Svaraði Sigmundur
Brestisson, ; snimma vaks
hans hugur: ; Hann, ið alist
við øsku inni, ; lítið í leikum
dugir!" &T

'9 Satt hann sigur, sonur
mín," ; Brestir tók til orða, ;
"eingin skal hjá ungum alva ;
bragdarhugin forða." &T

'10 Tóku bát úr tøttum
neysti, ; rangt var teimum
sjógvæð, ; dreingir settust i
rengur niður ; og høvdingar
at rógva. &T

'11 Løgdu teir at oynni inn, ;
bátin upp teir drógu, ; gingu
so í bergið fram, ; sum
brattar rásir lógu. &T

'12 Fótafimir og klófastir, ;
óttaðust ei nakað, ; lupu lætt
um leysar upsir ; styggan
seyð at taka. &T

'13 Fimm hundrað av áseyði ;
Lítla Dímun bar, ; svart var
alt sum kolamógvur, ; eyðkent
slag tað var. &T

'14 Stygt og kvikt sum villur
fuglur, ; vártréyst út av lagi.
; So er sagt, at hvalbingar, ;
teir tóku av alt slagið. &T

'15 Tykir mær tað harmiligt ;
at fara so um fæ; fyrnsta
seyð, i Føroyum var, ; meg
lysti enn at sæð. &T

'16 Fullvæl dugdu
høvdingarnir ; vargaseyð at
veiða, ; gingu so at báti oman,
; fongin við sær leiða. &T

'17 Hildu fram at Stóru
Dímun, ; vildu vinna heim, ;
siggja trinnar miklar skútur ;
sigla mótur teim. &T

'18 Albrynjáðar triggjar
tylvтир ; taldu teir á førum;

glitra spjót og gyltir hjálmar,
; sólin skein á svørðum. &T

'19 Brestir mælir orðum
hátt, ; gott var í honum evni:
; "Fullvæl kenni eg seglini ; og
gylta drekastevnið. &T

'20 Hoyr tú Beinir, bróðir
mín! ; hvat ráð skulu vit taka?
; Hasir eru garpar teir, ; ið
okkum ætla at saka. &T

'21 Fyrstur siglir Havgrímur,
; og siðan Gøtu-Tróndur;
áðrenn økt at enda er, ;
elvist leikur óndur. &T

'22 Fyrstur siglir Havgrímur,
; og siðstur siglir Bjarni;
áðrenn sól i havið setur, ;
blódgast okkurt jarnið. &T

'23 Skjótt so ber teir
sjóvarfallið, ; lagnan gerst so
skeiv ; náddu vit at Rakhellu ;
og komu upp i Kleiv. &T

'24 Komu vit i stíggin upp, ;
vit kundu hann væl verja, ;
høgdu niður hetjur tær, ; ið
tordu á at herja." &T

'25 Svaraði hartil Beinir sterki, ; i royndum var hann góður: ; "Vit skulu halda at oynni inn ; og taka ein harðan róður. &T

'26 Haldum fram mótt næsta nesi! ; Kunnu vit landi ná, ; ikki skulu teir rósá av, ; teir lættan sigur fá!" &T

'27 Hildu teir mótt oynni inn, ; herskip aftaná; sóust rógva kappar tveir, ; so hvíta mjøll dreiv frá. &T

'28 Armar rodna, andlit rodna, ; spennast sterkar spengur, ; árar bogna, homlur togna, ; skúmið dreiv um rengur. &T

'29 Rokið stóð um æsing inn ; sum vestanveður hvast, ; rendu so at fjørusteini, ; at barkabandið brast. &T

'30 Sigmundur og Tórir ungi ; voru ikki seinir, ; lupu teir á landið upp, ; Brestir og so Beinir. &T

'31 Hildu teir at hellu fram, ; sum hamarsklettur var, ; lyftu upp so dreingirnar ; og settu niður har. &T

'32 "Hoyr tú Beinir, bróðir mínl! ; her skal striðið standa, ; onkur skal til heljar fara, ; áðrenn vit hava andað! &T

'33 Tú skalt taka suðursíðu, ; høgt er har at herja; eg skal standa nordanvið, ; har verri er at verja." &T

'34 Havgrímur og Bjarni bóndi ; fram mótt hamri fara, ; Tróndur við sínum fylgisveinum ; reikar runt í tara. &T

'35 Roynast vildu treystir dreingir, ; skjótt teir atsókn veita, ; brødur høgga fast og hvast, ; teir renna flógván sveita. &T

'36 Brødur kundu brandar beita, ; kendu væl teir leikir; reydir giørdust brynjuringar, ; kjálkar giørdust bleikir. &T

'37 Eldur reyk úr
eggjateinum, ; stál mótt stáli
smellir, ; fimm so fullu
kroppar niður, ; heilin støkk
um hellur. &T

'38 Beinir tveir til heljar
hjó, ; og triggjar Brestir
sterki; ota undan allir aðrir, ;
gleðast ei við verkið. &T

'39 Reiður var trú Havgrímur,
; hann sær mótt Tróni
vendir: ; "Hvi manst tú sum
fjøruseyður ; reika runt um
strendur! &T

'40 Til tess gav eg tær ognir
minar, ; tú skuldi í víggið
ganga; hví letur tú og alt títt
lið ; svørð í slíðrum hanga?"
&T

'41 Vitugur var Götu-
Tróndur, ; ikki treyt honum
svar: ; "Mikið vilt tú manntal
hava ; til skotbjálva hjá tær.
&T

'42 Kappa manst tú kalla teg,
; dölgur ert tú av sonnum, ;
kanst tú ikki við tógvu

tylvtum ; vinna á tveimum
monnum! &T

'43 Heysta manst tú harm og
háð, ; tað spyrst um leið so
langa, ; liðið leyp á tógvu
menn ; og mátti aftur ganga.
&T

'44 Vilt tú millum manna
metast, ; og bilar tær ei
hugur, ; fyrstur gakk á
klettin upp ; og vís so, hvat
tú dugir!" &T

'45 Argur giørðist
Havgrímur, ; ilskaða vóks um
mótið, ; rendi hann móti
Bresti upp ; og legði til við
spjóti. &T

'46 Spjótið gleið í miðju inn, ;
stál í indrum lendi; Brestir
gjørði eitt avreksbragd, ;
hann banasár sær kendi. &T

'47 Trysti hann seg á stungu
fram, ; blóð úr beni oysti, ;
högdi so til Havgrím sterka, ;
øksl og arm hann loysti. &T

'48 Deyður dettur
Havgrímur ; og Brestir
omaná. ; Beinir berjist
menniliga, ; tó hann falla má.
&T

'49 Tóri runnu tár á kinn, ;
harðnar Sigmunds sinni: ;
"Grátum ikki frændi míن, ;
vær goymum væl í minni!" &T

'50 Tróndur trínur á válin
fram ; væl kundi hann orðum
greiða: ; "Ikki vinst á
hvørjum vetri ; i Valhöll betri
veiða. &T

'51 Hoyrast mugu hetjur
hesar ; hart um Bifröst fara;
doyggja má hvør menskur
maður, ; tó ei mansins æra.
&T

'52 Ei man vera hildarleikur ;
lokin enn at enda ; tak
skulum vær dreingirnar ; og
sama veg teir senda!" &T

'53 Sveinur svorð úr slíðrum
dregur; Bjarni fram sær
skundar: ; "Tykir mær so

vánt eitt verk ; at drepa
børn sum hundar. &T

'54 Njóta skulu dreingirnir :
grið imillum manna." ;
Mongum líkar Bjarna orð, ;
men Tróndur mælir annað.
&T

'55 "Vísur maður er
fyrrivarin; - høggið tit
dreingirnar niður! ; Vaksa
teir upp til valamenn, ; so
býðst okkum eingin friður."
&T

'56 Ilskur gjørðist Bjarni tá:
; "Verði tú varfur í ve! ; Ikki
skulu tit dreingirnar drepa ;
heldur enn sjálvan meg!" &T

'57 "Ikki var hatta vilji mín,"
; Tróndur orðum vendir, ;
"bara vildi eg royndir
freista, ; hvört tykkara
hugur stendur. &T

'58 Bjóða skal eg teim kostir
teir, ; ið væl mugu eitast
góðir, ; sjávur vil eg teir
fostra upp ; og læra teir sið
og lögir. &T

'59 Kenna teim ítrótt og
vápnaleikir, ; skaldamál og
søgu. ; øllum teim a válinum
stóðu ; líkti nú Tróndar røðu.
&T

'60 Heiðurliga teir
høvdingarnar ; jarða undir
fløtu. ; Tróndur tók so
dreingirnar ; og førdi norð í
Gøtu. &T

, #4408: <:29> (/doTi
re3do doTi Ti; La3La
LaaLaMi La; LaTi doTi
TiTi Ti; Ti TiTi Tire do; ;
TiLa La SiLa Ti La;
LaaLaLa La3Mi So3So
Fa3Mi; MiMiMi LaTi do Ti
La a) ×60

< Feroa malnova dancobalado.
Tradukis Martin Strid (2014). '3
Eta Dujmo (Lítlia Dímun), neloĝata
feroa insulo krute alta. '8 Ĉe
cindro, ĉe fajrejo en domo. ; Ludo:
aktivajo, vigla faro ĝenerale. '14
Hvalbo estas plej norda vilaĝo de
feroa Sudinsulo. '17 Teni, direkti
šipon. ; Granda Dujmo, trioble pli
granda insulo norde de Eta Dujmo.
'19 Drakpruo, ornamo de militšipo
en formo de draka skulptaĵo. '21
Geūto, vilaĝo sur feroa
Orientinsulo. ; Trihora: "økt" estas
okono de tagnokto. '22 Pre = tempe
antaŭ. '23 Kelkloke maro fluas
okcidenten aŭ orienten kaj ĉirkaŭ
ciun sesan horon tiu fluo inversas
direkton. '29 Malflusa ŝtono dum
malfluso malprofundas aŭ eĉ
superas akvosurfacon. '32 Hel
estas diino de regno de morto. '34
Fuke, alivorte ĉe marbordo. '36
Kirasoj korpaj konsistas el
kunkudritaj ferringoj. '50 Valhalo
estas la halo de dioj kaj mortintaj
herooj. '51 Bifrost estas ĉielo vojo al
Valhalo, ankaŭ ĉielarko. '56
Maltotemo: La originalo havas na
"vargur í ve", tio estas, lupo en
oferejo. Tio signifas iun kiu murdis
aŭ alimaniere krimegis en sankta
pacejo, ĉu templo ĉu parlamentejo,
kaj kiu tial meritas nek respekton
nek protekton de lego.>

,&4408. Bresta balado:

'1 /Frue estis en maten' ; suno ruĝas en mar' ; Bejno domon eniris ; al Bresto, dorma kar'.

(&p:; Paŝu gajan la dancon ; Brilas aŭroro bele taga ; Venu en alta somertemp'!)

'2 "Ekstaru Bresto, mia frato ; suno ore brilas ; blovas neniu vento sur ondo ; kaj maro nun trankvilas. &p

'3 Serĉu iron al Etan Dujmo <> ; fuko ne ŝaŭme blankas ; pli neniam bonis tago ; kapti ŝafojn mankajn." &p

'4 Ŝnurojn prenis kaj rimenojn ; zone fiksas glavojn ; malsupren al strando iris ; postsekvis du knaboj. &p

'5 Diris Sigmund Brestofilo ; li naŭ vintrojn aĝis ; "Iros mi al Eta Dujmo ; vidi ŝafojn sovaĝajn." &p

'6 Respondis Toro Bejnfilo ; dek du jarojn plenis ; "Patro, iru vi al Dujmo ; lasu min kunveni!" &p

'7 "Kion vi sur Dujmo farus ; mallarĝas grimpopadoj ; kaj profundas rokkavernoj ; vi malaltas, knaboj." &p

'8 Respondis Sigmund Brestofilo ; kreskis en konkludo ; "Kiu kreskas ĉe cindro ene<> ; taŭgos malmulte ludojn<>." &p

'9 "Vere li diras mia filo", ; Bresto ekis vortojn: ; "Neniu malhelpu bravon ; menson de junforto." &p

'10 Prenis boaton el densa nesto ; maro al ili ĝemis ; knaboj sidis en la poŭpon ; kaj estroj ekremis. &p

'11 Al insulo ili eniris ; teren tiris boaton ; kaj antaŭen suriris monton ; kun krutega padon. &p

'12 Piedviglaj kaj ungfiksaj ; nenion malkuraĝas ; vigle kuras rokfalrandon ; preni ŝafojn sovaĝajn. &p

'13 Kvinten ŝafoj sur insulo ; Eta Dujmo restis ; nigris ĉiuj karbaturfe ; speco konata estis. &p

'14 Rapidaj kiel sovaĝaj birdoj ; en printempalveno ; oni diras ke hvalbanoj \diamond ; ĉiajn specojn prenis. &p

'15 Ŝajnas al mi kolerige ; tia gregdetru' ; unuajn ŝafojn en Ferooj ; ŝatus mi vidi plu.

'16 Tute bone taŭgis estroj ; sovaĝafojn ĉasi ; iris al boato malsupren ; kun kaptajo pasi. &p

'17 Tenis \diamond antaŭen al Granda Dujmo \diamond ; hejmatingon celis ; vidas tri fortikajn ŝipojn ; kontraŭ ili veli. &p

'18 Da kirasoj tri dekduojn ; prue nombris ili ; glimas lancoj, oraj kaskoj ; glavojn suno brilis. &p

'19 Bresto diris vortojn tuj ; bonis li valora ; "Bone konas mi la velojn ; kaj drakpruon \diamond oran. &p

'20 Aŭdu Bejno, mia frato, ; kiel nin konsili? ; Tiuj estas viroj kiuj nin ; volas malutili. &p

'21 Unue velas Havgrimo ; kaj Geūta \diamond Trondo due ; antaŭ ol trihora \diamond fino ; ni anhelos skue. &p

'22 Unue velas Havgrimo ; laste velas Bjarno ; pre \diamond ol sun' en maron sidas ; sangos nian feron karno." &p

'23 Baldaŭ tuſos tajdmarfluon \diamond ; misas la destin' ; Rektrokon atingos ni ; kaj venos en Ravin'. &p

'24 Venos ni en pado supren ; povos ĝin defendi ; hakos la heroojn kiuj ; volas vundojn vendi." &p

'25 Al tio respondis Bejno forta ; li bone sagis mem ; "Ni nin tenos ĉe insulon ; kaj prenos duran remon. &p

'26 Tenu al malgolfo sekva! ; Atingeblas tero ; ne sin laŭdos ili ke ; facilis la konkero!" &p

'27 Tenis ili al insulo ; poste militsip' ; du videblis konkursremi ; blankis ŝaŭma vip'. &p

'28 Brakoj ruĝas, vizaĝoj
ruĝas ; forte tendenoj ŝvelas ;
remiloj kurbas, remingojn
turbas ; ŝaŭmon pruo pelas.

&p

'29 Akre ensprucis boatrande ;
okcidenta vento ; trafo sur
malflusan ŝtonon<> ; rompis
boatbendon. &p

'30 Sigmundo kaj Toro junaj ;
ne malfruaj ekis ; kuris ili sur
la teron ; Bresto kaj Bejno
sekvis. &p

'31 Iris ili al la roko ; kiuj sciis
grimpi ; supren levis do la
knabojn ; kaj metis ilin
simple. &p

'32 "Aŭdu, Bejno, mia frato! ;
Staros jen batalo. ; Kelkaj
Helon<> alveturos ; antaŭ nia
mortfalo! &p

'33 Prenu vi la sudan flankon ;
alte eblas firmi ; staros norde
mi, kaj tie ; malfacilas ŝirmi."
&p

'34 Havgrimo kaj kampul-
Bjarno ; rokon iras antaŭen ;
Trondo kun siaj sekvofraŭloj ;
vagas fukon<> ĉirkaŭen. &p

'35 Provi volis fortaj knaboj ;
rapide ataki ; fratoj akre kaj
masakre ; sangofluen hakis.
&p

'36 Fratoj povis glavojn flegi ;
ludon bone konis ; ruĝigis
kirasoringoj<> ; palon al
vangoj donis. &p

'37 Fajro fumis el glavegoj ;
ŝtalon ŝtalo klakas ; korpoj
falis kvin malsupren ; cerbo
roke flakas. &p

'38 Bejno hakis morten duujn
; trian forta Bresto ; puſis for
aliajn ĉiujn ; ĝojis ne
moleston. &p

'39 Tiam Havgrimo koleris ;
turnis sin al Trondo ; "Kial vi
malflusaſafe ; vagu bordojn
ondajn? &p

'40 Tial al vi mi teron donis ;
ke vi batalu klinge ; kial vi
lasas, kaj tuta trupo ; glavojn
pendi inge? &p

'41 Ruza estis Geūta Trondo ;
respondo ne mankis lin ;
"Multan vi havemas teron ;
por pelte kovri vin! &p

'42 Vi heroo nomu vin ; stulta vi estas prave ; vi ne povas per du dekduoj ; sur du viroj venkon havi! &p

'43 Vi rikoltu triston, mokon ; kaj longe ĝin ricevos ; trupo kuris al du viroj ; kaj fantomi devos. &p

'44 Se vi inter viroj validu ; kaj ne mankas em' ; iru rokon vi unue ; kaj montru taŭgon mem!" &p

'45 Kolerigis Havgrimo ; preter la maltempo ; kuris kontraŭ Bresto supren ; kun lanco en proksimo. &p

'46 Lanco glitis en talion ; ŝtalo femurprofundon ; Bresto faris finan trukon ; sentis mortgvundon. &p

'47 Premis li sin sur pikon plu ; gambo sangon lanĉis ; hakis forte Havgrimon ; ŝultron, brakon detranĉis. &p

'48 Morta falas Havgrimo ; kaj Bresto super lin ; Bejno luktis vire lerte ; tamen falis fine. &p

'49 Toron fluis larimo vange ; duriĝis Sigmund kore ; "Ni ne ploru, ho fratul' ; sed kaŝu bonmemore!" &p

'50 Tretas Trond sur batalejo ; li vortojn bone lasis ; "Gajnas ne en ĉiu vintro ; en Valhal <> pli bonas ĉasi. &p

'51 Sperti devas ĉi herooj ; iri Bifrosten<> for ; morti devos ĉiu homo ; sed ne lia glor'. &p

'52 Eblas ne ke luktan ludon ; fermas fino jama ; knabojn prenu ni por sendi ; al la vojo sama." &p

'53 Svejno ingan glavon tiras ; Bjarno diras rapide ; "Sajnas min fiago hunde ; mortigi homidojn. &p

'54 Devus knaboj ja ricevi ; pacon inter viroj." ; Multaj ŝatas Bjarnajn vortojn ; sed Trond alion diros. &p

'55 "Saĝa homo antaŭatentas ; knabojn haku sen graco! ; Kreskos ĝis luktuloj ili ; al ni ne ofertos pacon." &p

'56 Kolerigis Bjarno tiam ;
"Estu vi maltotem'!<> ; Ne
mortigu vi la knabojn ; ol min
prefere mem!" &p

'57 "Tio ne estis mia volo" ;
Trondo vortriparas ; "Mi nur
volis provi kie ; via penso
staras. &p

'58 Manĝon ofertos mi al ili ;
kaj aliajn favorojn ; mem
edukos ilin mi ; instruos
leĝojn kaj morojn. &p

'59 Instruos sporton kaj
armludojn ; poemojn kaj
rakontojn." ; Ĉiuj bataleje
starantoj ; ŝatis nun ruĝan
Trondon. &p

'60 Estrojn ili nun honore ;
kampe enterigis ; Trondo kun
si prenas knabojn ; kaj norden
al Geŭto navigis. &p

&4409. Sigmunds kvæði
eldra:

,& Fyrsti táttur:

'1 /Í Noreg býr ein menskur
mann, : Ólavur Trygvason
eitur hann.

(&N: Noregs menn, dansið
væl í stillum; stillið tykkum
allar, ; riddarar, Noregs men,
; dansið væl í stillum.)

'2 Ólavur kongur kristnum
býður, : Gud og mildar
miskunnar tíðir. &N

'3 Ólavur heitur á sveinar
tvá: ; "Heintið mær Sigmund
inn til vár." &N

'4 Áðrenn teir høvdu
hálvtalað orð, ; tá var
Sigmundur inn fyri borð. &N

'5 Sigmundur fellur á síni
knæ: ; "Krist signi teg, harri,
hvat vilt tú mær?" &N

'6 Kongurin tekur í
Sigmundar hand: ; "Eg gevi

tær helming av Føroya land.

&N

'7 "Tú skalt fara til Føroyar vestur, ; tær skal fylgja Tangbrand prestur. &N

'8 Í Føroyum býr ein finskur mann, ; Tróndur í Gøtu eitur hann. &N

'9 Tróndur í Gøtu eitur hann, ; mín kæri Sigmundur, fá mær hann." &N

'10 Sigmundur tekur til orða svá: "Hann verður ikki góður at fáa." &N

'11 "Hvørt heldur er hann tann kappin reysti, ; ella er hann í gívrum treystur?" &N

'12 "Ikki er hann tann kappin reysti, ; heldur er hann í gandi treystur." &N

'13 Ganga teir eftir sandi, ; sum knørrur fleyt fyri landi. &N

'14 Teir loystu út av dýru vág, ; tann besta knørr, í Noreg' lá. &N

'15 Sigmundur sínum skipi skeyt, ; besti knørrur av Noregi fleyt. &N

'16 Sjógvurin brýtur sum boðafles: "Haldið beint á Líðandisnes." &N

'17 So siglir Sigmundur breiðan fjørð, ; til Gøtu var teirra heimangerð. &N

'18 Hann siglir í dagar, hann siglir í tvá, ; hin triðja fekk hann Føroyar at sjá. &N

'19 Sjógvurin brýtur í streymi strítt, ; einki aktar Sigmundur slíkt. &N

'20 Sjógvurin brýtur sum boðafles, ; haldum beint á Mjóvanes. &N

'21 Sjógvurin gerst nú gulur og blár, ; sandurin uppi á tilju lá. &N

'22 Tá tekur at rúka sandur og sjór: "Nú er Tróndur vorðin óður." &N

'23 Náttina eina, dagarnar tvá, ; Sigmundur út fyrí Gøtu lá. &N

'24 "Tó at vær kostum lív og and, ; vær náum ei á Gøtusand. &N

'25 Vær náum ei á Gøtusand, ; Tróndur ristir móti oss gand. &N

,& Annar táttur:

'26 /Nú skal ek taka upp annan tátt, (x:; forgloym ikki meg ;) sigla út til Svínøyar brátt. (&J:; Jeg trår so lættlig. ; Der gár en dans for trúna ; forgloym ikki meg ; der danser både jomfruer og møer ; jeg trår so lættlig.)

'27 Í Svínøy býr ein menskur mann, Bjarni bóndi eitur hann. &J

'28 Sigmundur vendi síni skútu í hav, næst øll skútan gekk í kav. &J

'29 So siglir Sigmundur Svínøyarfjørð, skútan boygnaði sum ein gjørð. &J

'30 Kastar hann akker á hvítan sand, fyrstur steig Sigmundur fótin á land. &J

'31 Haraldur fellur á síni knæ: "Fostbróðir, lat meg fylgja tær." &J

'32 "Tú fert ei á land um sinn, tú skalt goyma skipi míni." &J

'33 Tá ið hann kom í bónadans garð, alt lá fólk í svøvni har. &J

'34 "Eg havi ei verið í Svínøy fyrr, nú skal eg bróta bónadans dyr. &J

'35 Ei visti Bjarni av fyrr enn tá, Sigmundur yvir hans herðum lá. &J

'36 Fljóðið steig í serki fram: "Tær megið ei gera so stóran skamm. &J

'37 Tær megið ei gera so
stóran skamm, at drepa
inni ein gamlan mann." &J

'38 "Vil hann Bjarni kristin
vera, skal eg honum einki
gera. &J

'39 Bjarni, gakk á grønan
vøll, sig mær hvør mín
faðir feldi." &J

'40 "Eg gav tær lív, og tað
var væl, Tróndur lat slá'
tín faðir í hel." &J

'41 Tað var bónDans fyrsta
orð, biður nú bera mat á
borð. &J

'42 Teir bóru inn á fótum
sjey oxasíðu og
stumpabreyð. &J

'43 Tað var bónDans annað
orð. biður nú bera drekka
á borð. &J

'44 Bóru so inn á hvíta lín
øl í kerum, mjøð og vín. &J

'45 Tað høvdu teir til gaman
tá, dansaðu og drukku í
dagar tvá. &J

'46 Tað gjørdi Sigmundur,
meðan hann var har, hann
kristnaði Bjarna og alt, har
var. &J

, & Triðji táttur:

'47 (&3A: Nú skal taka upp
triðja tátt, (x::) sigla suður
til Dímunar brátt. (x: Alt
meðan lindin hon stendur
væl, ; tað stendur ein lind í
mín faðirs garð', ; hon er seg
alt við rósur væl, ; alt meðan
lindin hon stendur væl.))?

(&3B: Nú skal taka upp triðja
tátt, (x:: med junga, ;) sigla
suður til Dímunar brátt. (x::;
Alfagurt ljóðar míN tunga, ;
lystir meg í dans gá med
junga, ; brúnt er mítt
silkihár, ; mjøllhvít so eri eg
sjálv, ; alfagurt ljóðar míN
tunga.))

'48 Sigmundur siglir
Høvdasund, har møtti
honum Trónd og Tóra Hund.
.....

'49 "Hoyr tú Føroya kongur,
.... vilt tú vera heiðin
longur?"

'50 "Eg víki ikki frá míni
fornu trú, tí eg eri mær
so gamal nú."

'51 Sigmundur kastar spjót
frá sær, Tróndar skúta
at hvølva bar.

'52 Tað var feigdin ov illa
nýtt, at hann gav Trónda
lívið frítt.

'53 "Nú hevur tú mist tín
sigur úr hendi, vænta nú
hevnd og bráðan enda.

'54 So siglir Sigmundur
Skúvoyarfjørð, skútan
bognaði sum ein gjørð.

'55 Á bunkanum stendur
frongur treystur:
"Haldum nú millum oya
eystur."

'56 Sigmundur gongur í bæði
borð: "Haldum nú beint á
Grønuskorð."

'57 Haraldur fellur á síni
knæ: "Fostbróðir, lat meg
fylgja tær."

'58 "Tú fert ei á land um
sinn, tú skalt goyma skipi
mín."

'59 Sigmundur tekur ein
kaðal í hond, búið spjót
hann rendi á land.

'60 Hann skeyt upp í grønan
vall, oddurin niður í grótið
gall.

'61 Tríati favnar var bergið
hátt, Sigmundur lesti seg
við ein tátt.

'62 Á gøtum lógu garpar
tveir, bráðan bana fingu
teir.

'63 Sigmundur veit sær onga
neyð, reikar heim á
Skorarheyg.

'64 Inn kom húsfrú Guðrun á
gátt: "Eg sá mann á henda
hátt.

'65 Hann var vænur í vœxtri
vitur, fagurt gull á
herðum glitrar.

'66 "Sást tú mann á hend
hátt, hann var ikki her á
jólanátt.

'67 Hann var ikki her á
jólanátt, nú er ei at sova
brátt."

'68 Øssur leyp eftir
skreppum ný, fýra tunnur
gingu harí.

'69 Kastar so øllum vápn
ísen, loypur í borg við
nýggju menn.

'70 Nýggju menn og
málmarar tólv, taka nú
allir at verja borg.

'71 Øssur stendur við
borgarlið, breiðari øxi
hann studdist við.

'72 Sigmundur vegur seg til
og frá, eystan á borgini vá
hann seg á.

'73 Eystan á borgini vá hann
seg á, mann vá hann frá
Øssuri tvá.

'74 Øssur stóð og sá hará:
..... Ei skulu fleiri fara svá."
.....

'75 Báðir ruku saman tá,
hvørgin kundi sigur av øðrum
fá.

'76 "Nú skal taka listir fyri
seg, sum Ólavur kongur
lærði meg."

'77 Hann vá til við opnum
skildi, fóturin av, og
hondin fylgdi.

'78 Øssur talar av miklari
trongd: "Tær skulu føra
meg vestur á drang."

'79 "Ta bøn skalt tú av mær
tiggja: Vesturi ádrangi
skalt tú liggja."

'80 Tað var Øssurs síðsta
orð: "Høvdið skal venda
mótt Grønuskor.

'81 Føturnir til, og høvdið frá, so eg má aftur í skorina sjá."

'82 Sigmundur situr í Skúvoy tryggur, Tróndur um hans lívið liggur.

'83 Sigmundur vænur, í dygdum góður, illgerðsmaður troyggjar hans blóð.

'84 Sigmundur fyri Gudi og góðari gerð mátti svimja Suðuroyarfjørð.

'85 Suður í Suðuroy var Sigmundur dripin, norði í Skúvoy var hann grivin.

< Feroa balado malnova, rakonta daŭrigo post Bresta balado (#4408). Tradukas Martin Strid (2014). '1 Trankvilo: ankaŭ senvento. '2 Trajto de hristanismo estas pardonigo. '3 Oni surgenuas por montri sian humilon. '4 Gøtu: vilaĝo en Eysturoy (Feroa Orientinsulo). '5 Vergo: magia. '6 Grundoagreso: Kie ondoj rompiĝas pro plata roko malprofunde en la maro. '7 Líðandisnes: malgolfo en orienta parto de Ferooj. '8 Mjóvanes: suda kaj plej orienta malgolfo de Eysturoy. '9 Svìnoy (Porkinsulo): nordorienta insulo en Ferooj. '10 La rekantajo de dua

parto estas lingve miksaĵo de dana kaj feroa. '11 Selkordo: Selrimeno. '12 Dímun: du malgrandaj krutaj insulaj en sudo de Ferooj. '13 Hovdasund': markolo ĉe norda pinto de Sandoy (Feroa Sablinsulo). '14 Hundo: fiulo, malhonora. '15 Malnova kredo: paganismo asa, inter kies ĉefdioj estas Votano (Oðin) kaj Toro (Þórr). '16 Skúvoy (Insulo de Granda Rabmevo): suda insulo en Ferooj, sude de Sandoy. '17 Alto 30 klapoj estas proksimume 54 metroj.>

(#4409: ,# *Unua parto:*
<:31> (/mi mi dolre mi mi
mido re lfa; mimimi
mimimi mido re lfa; mire
do do3mi mimi re do; rere
rere re re; mi mire doTi
La; So3mi mimi re do) x25

,# *Dua parto:* <:34> (mi
/mimido dododo rere
re3;re so sofa mi; mimi
mi3mi miimimi re;mi fa3mi
re do o; mi mi3do dodo re
re;re so sofa mi3;mi mimi
mimimi mimimi rere;mi
fami re do) x21

<[mi:La]>

,# *Tria parto:* <:33> (/La
Ti do TiTi LaSo Mi; LaTi
dodoTii LaLaSo Mi; Mi
DoRe Mi LaTi doTi La; La
La SoLa Ti TiTi LaSo Mi;
LaaTiTi doTi LaSo Mi; Mi
DoRe Mi LaTi doTi La) x39)

,&4409. Sigmunda balado
malnova:

,,& Unua parto:

'1 /Norvege2 logas brava
ho2m' ; Olavo Trigvafil' lia
no2m'. (&n;; Norvegoj, dancu
nun trankvile<1> ; ĉiuj ni
trankvilas ; rajdistoj, norvegoj
; dancu nun trankvile.)

'2 Olavo2 reĝo ĥriston
donacas ; dion kaj novan
mildan gracon <2>. &n

'3 Olavo2 vokas al fraŭloj du2
; "Venigu Sigmundon en
jarfru2'." &n

'4 Antaŭ o21 ili duondiri
kapablis ; Sigmund jam estis
endome ĉetable. &n

'5 Sigmund fa2ligas sur
genuojn si2n <3> ;
"Ĥristbenon, kion vi volas
mi2n?" &n

'6 La reĝo2 prenas Sigmundan
manon ; "Mi vin donas
duonon de Feroa lando. &n

'7 Vi vo3jaĝu al Ferooj vaste ;
kaj vin sekvos Tangbrand
pastro. &n

'8 En Ferooj logas finna homo
; Trondo en Geŭto<4> lia
nomo. &n

'9 Trondo e2n Geŭto lia nomo
; kara Sigmund, igu al mi l'
homon." &n

'10 Sigmundo2 tiel ekparolas ;
"Li ne facile al vi volas." &n

'11 "Ĉu esta2s li fortika
luktulo ; aŭ li estas
sorĉmanipula?" &n

'12 "Ne esta2s li fortika
luktulo ; pli li estas
vergmanipula<5>."

'13 Iris i2li laŭ sabla strando ;
kie ŝipoj naĝas marorande. &n

'14 El golfo2 lanĉis ili tu2j ;
plej bonan ŝipon en
Norvegu2j'. &n

'15 Sigmund pe2r sia ŝipo
vojaĝis ; plej bona ŝipo ki
norvege naĝis. &n

'16 Rompas si2n maro kiel
grundoagre2s'<6> ; "Tenu
rekte al Lujandisne2s'<7>. &n

'17 Tiel Si2gmund largān
fjordon velas ; al Geūto ili
hejmen celas. &n

'18 Li vela2s dum tagoj, li
velas dum du2 ; la trian
ekvidis Feroojn de pru2'. &n

'19 Maro o2ndrompas en fluo
defia ; zorgas neni Sigmund
tian. &n

'20 Rompas si2n maro kiel
grundoagre2s' ; "Tenu rekte al
Mjoūane2s'<8>. &n

'21 Maro nu2n estas flava kaj
blua : sablo ferdeke
surtabulas. &n

'22 Tiam te2mpestas maro kaj
tero ; "nun fariĝis Trond
kolera." &n

'23 Dum unu2 nokto kaj tagoj
du2 ; Geūton eksteris
Sigmunda pru2'. &n

'24 "Kvankam ni2n kostu
vivoforton ; ni ne atingas
Geūtan bordon. &n

'25 Ni ne a2tingas Geūtan
bordon ; Trond skuas kontraŭ
ni vergon." &n

,,& Dua parto:

'26 /Duan mi parton ekprenos
nun (×::; forgesu ne min ;)
velos urĝe al Svujnojo<9> tuj
(&m::; Mi pašas gaje. ;
Danciĝas jen al kredo ;
forgesu ne min ; jen dansas
kaj junulinoj, fraŭlinoj ; mi
pašas gaje.)<10>

'27 En Svujnoj loĝas brava
hom' Bjarn kampulo lia
nom'. &m

'28 Sigmund en maro turnis
ŝipon preskaŭ sinkis tuta
ekip'. &m

'29 Sigmund velas en
Svujnoja fjord' ŝipo kurbis
kiel selkord'<11>. &m

'30 Sur blankan sablon li
ankron ĵetas Sigmund
unua sur teron tretas. &m

'31 Harald faligas genuen sin
..... "Ligfrato, lasu min sekvi
vin." &m

'32 "Vi ne iros teron skipe
ĉar vi kašos mian ŝipon." &m

'33 Kiam li venis al kampuldom'. kuſis dorme ĉiu hom'. &m

'34 "Ne venis mi jam al Svujnoja bord' Nun kampulan mi rompos pordon." &m

'35 Ne sciis Bjarno ĝis tiu moment' Sigmund havis lin je atent'. &m

'36 Mastrino paſis en robo fronten "Ne faru vi tiom grandan honton. &m

'37 Ne tiom fariĝu vi granda hont' de maljunulo mortigont'." &m

'38 "Se li Bjarno ĥristaniĝos mi neniom lin damaĝos. &m

'39 Bjarno, iru verdan valon diru min kie patro falis!" &m

'40 "Mi donis vin vivon, jen bona sort' Trond vian patron batigis al mort'." &m

'41 Jen kampula unua vort' lasas nun tablen manĝon porti. &m

'42 Enportis ili sur pladoj sep bovan flankon kun pana cep'. &m

'43 Jen kampula dua vort' lasas trinkajojn al tablo porti. &m

'44 Enportis sur la blanka lin' da biero kruće, medo kaj vin'. &m

'45 Ili festis tiam en ĝu' dancis kaj trinkis dum tagoj du. &m

'46 Tion faris Sigmund dum tie restis li baptis Bjarnon kaj tutan la neston. &m

,,& Tria parto:

'47 (&3A: Trian parton mi ekos nun (×;) velos urge al sudo kaj Dujm'<12> (×: Dum bone staras tilio jen, ; tilio min staras en patra bien', ; tute ĝi rozojn estas ben', ; dum bone staras tilio jen.))?

(&3B: Trian mi parton ekos
nun (×:; kun *junga* ;) veli urĝe
al Dujmo suden (×:; Tutbele
sonas mi lange ; kun *junga* ;
brunas min harvelur' ; blankas
mi kiel farun' ; tutbele sonas
mi lange.))

'48 Sigmund velas en
Hovdasund'<13>
renkontas lin Trond kaj Toro
Hund'<14>.

'49 "Aŭskultu reĝo feroan':
Ĉu volas plu resti vi pagan'?"
.....

'50 "Ne cedas mi de mia
malnova kred'<15> ĉar mi
estas tiom aĝa bred'."

'51 Sigmund ĵetas lancon
respond' Renversigas
boaton Trond

'52 Tiu aŭguro nova malbonis
..... ke al Trond li vivon donis.
.....

'53a "Nun vi venkon el manoj
perdis venĝon atendu kaj
finon merdan.

'53b Nun venkon perdis vi el
via mano urĝas nun venĝo
kaj fino vana."

'54 Sigmund velas en Skuvoja
<16> fjord ŝipo kurbis kiel
selkord'

'55 Ferdeke staras fidindulo
..... "Tenu nun orientinsule."
.....

'56 Sigmund iras al ambaŭ
lokoj "Tenu nun rekte al
Verdaroko."

'57 Harald faligas genuen sin
..... "Ligfrato, lasu min sekvi
vin."

'58 "Vi la teron ne surpaŝu
vi la ŝipon mian kaŝu."

'59 Sigmund en manon prenas
ŝnuron kaj kun lanco li
teron kuras.

'60 Ĵetis li supren al verda
grund' pinto resonis en
rokprofund'?ŝtonprofund'.

'61 Tridek klaftojn<17> altis
montmur' Sigmund levis
sin per ŝnur'.

'62 Survoje du mastranoj kuſis
..... urĝa morto ilin tuſis. ?

'63 Sigmund tute ne hezitas
..... Rokmonteten sin invitas ?
hejmvizitas

'64 Sojle mastrino Gudrun
envenis "Vidis mi viron
alte preni."

'65 Belis li en kresko blanka
..... brilas oro ŝultroflanke."

.....

'66 "Vidis vi viron alte preni.
..... Li ne ĉiestis julmatene.

'67 Li ne ĉiestis julmatene
urĝas nun ne dormi jen."

'68 Eŭso kuris malfikson
novan kvar maldikaj eniri
povis.

'69 Ĵetas armilojn ĉiujn tuj
kuras kun viroj naŭ en burg'.
.....

'70 Viroj naŭ kaj maruloj
<XX> dek du ĉiuj ek
burgon defendas nun.

'71 Eŭso staras ĉe burga
dekliv' sin apogas per
larĝa hakil'

'72 Sigmund sin levas tien kaj
re burgoriente li luktis tre
.....

'73 Burgoriente li luktis plu
..... virojn li venkis de Eŭso
du.

'74 Eŭso staris rigardis al ĝi
..... "Ne tiel iru homoj pli."

'75a Ambaŭ frape kunseveris
..... ĉiu povus alian konkeri
.....

'75b Ambaŭ kunfrapiĝis gajne
..... venki povus iu ajn.

'76 "Nun mi prenos apartan
ruzon min Olav reĝo
instruis uzi."

'77 Li malfermŝilde luktis ek
..... piedon for kaj mano
sekvis.

'78 Eŭso parolas el granda
neceso "Vi min al
pintoroko adresu."

'79 "Tion vi petu de mi per
buŝo vi okcidente en tero
kušos."

'80 Ĝi estis Eūsa lasta vok'
"Kapo turniĝu al Verdarok'.
.....

'81 Piedojn ale, kaj kapon
male ke rokon rigardu mi
postfale."

'82 Sigmund en Skuvo sekure
sidas Trond lian vivon
gvate vidas.

'83 Sigmund milda, en virtoj
ranga malbonfarulo lin
gvatas sangon.

'84 Sigmund por dio kaj
bonfara akord' devis naĝi
en Sudinsulfjord.

'85 Sude en Sudinsul'
Sigmund mortiĝis norde
en Skuv li enteriĝis.

&4412. *Den bergtagna:*

'1 Och /jungfrun hon /skulle
sig åt /ottesången /gå ;
/Tiden görs mig /lång ; Så
/gi2ck hon den /vä2gen åt
/höga berget /låg ; Men /jag
vet, att /sorgen är /tu/ng.

'2 Hon /klappade på
/bergadörrn med /fingrarna
/små (x:; /Tiden görs mig
/lång ;) "Statt /upp, du höge
/bergakung, drag /läsena
i/frå!" (x:; Men /jag vet, att
/sorgen är /tu/ng.)

'3 Och /upp steg
berga/kungen, drog /läsena
i/frå Så /bar han den
/bruden i /silkesängen /blå
.....

'4 Så /var hon i /berget i
/åtta runda /år fick
/sönerna /sju och en /dotter
så /båld

'5 Och /jungfrun hon
/gångar sig för
/bergakungen /stå: "Ack

/give, att jag /finge till min
/moder hem/gå!"

'6 "Och /nog kan du /hem till
din /moder få /gå blott
/att du ej vill /nämna sju
/barnen de /små."

'7 Och /när som hon /kom på
sin /kära moders /gård
/ute för /henne huld
/moderen /står

'8 "Och /var har du /varit så
/långan en /tid? Nu
/haver du väl /varit i
/rosende /lid?"

'9 "Och /inte har jag /varit i
/rosende /lid I /berget
har jag /varit så /långan en
/tid

'10 I /berget har jag /varit i
/åtta långa /år Där /har
jag fött sju /söner och en
/dotter /båld"

'11 Och /bergakungen /in
genom /dörren /steg "Vi
/står du här och /talar så
/mycket ont om /mig"

'12 "Och /inte har jag /talat
/något ont om /dig men
/väl om det /goda, du /gjort
emot /mig"

'13 Så /slog han /henne på
/blekan lilje/kind så
/blodet det /stank på
snöre/kjortelen /fin

'14 "Och /packa dig på
/dörren och /lät det ske
/fort! Och /aldrig skall
du /komma in/för din moders
/port"

'15 "Far/väl min kära /fader,
far/väl min hulda /mor!
Far/väl min kära /syster,
far/väl min käre /bror!

'16 Far/väl du höga /himmel!
Far/väl du gröna /jord!
Nu /reser jag till /berget,
där /bergakungen /bor"

'17 Så /redo de sig /över
den /mörka, långa /skog
Hon /bitterligen /grät, men
/bergakungen /log

'18 Så /gingo de /berget sex
/gånger om/kring Så
/öppnades /dörren, och de
/stego /in

'19 Ung /dotteren
fram/satte den /röda
gull/stol: "O /vilen eder
/här, min /sorgebundna
/mor!

'20 "Och /hämten mig /in de
/glasen med /mjöd!
Där/ur vill jag /dricka mig
/självan till /död"

'21 Och /första /drycken
hon av /mjödglasen /drack
.... /ögonen de /lycktes, och
/hjärtat det /sprack

#4412: <[La] = E, 1,1:2,
[p] = Piano, [n1] = pli
malrapide> (;hMi /La
milre /doldo TillLa /doldo
relre /mi ih; pn1:/doodo
Tire /do h;mi /mi ildo
domi /so lmimi /reeTi
SoTi /re h;re /mi doLa
/do TiSi /La ah /;)x21

< Popola balado el Kolmården, la
landlima arbaro inter sveona
Sudermanlando kaj gaŭta
Ostrogaŭtajo. Tradukis Kukoleto
(1993 FIO-e). '1. La monta reĝo
estas supernatura, timata estaĵo,
ore tre riĉa, kiu loĝas en la monto,
interne en la roko. '2. Lilia vango:
bele blanka vizaĝo.>

,&4412. La monten prenita:

'1 Ma/tenkanten /estis
virgu/lino i/ront' ; /Longas al
mi /temp' ; Kaj /i2ris la /vojon
si2 /al la alta /mont' ; Mi /scias
ke /pezas mal/ĝo/j'.

'2 Ŝi /frapis per la /etaj fingroj
/sur la monta /pord' (x:;
/Longas al mi /temp' ;)
"Ek/staru, alta /monta reĝo
<1>, /tiru riglojn /for!" (x:; Mi
/scias ke /pezas mal/ĝo/j').

'3 Kaj /staris ek la /monta
reĝo, /tiris riglojn /for kaj
/portis nove/dzinon al /blua
silka /lit'

'4 Ŝi /enis la /monton dum
/jaroj tutaj /ok Sep /filojn
si /naskis kaj fi/linon en la
/rok'

'5 Kaj /antaŭ montan /reĝon
stari /iras junu/lin' "Min
/lasu iri /hejmen al /mia
pa/trin'."

'6 "Vi /iru al /via pa/trino en la
/hejm' sed /diru ne/nion pri
in/fanoj la /sep."

'7 Kaj /kiam ŝi /venas al
pa/trina bi/en' /staras antaŭ
/ŝi la pa/trino bona /jen

'8 "Kaj /kie vi /estis dum /tiel
longa /temp'? Vi /estis, ĉu
/ne, en la /roza klina /kamp?"
.....

'9 "Sed /ne estis /mi en la
/roza klina /kamp' En
/monto mi /estis dum /tiel
longa /temp'

'10 En /monto mi /estis dum
/jaroj longaj /ok kaj
/naskis sep /filojn kaj fi/linon
en la /rok."

'11 En/paŝis la /monta reĝo
/tra la doma /pord' "Pri /mi
kial pa/rolas vi per
/multmalbona /vort'."

'12 "Ne/niel mi pri /vi parolis
/per malbona /vort' sed /pri
la bono /kiun spertis /mi en
via /kort'."

'13 Kaj /batis li /sin sur /pala
lili/vang' <2> kaj /sur la
belan /snuran jupon /sprucis la
/sang'

'14 "Vin /metu trans la
/pordon ra/pide, fia /hom'
ne/niam vi re/venos al /via
patrin/dom'."

'15 "A/diaŭ, kara /patro,
a/diaŭ bona /panj' a/diaŭ,
kara /frato, a/diaŭ kara /franj'
.....

'16 A/diaŭ, ĉiel/alto, a/diaŭ,
verda /ter' nun /iras mi al
/monto, kie /loĝas monta
/reg'."

'17 Do /rajdis ili /trans
malhela /longa ar/bar'
Ri/detis monta /reĝo, ŝi /ploris
en a/mar'

'18 La /monton ses/foje
ĉir/kaŭis la /du Sin /pordo
mal/fermis, ili /pāsis en /tru'
.....

'19 /Rūgan or/sēgon el/metis
la fi/lin' "Mal/ĝoja /panjo,
ri/pozu jen /vin."

'20 "Mi/elbierajn /glasojn
ve/nigu per /port' El /ili
trin/kigos mi min /mem al la
/mort'."

'21 L' u/nuan ŝi /trinkis el
/glasoj da /flor' Fer/miĝis
l' o/kuloj, kaj /krevis la /kor'
.....

&4414. Ormurin Langi:

(&Niðurlag::: Glymur dansur í høll, ; dans, sláði í ring! ; Glaðir ríða Noregis menn ; til hilda2rtинг. ; Ingur)

'1 / Vilja tær hoyra kvæði mítt, ; vilja tær orðum trúgva, ; um hann Ólav Trúgvason, ; higar skal ríman snúgva. (x: Niðurlag)

'2 Kongurin letur snekju smíða ; har á sløttumsandi; Ormurin Langi støstur var, Sum gjørdur á Noregis landi.

.....
'3 Knørrur var gjørdur á Noregis landi, ; gott var í honum evni: ; átjan alil og fjøruti ; var kjølurin millum stevni.

'4 Forgyltir vóru báðir stavnar, ; borðini vóru blá, ; forgyltan skjøldá toppi hevði, ; sum søgur ganga frá.

'5 Kongurin situr á hásæti, ; talar við sínar dreingir: ;

«Vit skulu sigla tann salta sjógv, ; tað havi eg hugsa so leingi.

'6 Berið nú fram tey herklæðir ; við brynju og blonkum brandi, ; síðani leggji frá landi út, ; og siglið frá Noregis landi !»

'7 Fróir og glaðir sveinar mæltu: «Harri, vit skulu tær fylgja, ; um enn tú fert í frið ella stríð, ; vit óttast ei bratta bylgju.»

'8 Har kom maður oman av bergi ; við sterkum boga í hendi: «Jallur tín av Ringaríki ; hann meg higar sendi.»

'9 Kongurin so til orða tekur ; bæði við gleði og gamni: ; «Sig mær satt, tú ungi maður, ; hvat er tú nevndur á navni?»

'10 «Einar skalt tú nevna meg, ; ið væl kann boga spenna, ; Tambar eitur mín menski bogi, ; ørvar drívur at renna.»

'11 «Hoyr tú tað, tú ungi maður, ; vilt tú við mær fara, ; tú skalt vera mín ørvargarpur ; Ormin at forsvara.»

'12 Gingu teir til strandar oman, ; Ríkir menn og restir, ; lunnar brustu og jørðin skalv; ; teir drógu knørr úr nesti.

'13 Vundu upp síni silkisegl, ; út í havi ganga; so er sagt, at kongurin ; hann stýrdi Orminum Langa.

'14 Hetta frættist víða um landi, ; at Noregis menn teir sigldu; Danimark kongur og Svøríkis kongur ; ráðini saman hildu.

'15 Danimark kongur og Svøríkis kongur ; gingu saman í ráð, ; hvussi teir skuldi

Noregis kong ; skjótt av dögum fáa.

'16 Senda teir boð til Eiriks Jall ; í væl teir borin til evna, ; hann skal fylgja í ferðini við, ; sín faðirs deyð at hevna.

'17 Eirikur gongur for kongar inn ; við brynu og reyðum skjoldi: ; «Ólavur kongur av Noregi ; míن faðirs deyða voldi.»

'18 Jallurin stendur á hjállargólvi, ; blankt bar spjót í hendi: ; «Ólavur kongur síggja skal, ; eg hvast mótt hvøssum vendi.»

'19 Gingu teir til strandar oman ; - fagurt var tað lið - ; Danimark kongur og Svøríkis kongur ; og Eirik' jall tann triði.

'20 Trýggjur gingu skipaflotar ; út úr Oyrasundi, ; Jarnbardur í odda sigldi, ; jallurin stýra kundi.

'21 Danimark kongur til orða tekur, ; Letur so orðini greiða: ; «Hann, ið Ormin Langa tekur, ; skal hann við ognum eiga !»

'22 Eirikur hugsar við sjálvur sær: ; «Tó at tú manst tað royna, ; tú tekur ikki Ormin Langa ; við danskari makt aleina !»

'23 Mælti tað Svøríkis kongurin, ; hann helt á brýndum knívi: ; «Eg skal Ormin langa taka, ; ella lata lívið !»

'24 Erikur stendur á breiðum bunka, ; klæddur í skarlak reyð: ; «Tú tekur ikki Ormin Langa, ; fyrr eg síggji eg tín deyð.»

'25 Eirikur talar til sínar menn: ; «Kempum munnu vit móta; standivæl og manniliga, ; tí blóðug verður góta !

'26 Noregis menn á kongsins knørri ; kunnu væl beita kvívi; gangi væl fram í

hørðum stríði, ; ella lata vit lívið !»

'27 Eirikur talar til Finn hin lítla: ; «Tú skalt hjá mær standa; tú skalt verja sjálvan meg, ; um eg komi í vanda.»

'28 Løgdu teir á sundið út, ; bíðaðu teir har leingi, ; longdust eftir norskum knørrum, ; at berjast mótt Noregis Kongi.

'29 Løgdu teir skip við oynna inn, ; ætlaðu sær at vinna, ; hildu vakt bæði nátt og dag, ; norðmenn vildu teir finna.

'30 Nú skal lætta ljóði av, ; eg kvøði ei longur á sinni; nú skal eg taka upp annan tátt; dreingir, leggji í minni !

'31 Ólavur siglir í Eysturhavi, ; ætlar heim at fara; tá ið hann kom í Oyrasund, ; hann sær ein skipaskara.

'32 Høvdingar tríggir á landi
standa, ; hyggja út so víða, ;
sunnan síggja teir knørrin
prúða ; eftir havi skríða.

'33 Dannimark kongur til
orða tekur: ; «Alt mær væl
skal ganga: ; Krist signi míni
eygu tvá, ; nú síggi eg Ormin
Langa !»

'34 Erikur stóð har skamt
ífrá, ; talar til sínar menn: ;
«Kongurin av Dannimark ;
hann sær ikki Ormin enn.»
....

'35 Har kom fram ein størri
knørrur, ; dreingir undraðust
á, ; Svøríkis kongur til jallin
talar: ; «Nú man eg Ormin
sjá.

'36 Tit leggið nú skip frá
landi út, ; árar í hendur taka,
; latið ei Ólav sleppa so, ;
fáan hann heldur sín maka !»
....

'37 Eirikur hyggur í havið út,
; talar til sínar menn: ; «Tað

svørji eg við sannan Gud, ;
teir síggja ei Ormin enn.»

'38 Dannimark kongur og
Svøríkis kongur ; halda á
skefti reyða: ; «Eirikur jallur
ræddur er; at hevna sín
faðirs deyða !»

'39 Vreiður var tá jallurin, ;
hann mælir av illum sinni: ;
«Annað skal eg enn
orðabrask ; Noregis menn at
vinna !»

'40 Eirikur stendur á grønum
vølli, ; tekur nú til ganga;
«Verið nú snarir á
skipabunka, ; nú síggi eg
Ormin Langa !»

'41 Allir sóðu Ormin koma, ;
allir undraðust á, ; av silki
seglini ; úr stevni og gull í rá.
....

'42 Løgdu teir seg vegin
fram ; bæði við svør og
spjóti, ; norðmenn sóðu á
Orminum, ; teir ivast at
halda ímóti.

'43 Ólavur talar til sínar
menn: ; «Dýrt skulu teir meg
keypa, ; ongantíð tá ræddist
eg stríð, ; í dag skal eg ikki
leypa !

'44 Tit leggið nú skip í
stríðið fram, ; segl á bunka
strúka, ; latið teir síggja, at
Noregs menn ; teir kunna væl
svørðini brúka !»

'45 Úlvur reyði í stavni
stendur, ; gott var í honum
evni: ; «Leggið ei Ormin
longur fram, ; sum hann
hevur longri stevni.»

'46 Kongurin stendur á
lyfting aftur, ; í skarlak var
hann klæddur: ; «Nú síggi
eg, mín stavnamaður ; er
bæði reyður og ræddur.»

'47 «Kongur, tú sært meg
aldrin so ræddan, ; eg tordi
væl á at herja, ; goym tú
lyfting so væl í dag, ; sum eg
skal stavnin verja !»

'48 Vreiður varð tá kongurin,
; og Úlvur til orða tekur: ;

«Blíðka teg aftur, harri míن,
; tí vreiði upp angur vekur !»
.....

'49 Ólavur stendur á
bunkanum, ; og Úlvur til orða
tekur: ; «Hvør eigur hesi
nógvu skip? ; Eg kenni tey
ikki enn.»

'50 Svaraði Torkil, kongsins
bróðir, ; mælir av tungum
inna: ; «Dannimarks kongur
og Svorríkis kongur ; vilja tín
deyða vinna.»

'51 «Ræddir eru danskir
menn ; mótt norðmonnum at
ganga, ; betri var teimum
heima at sitið ; tann
fuglaflokk at fanga.

'52 Betur kunna svenskir
menn ; teir offurbollar
strúka ; enn nærkast okkum
so, ; at blóðugt svørð skal
rúka !»

'53 Ólavur gekk lyfting upp, ;
ræður hann upp at hyggja: ;
«Hvør eigur hasi stóru skip, ;
við Ormins bagborð liggja?»
.....

'54 Svaraði Herningur,
kongsins svágur, ; letur so
orðini falla: ; «Tey eigur
Eirikur Hákunsson, ; hann ber
ein yvir allar.»
.....

'55 Til tað svaraði Ólavur
kongur, ; frá man frættast
víðari: ; «Skarpur verður
hildarleikur, ; tá norðmenn
móttorskum stríða.»
.....

'56 Svorríkis kongur mótt
Ólav legði ; eina morguntíð, ;
tað var sum bál at líta, ;
skeiðir dundu í.
.....

'57 Högdu og stungu Noregis
menn ; bæði við svørði og
spjóti, ; títt so fullu teir
svensku menn, ; sum grasið
fýkur av gróti.
.....

'58 Svorríkis kongur rópar
hátt ; biður teir undan
flýggja: ; «Eg havi mist mítt

mesta fólk, ; tað voldir mær
sorg at síggja.»
.....

'59 Dannimark kongur
troðkaði fram, ; ætlaði sær
at vinna, ; norðmenn tóku mótt
honum fast, ; teir donsku
menn at tynna.
.....

'60 Roykur stóð til skýggja
upp, ; reytt var sund at
síggja, ; so var sagt, at
danskir menn ; teir máttu
undan flýggja.
.....

'61 Eirikur leggur mótt Ormi
fram ; við björtum brandi í
hendi: ; «Ikki skal Ólavur
rósa av, ; at eg snart frá
honum vendil!»
.....

'62 Løgdu teir knørr við
knarrarborð, ; hvørgin vildi
flýggja; høvur og kroppar í
havið tumla, ; øgiligt var at
síggja.
.....

'63 Einar stendur í
kapparúmi ; við Tambarboga
teir kalla, ; hvørja ferð pílur
at boga dreiv, ; tá mundi ein
maður falla.
.....

'64 Einar stendur í kapparúmi, ; óttast ongan vanda, ; hann sá reystan Eirik jall ; aftur við róður standa.

'65 Einar spenti Tambarboga, ; pílurin streingin strongdi, ; pílurin fleyg yvir jalsins høvur, ; róðurknappin sprongdi.

'66 Einar spenti á øðrum sinni, ; ætlaði jall at fella, ; pílurin fleyg arms og síðu, ; einki var jalli at bella.

'67 Eirikur talar til Finn hin lítla ; «Eg vil spyrja teg nakað, ; hvør er hann, við skørpum skotum ; ætlar meg at raka?»

'68 Til tað svaraði Finn hin lítli ; - blóðugar vóru hendur - : ; Tað er hasin stóri maður, ; í kapparrúmi stendur.»

'69 Jallurin mælir á ørum sinni: ; «Tað vil eg tær ráða, ; skjót tú handan stóra

mannm ; nú stendur mítt lív í váða.»

'70 «Manninum kann eg einki gera, ; tí hann er ikki feigur, ; bogastreingin stilli eg á, ; tí maðurin eydnu eigur.

'71 Einar spenti á triða sinni, ; ætlaði jall at raka, ; tá brast strongur av stáli stinna, ; í boganum tókst at braka.

'72 Allir hoyrdi streingin springa, ; kongurin seg forundrar: ; «Hvat er tað á mínum skipi, ; sum ógvuliga dundrar ?»

'73 Svaraði Einar Tambarskelvi ; - kastar boga sín - : ; «Nú brast Noregi úr tínunum hondum, ; kongurin, harri míni !»

'74 «Í Harrans hond mitt ríki stendur ; og ikki í Tambarboga; tak tær ein av mínum bogum, ; vita, hvat teir duga !»

'75 «Veikir eru kongsins bogar !» ; Einar ræður at svara, ; «eg skal taka upp skjøld og svørð, ; og høgg skal eg ikki spara !»

'76 Enn stóð fólk á báðum stavnum, ; men meg rætt um minnast, ; syrgiligt var á miðum skipi, ; tí har tók fólk at tynnast.

'77 Eirikur sprakk á Ormin upp, ; væl bar brand úr hendi, ; Herningur leyp úr lyfring niður, ; aftur ímót honum vendi.

'78 Bradust teir á miðum skipi ; vil eg frá tí greiða, ; øvigur mátti jallurin leypa ; aftur á Jarnbrad breiða.

'79 Jallurin valdi sær reystar garpar, ; fáir finnast slíkir, ; snarliga aftur á Ormin sprakk, ; tá mátti Herningur víkja,

'80. Úlvur reyði úr stavni loypur, ; nú er stavnur reyður, ; so fleyt blóð á

Orminum, ; at knørrur síndist reyður.

'81 Hart stóð stríð á miðjum skipi, ; svørð mótt skjøldrum gella, ; Úlvur og Einar, frægar kempur, ; Eiriks garpar fella.

'82 Eirikur var á øðrum sinni ; aftur á bunkan rikin, ; tá sá hann, at stavnurin ; á Orminum var tikin.

'83 Jallurin mannar seg triðju ferð: ; «Nú skal ikki dvína!» ; Tá fall Úlvur og Herningur ; við øllum dreingjum sínum.

'84 Kongurin rópar í liftingi: ; «Nú er tap í hendi; leypið í havið, mínir menn, ; her verður ei góður endi !»

'85 Kongurin leyp í havi út, ; garpar eftir fylgdu, ; kongsins bróðir síðstur var, ; teir gjørdu, sum kongur vildi.

'86 Eirikur fekk tá Ormin Langa, ; einkin annar kundi, ;

tók hann sjálvur róður í hond
; og stýrdi honum frá sundi.

.....

, #4414: <:29>

(#Strejmoja: (#Niðurlag:
; redo re rere mire; do
rere re; rere mire doTi
La; So So LaTi do; dodo)

(;/mimimi mire redo do;
dododo dore mimi; mimi
mimi mire mi; soso fami
mimi #Niðurlag) x86)

? (#Varianto B:

(#Niðurlag: ;mido re rere
mire; do rere re; rere
mire doTi La; So So LaTi
do; h)

(/doododo dore doTi LaSo;
dododo dore mimi; mifa
mire remi mifa; mire remi
fa #Niðurlag) x86)

? (#Suduroja: (#Rekantajo:
MiSo So FaMi redo; do
dodo re; rere mire doTi
La; So So LaTi do; dodo)

(/doSo LaTi dodo doTi;
TiLa LaSo SoMi; SoSo LaTi
dodo doTi; TiLa LaSo
LaSo; #Rekantajo) x86)

< Feroa dancobalado. Verkis J.
Chr. Djurhuus (c. 1820). Temas pri
la batalo ĉe Svolder en jaro 1000,
kiam reĝoj dana Sven Tveskæg
("Dubarba") kaj sveda Olof
Skötkonung ("Sinorego") kune
venkis norvegan reĝon Olaf

Tryggvason revenantan de kristane
misia militvojaĝo. Melodioj
#Strejmoja el centra Feroo,
#Suduroja el feroa Sudinsulo.
Tradukis Martin Strid (2014). Kie
strofo havas du tradukojn, ili
numeriĝas per a kaj b. '1 Olavo
Trigvafilo, reĝo de Norvegujo. '2
Pruoj estas kaj la pruo antaŭe kaj
la similforma pobo malantaŭe. '3
Ringoregno, nuntempe provinco en
sudorienta parto de Norvegujo. '4
Sundo, markolo inter Selando kaj
Skanujo. '5 Fertiršipo, aŭ
Ferportanto, estis la ŝipo de jarlo
Ejrik. '6 La orienta maro estas
Balta Maro. '7 Oferbovloj temas pri
la granda asa templo en Upsalo. '8
Mortmarko, signo pri destino
baldaŭ morti.>

,&4414. Drako Longa:

(&Rekantajo:;; Bruas danco
en halo; dancu en ĉen'! ; Ĝojaj
rajdas norvegoj ; al
luktku2nven'.)

'1 /Ĉu volas vi odon audi mian
; ĉu volas vortestimojn? ; Pri
Olavo Trigvafilo<1> ; jen sin
turnos rimoj. (×: Rekantajo)

'2 Konstrui ŝipon igas reĝo ;
jen sur sabla strando ; Drako
Longa plej granda estis ; farita
en norveglando.

'3 Farigis ŝipo en norveglando ; bonis en ĝi konstruo ; dek ok ulnojn kaj kvardek estis ; kilo inter pruoj<2>.

'4 Orumaj estis ambaŭ pruoj ; bluaj tabuloj estis ; orajn ŝildojn mastoj havis ; ja rakontoj atestis.

'5 Reĝo sidas en alta seĝo ; al siaj viroj parolas ; "Ni ekvelos sur sala maro ; mi tion delonge volas.

'6 Nun alportu militvestojn ; kirason kaj glavon gliman ; poste lanĉu ni de l' tero ; kaj velu de norvegreĝimo."

'7 Ĝojaj kaj gajaj la viroj diris ; "Estro, kun vi ni velos ; ĉu vi vojaĝos pace, milite ; ne timas ni ondojn ŝvelajn."

'8 Venis viro malsupren de l' montoj ; fortan arkon tenis ; "Pro via jarlo Ringoregna<3> ; mi ĉi tien venis."

'9 Reĝo tiel ekparolas ; ĝoja jam tiome ; "Diru al mi, vi juna viro ; vi kiu estas nome?"
.....

'10 "Ejnar vi nomu min ; mi povas arkon streĉi ; Tambo nomiĝas mia arko ; sagojn kurigas breĉe."

'11 "Vi aŭskultu juna viro ; ĉu kun mi volas veli ; estos vi sagulo mia ; Drakan defendon celi."

'12 Iris ili strandon malsupren ; riĉaj kaj restaj ; rultrunkojn rompis, tero tremis ; tiris la ŝipon el nesto.

'13 Malvolvis siajn silkajn velojn ; en la maron iri ; estas dirite, la reĝo mem ; li Drakon Longan stiris.

'14 Vaste vojaĝis famo landon ; norvegoj elvelrapidas ; reĝo danuja kaj reĝo sveduja ; kune konsiliĝas.

'15 Reĝo danuja kaj reĝo sveduja ; kunvenis por ofensiv' ; kiel norvegujan reĝon ; igi for de l' viv'.

'16 Al Ejrik jarlo mesaĝon ; ili prepare sendis ; li vojaĝon sekvos por sian ; patran morton venĝi.

'17 Ejrik ĉe la reĝoj eniras ;
kun ruĝa ŝildo, kiraso ; "Olav
reĝo de norvegoj ; mian
patron mortigi lasis."

'18 Staras jarlo stokejplanke ;
lanco en manoj glimas ; "Olav
reĝo vidos ke ; mi akron per
akro rimas."

'19 Iris ili al bordo malsupren
; bela kompanio ; reĝo danuja
kaj reĝo sveduja ; kaj Ejrik
jarlo la tria.

'20 Jen triopo da ŝiparoj ; el
Sundo^{<4>} iris ; Fertiršip'^{<5>}
unua estis ; povis jarlo stiri.
....

'21 Reĝo danuja ekparolas ;
serĉas vortojn pledajn ; "Kiu
Drakon Longan prenos ; tiu
ĝin posedos."

'22 Ejrik pensas mem al si ;
"Ekscios vi malvola ; vi ne
prenos Drakon Longan ; per
dana potenco sola."

'23 Tiam parolas reĝo sveduja
; tenis tranĉilon boran ; "Mi
ĝin prenos Drakon Longan ;
aŭ vivon lasos for."

'24 Ejrik staras en larĝa amaso
; ruĝan skarlaton portas ; "Vi
ne prenos Drakon Longan ;
antaŭe mi diros vin morta."

....

'25 Ejrik parolas al siaj viroj ;
"Luktulojn ni renkontos ;
staru bone kaj virece ; ĉar
grundon sangigontas.

'26 Viroj norvegaj sur reĝa
ŝipo ; kapablas tranĉe trivi ;
iru antaŭen en dura lukto ; aŭ
lasu ni la vivon."

'27 Ejrik parolas al Finno
Malgranda ; "Apud mi vi staru
; vi defendos min mem se ;
min venas dangera faro."

'28 Lanĉis ili ŝipojn Sunden ;
longe tie gvatis ; sopiris
norvegajn ŝipojn ; reĝon
norvegan batii.

'29 Lanĉis ili ŝipojn insule ;
celis al konkero ; gardon tenis
nokte, tage ; por norvega
apero.

'30 Nun la baladon finos mi ;
ne kantas mi jam favore ; tuj
mi ekos alian kanton ; knaboj,
metu memoren!

'31 Olavo celas hejmen veni ;
de orienta maro^{<6>} ; kiam li
en Sundon venas ; vidas li
siparon.

'32 Estroj tri sur strando staras
; vaston vidmeditas ; kaj
ekvidas grandan ŝipon ; sur la
maro glitas.

'33 Reĝo danuja ekparolas ;
"Ĉio min perfektas ; okulojn
du min benas Ĥrist' ; nun
Drakon mi Longan spektas."
.....

'34 Ejrik staris en proksim' ; al
siaj viroj diras ; "La danuja
reĝo ; ankoraŭ ne Drakon
vidas."

'35 Venis jen pli granda ŝipo ;
viroj miras pri ; reĝo sveduja
jarlon parolas ; "Nun Drakon
vidas mi."

'36 Ŝipon lanĉas nun de bordo
; mane remilojn prenas ; "Ne
lasu foriri jam Olavon ;
malmultaj egalon tenas!

'37 Ejrik rigardas al la maro :
al siaj viroj diras ; "Juras mi je
vera dio ; vi ankoraŭ ne
Drakon vidas."

'38a Reĝo danuja kaj reĝo
sveduja ; tenas anson ruĝan ;
"Ejrik jarlo sian patran ;
morton venĝi fuĝas.

'38b Reĝo danuja kaj reĝo
sveduja ; dubon ili esprimas ;
"Ejrik jarlo sian patran ;
morton venĝi timas.

'39 Malbonvole la jarlo tiam ;
diris kolere ; "Pli ol vortaĉojn
vi bezonas ; por norvegojn
konkeri.

'40 Ejrik staras sur verda
kampo ; kaj li nun ekiras ;
"Estu rapidaj al la ŝipoj ; mi
Drakon Longan vidas."

'41 Ĉiuj vidis Drakon veni ;
miris atribuojn ; oraj estis la
buspritoj ; kaj silkaj veloj en
pruo.

'42 Metis ili sin batalen ; lance
kaj perglave ; bolis norvegoj
sur Drako ; ilin relukto ravis.
.....

'43 Olav parolas al siaj viroj ;
"Aĉetos min ili dure ; neniam
timas mi batalon ; hodiaŭ mi
ne forkuros.

'44 Vi metu ŝipon al batalo ; malhisu la velojn ; lasu ilin vidi ke norvegoj ; per glavoj povas celi!"

'45 Ulvo Ruĝa en pruo staras ; bonis li kaj brava ; "Ne metu Drakon pli antaŭen ; ĉar pruon longan havas."

'46 Reĝo staras en pobo posta ; vestita en skarlat' ; "Mia pruulo kaj ruĝas kaj timas ; nun mia vida konstat'."

'47 "Reĝo, neniam vi vidos min timi ; mi bone kuraĝas blendi ; Savu vi pobon bone hodiaŭ ; la pruon mi defendos!"

'48 Tiam kolerigis reĝo ; kaj Ulvo vortojn ekas ; "Trankviliĝu, sinjoro mia ; ĉar penton kolero vekos."

'49 Olav staras en ŝipofundo ; kaj Ulvo vortojn donas ; "Kiu posedas ĉi taŭgan ŝipon ; ĝin mi ankoraŭ ne konas?"

'50 Reĝa frato Torkil respondas ; langis li raporton ; "Reĝo danuja kaj reĝo sveduja ; volas vian morton."

'51 "Timaj estas danaj viroj ; iri kontraŭ norvegoj ; prefere ili sidus hejme ; kapti birdajn gregojn.

'52 Pli bone povas svedaj viroj ; oferbovlojn<7> sumi ; ol eĉ proksimiĝi nin ; ke sango glave fumu."

'53 Olav iris en la pobon ; rege li avantaĝas ; "Kiu posedas ĉi grandan ŝipon ; Drakon baborde naĝas?"

'54 Respondis Herning, bofrato reĝa ; lasis la vortojn fali ; "Posedas Ejrik Hakunfilo ; ĉiuj lin lojalas."

'55 Al ĝi respondis Olav reĝo ; vastas la rakonto ; "Akra estos lukta ludo ; norveg' norvegojn frontos."

'56 Reĝo sveduja Olavon haltis ; en matena fru' ; estis kiel fajron aŭdi ; ŝipojn tondra sku'.

'57 Hakis kaj pikis norvegaj viroj ; per lancoj kaj glavaj klingoj ; dense falis la svedaj viroj ; kiel herbon blovo svingas.

'58 Reĝo sveduja krias laŭte ;
vokas ilin ĉesi ; "Perdis mi
plej multajn anojn ; malĝojas
mi konfesi."

'59 Reĝo danuja paſis antaŭen
; gajni lin instigis ; prenis
norvegoj al li direkton ;
danojn maldensigi.

'60 Fumo staris ombre supren
; Sundo videble ruĝis ; estas
dirite ke danaj viroj ; ili devis
fuĝi.

'61 Ejrik antaŭen al Drako
haltis ; en manoj glima glavo ;
"Olav ne laŭdos sin ke mi ; de
li min baldaŭ savos."

'62 Metas ŝipon ĉe ŝipa rando
; neniu fuĝe kuras ; kapoj kaj
korpoj en maron rulas ; vido
jen terura.

'63 Ejnar staras en batalejo ;
kun Tambo, arka nomo ; ĉiun
sagon, se pelis arko ; falis iu
homo.

'64 Ejnar staras en batalejo ; li
ne danĝeron timas ; vidas
alkreskan jarlon Ejrikon ;
stari rudron proksima.

'65 Ejnar streĉis Tamban
arkon ; sagon kordo levis ;
sag' superflugis jarlan kapon ;
rudra nabo krevis.

'66 Ejnar streĉis alimense ;
celis jarlon pafi ; sago flugis
mise-dise ; ne povis jarlon
trafi.

'67 Ejrik diras al Finno
Malgranda ; "Al vi mi parolas
; Kiu estas, per pafoj pikaj ;
trafi min li volas?"

'68 Tion respondas Finna
Malgranda ; manojn sango
gargaras ; "Estas tiu granda
homo ; en ŝipa mezo staras."
.....

'69 Diras jarlo iritmense ; "Mi
donas al vi motivon ; pafu tiun
grandan viron ; danĝeras por
mia vivo."

'70 "Mi ne povas la homon
fari ; ĉar ne havas li
mortmarkon<8> ; bonĝancas li
sed povas mi ; senkordigi lian
arkon."

'71 Ejnar streĉis je tria menso
; jarlon por ataki ; kordo

rompiĝis de ŝtalo fortaj ; la arko subite krakis.

'72 Ĉiuj aŭdis kordan rompon ; reĝo miras pure ; "Kio ĉi sur mia ŝipo ; tondras tiom terure?"

'73 Respondis Ejnar Tambaskua ; ĵetas arkon sian ; "El viaj manoj Norvegujo ; rompiĝis, reĝo mia!"

'74 "Ne Tambe sed en Sinjora mano ; mia regno restas ; prenu unun el miaj arkoj ; taŭgaj ili estas."

'75 "Tro malfortas reĝaj arkoj" ; Ejnar aŭdace deklaras ; "Prenos ŝildon mi kaj glavon ; kaj hakojn mi ne ŝparos."

'76 Plu staris homoj en ambaŭ pruoj ; se mi pravas mense ; estis malĝoje ŝipomeze ; homoj fariĝis maldense.

'77 Ejrik kuris al Drako supren ; glavon mane tenis ; Herning saltis en pobo malsupren ; kontraŭ li poste venis.

'78 Hastis ili ŝipomezen ; povas mi al vi diri ; poste al

Fertiro devis ; jarlo retroiri.

....

'79 Elektis jarlo altajn knabojn ; tiaj maloftegas ; ili tuj surkuris Drakon ; kaj devis Herning cedi.

'80 Ulvo Ruĝa el pruo kuras ; nun la pruo ruĝas ; tiom sango sur Drako fluis ; ke ŝipo aspektis ruĝa.

'81 Duris batalo ŝipomeze ; ŝildojn glavoj klakas ; Ulvo kaj Ejnar, grandluktuoj ; ejrikanojn hakas.

'82 Ejrik estis aliamense ; kiam amaso cedis ; tiam vidis ke la pruon ; Drakan li jam posedis.

'83 Jarlo trian ekon ekipas ; "Lukton plu insistu!" ; Falis tiam Ulv kaj Herning ; kaj tut la rezisto.

'84 Reĝo vokas el la pobo ; "Al ni venas perdo ; saltu en maron, miaj viroj ; fino fariĝos merdo!"

'85 Reĝo elsaltis en la maron ;
sekvis la anaro ; reĝa frato
lasta estis ; laŭ reĝa volo faris.

.....

'86 Drakon Longan plej
kapabla ; Ejrik nun akiris ;
prenis li rudron mem en mano
; kaj ĝin el Sundo stiris.

&4415. Ramund hin Unge:

'1 /Ramund han var sig en
bedre2 mand, ; om han havde
bedre2 klæder. ; Dronningen
gav hannem klæder på stand
; af blårgarn, bast o2g
læder. ; "Sådant vil jeg ikke
ha'," sagde Ramund. ;
"Sådant står mig ikke bra,"
sagde Ra2mund hin Unge.

'2 "Bast og blårgarn er
værre end ry, ; det kan du
gi' tjenerne dine." ; Frøkenen
gav hannem klæderne ny ; af
silke og sammet fine. ;
"Sådant vil jeg heller' ha'." ;
sagde Ramund. ; "Sådant står
mig meget bra," (x:; sagde
Ramund hin Unge.)

'3 Ramund gik sig i stuen ind
; alt til den netteste
skrædder. ; "Hør, du
skrædder, fager og fin, ; vil
du gøre Ramund klæder?" ;
"Hvorfor sku' jeg ikke det?"
sagde skrædder'n ; "Da gør
du mege vel,"

'4 Halvtredsindstyve alen
tøj ; og femten til
bukseremme. ; "Det skal du
gøre mig stærkt og drøjt, ;
om du skal bukserne somme."
; "Det er mig meget trængt,"
sagde Ramund. ; "Jeg kan
ikke skræv' min gang,"

'5 Ramund takler skibene
sine ; med udslagne sejl ved
strande. ; Så sejled' han
over salten sø ; alt inde
under jætternes lande.

"Nu er vi komne her," sagde
Ramund, ; "foruden stort
besvær,"

'6 Ramund gik sig ved salten
søstrand, ; der så han syv
jætter stande. ; "Tager jeg
Ramund i min mindste hånd, ;
jeg kaster ham langt fra
lande." ; "Det gør aldrig ene
du," sagde Ramund, ; "komme
må I alle syv,"

'7 Ramund tog til sit dyre
sværd, ; det han kaldte
Dymlingen røde. ; Hug han
den jætter syv med én

færd, ; at blodet randt
dennem til døde. ; "Der ligger
alle syv," sagde Ramund. ;
"Alt står jeg her endnu,"

'8 Ramund gik frem ved
havets bred, ; der så han den
store jætte. :
Halvtredsinstyve alen var
han bred, ; og hundrede var
vel hans længde. ; "Vel er du
bred og lang," sagde Ramund.
; "Har du lyst at slås
engang?"

'9 "Kære Ramund, du lade
mig leve, ; og gøre mig ingen
skade. ; Dig jeg giver syv
tønder guld ; og vil dig i
klaren vin bade." ; "Den
ottende slunter med," sagde
Ramund. ; "Dog sabler jeg dig
med,"

'10 Den første dag, de sammen drog, ; de kæmpedes med bare hænder. ; Ramund napped' i jættens skæg, ; at kødet det løsned's fra tænder. ; "Så ilde griner du," sagde Ramund, ; "og værre ser du ud,"

'11 Den anden dag, de sammen lod stå, ; de ginge sammen med vrede. ; Det store stenbjerg, de stode på, ; de ned i ler monne træde. ; "Den leg den er vel hård," sagde jætten. ; "Vi begyndte først i går,"

'12 Ramund tog til sit gode sværd, ; det han kaldte Dymlingen dyre. ; Hug han jættens hoved højt i vejr, ; som fire par øjne knap ku' røre. ; "Jeg mente, den ej bed," sagde Ramund, ; "den bed alligevel,"

'13 Ramund gik sig i bjerget ind ; til alle de små troldes sæde. ; Stride randt tårer de trolde på kind, ; de måtte

for Ramund græde. ; "Græder du for mig?" sagde Ramund. ; "Jeg græd aldrig for dig,"

'14 Ramund han rykte og sloges omkring ; alt som de raskeste helte. ; Med alle de trolde han kørte i ring ; og dennem til jorden nedfældte. ; "Herinde går det bravt," sagde Ramund. ; "Det falder mig i lav,"

'15 Ramund steg i skibet fuldt snart, ; det knaged' i hver en bunke. ; Alle de bådsmænd i skibet var, ; de tænkte, at de skulle sjunke. ; "Vi sjunke ikke her," sagde Ramund. ; "Vi sejle lige vel,"

'16 Ramund ladede skibene syv ; med guld og med ædle stene. ; Sejled' så over sø så stiv ; alt ind under kejserens lene. ; "Nu er vi komne her," sagde Ramund. ; "Nu har vi bedre lært,"

'17 Ramund kasted' anker på hviden sand ; og stavnen mod land lod svinge. ; Selv var Ramund den første mand, ; som ind på landet monne springe. ; "Vover intet fler", sagde Ramund. ; "Vover intet mer",

'18 Ramund gik ad boldhuset ind, ; der leged' de bold og guldterning. ; Alle forskrækked's for Ramunds skind ; og for hans grumme gebærder. ; "En vakker leg er det," sagde Ramund. ; "Får jeg vel lege med?"

'19 Kejseren ud af vinduet så : med angst og sorrigfuld mine. ; "Hvo er den mand, som i gården mon stå ; og dér så hæsselig grine?" ; "Det er mig, og jeg har lyst," sagde Ramund, ; "med dig at vov' en dyst,"

'20 Ramund slog på sit gode sværd, ; at jorden hun gungred' og rysted'. ; Fuglene dåned' og faldt ned

på mark, ; som sjunge tilforn på kviste. ; "Ret nu så bli'r jeg vred," sagde Ramund, ; "om ej du kommer ned,"

'21 Ramund han stødte på døren med stang, ; at hele slottet det revned'. ; Vindver og døre af væggen udsprang, ; og muren med jorden blev jævnet. ; "Så du, at jeg slog ind?" sagde Ramund. ; "Det gælde vil dit skind!"

'22 "Kære Ramund, du lade mig leve, ; jeg så omend aldrig din lige. ; Min yngste datter vil jeg dig give, ; samt halvparten af mit rige." ; "Det ta'r jeg, når jeg vil," sagde Ramund, ; "og så din datter til,"

'23 Ramund tog til sin store kniv, ; den han kaldte Dymlingens pile. ; Skilte han kejseren ved hans liv, ; at ho'det det fløj femten mile. ; "Jeg troed', den ej bed," sagde Ramund. ; "Dog rinder blodet ned,"

,#4415: <:25> (/ 2x *LaLa mimi reeTido Ti3; do LaaLatI dooTiLa SoMi '1 i; '2 ii; MiMi LaaLatI dooTiLa SoMi i; Mi LaSoLado miimimi re2doTiLa TiLa a) x*

< Tradukis Poul Thorsen ('1,6,7).>

,&4415. Ramund:

'1 /Ramund estus pli bona vir' ; kun bela2 vest' en posedo. ; Donis Regino kostumon laŭ dir' ; el lino2, bast' ka2j ledo. ; "Tion ne deziras mi." diris Ramund, ; "ne al mi drapiras ĝi," ; diris Ra2mund junulo.

'6 Ramund iris ĉe sala mar', ; jen vidis li sep gigantojn. ; "Prenos ni Ramund per manoj kvar ; kaj ĵetos en forajn landojn." ; "Ĉu ne troe solas vi?" diris Ramund, ; "venu sep, se volas vi," ; diris Ramund junulo.

'7 Ramund preta por glavo-frap' ; per sia Dimling ruĝa ; trafis la sep gigantojn sur kap' ; kaj pelis al morto rifugā. ; "Tie kuŝas ĉiuj sep," diris Ramund, ; "sola staras mi sur step'," ; diris Ramund junulo.

&4418. Liten Karin:

'1 (Och /liten Karin /tjä2nte
på /unge kungens /gård.)×
(Hon /lyste som en /stjä2rna
bland /alla tä2rno2r /små.)×

'2 (Hon /lyste som en
/stjä2rna allt /bland de
tärnor /små.)× (Och /unge
kungen /ta2lte till /liten
Ka2ri2n /så:)×

'3 (O hör på, liten Karin, säg
vill du bliva min?)× (Grå
hästen och gullsadelen, dem
vill jag giva dig.)×

'4 (Grå hästen och
gullsadelen jag passar intet
på.)× (Giv dem din unga
drottning, låt mig med äran
gå.)×

'5 (O hör på, liten Karin, säg
vill du bliva min?)× (Min
rödaste gullkrona, den vill
jag giva dig.)×

'6 (Din rödaste gullkrona jag
passar intet på.)× (Giv den

din unga drottning, låt mig
med äran gå.)×

'7 (O hör på, liten Karin, säg
vill du bliva min?)× (Mitt
halva kungarike, det vill jag
giva dig.)×

'8 (Ditt halva kungarike jag
passar intet på.)× (Giv det
din unga drottning, låt mig
med äran gå.)×

'9 (O hör på, liten Karin, vill
du ej bliva min,)× (så skall jag
låta sätta dig i spiketunnen
in.)×

'10 (Och om du låter sätta
mig i spiketunnen in,)× (Guds
änglar små de se att jag
oskyldig är därtill.)×

'11 (De satte liten Karin i
spiketunnen in.)× (Och
konungens små svenner, de
rulla henne ikring.)×

'12 (Då kom där ifrån
himmelen två vita duvor
ner.)× (De togo liten Karin
och strax så voro de tre.)×

'13 (Så kom två svarta
korpar dit opp från
helvete.)× (De togo unge
konungen och strax så voro
de tre.)×

#4418: < :2 > ((*imi /LaTi
domi /milre domi /somi
fare /mi*)× (*imi /somi
fare /mildo LaTi /domi
milreTildo /La ah*)×)×13

< Mezepoka balado, temas pri Katarino el Versio el Vestrogaŭtajo. La lasta strofo ('13) verŝajne estas iom pli nova aldono. Tradukis Ernfrid Malmgren (1931 ,&1b FLorE) kaj Kukoleto (,&2 - LOrE). '2.2 Tel = tiel.>

,&4418.1. Karinjo bela:

'1 (Ka/rinjo bela /se2rv̩is ĉe /reĝo en kor/teg'),× (kaj /inter la kna(bi2noj ŝi /brilis ki2e2l /stel').)×

'2 (Ŝi /inter la kna/bi2noj klar/brilis kiel /stel').)× (La /juna reĝo /di2ris en /jena ma2ni2/er':)×

'3 (Jen vi, Karinjo bela, la mia estu vi!)× (Ĉevalon kun orselo al vi donacos mi.)×

'4 (Ĉevalo kun orselo ne estas al mi dec')× (sed al la junreĝino. Mi iru kun virgec').)×

'5 (Jen vi, Karinjo bela, la mia estu vi!)× (Orkronon la plej ruĝan al vi donacos mi.)×

'6 (Orkrono la plej ruĝa ne estas al mi dec')× (sed al la junreĝino. Mi iru kun virgec').)×

'7 (Jen vi, Karinjo bela, la mia estu vi!)× (Duonan reĝolandon al vi donacos mi.)×

'8 (Duona reĝolando ne estas al mi dec')× (sed al la junreĝino. Mi iru kun virgec').)×

'9 (Se vi, Karinjo bela, ne nun obeas min,)× (en la barelon najlan mi tuj enigos vin.)×

'10 (Se en barelon najlan vi volas meti min,)× (la anĝeletoj scias ke senſulda estas mi.)×

'11 (Kaj en barelon najlan metiĝis do Karinj'),× (la reĝaj korteganoj ruladis poste ŝin.)×

'12 (Sed du kolomboj blankaj tuj venis el ĉiel'),× (Karinjon ili prenis. Ŝi estis jam anĝel').)×

,&4418.2. Karinjeto:

'1 (Kaj /Karinjeto /se2rv̩is en /re2ĝa ka/stel').)× (/Inter servi/sti2noj ŝi /brilis ki2e2l /stel').)×

'2 (/Inter servi/sti2noj ŝi /brilis kiel /stel').)× (Kaj /juna reĝo /Karinjeton /alparo2li2s /tel<>:)×

'3 (Aŭskultu, Karinje2to, ĉu estos vi kun mi?)× (Ĉevalon grizan kaj orselon donos mi2 a2l vi.)×

'4 (Ĉevalo griza kaj orselo estus troa glor').)× (Al via

junreĝino donu, lasu mi2n kun honor'.)×

'5 (Aŭskultu, Karinje2to, ĉu estos vi kun mi?)× (Plej ruĝan oran kronon mian donos mi2 a2l vi.)×

'6 (Plej ruĝa ora krono via estus troa glor'.)× (Al via junreĝino donu, lasu mi2n kun honor'.)×

'7 (Aŭskultu, Karinje2to, ĉu estos vi kun mi?)× (Duonan reĝan regnon mian donos mi2 a2l vi.)×

'8 (Duona reĝa regno via estus troa glor'.)× (Al via junreĝino donu, lasu mi2n kun honor'.)×

'9 (Aŭskultu, Karinje2to, se vi rifuzas min,)× (en najlan la bare2lon metigos mi2 ja2 vin.)×

'10 (Kaj se en najlan la barelon vi metigos min,)× (angeloj diaj vi2dos ke mi ne ku2lpa2s ĝin.)×

'11 (En najlan la barelon enmetis ili ŝin.)× (Kaj regaj servaj kna2boj cirkauen tu2rni2s ĝin.)×

'12 (Kolomboj blankaj ve2nis de la ĉielo du,)× (prenante Karinje2ton kaj tri fari2ĝi2s tuj.)×

'13 (Kaj korvoj nigras ve2nis de la infero du,)× (prenante junan re2ĝon kaj tri fari2ĝi2s tuj.)×

&4424. Liten Kersti
stalledräng:

'1 Där /bodde en /bonde på
/Östervalla /he2', (x:; Och
den /lilla, ;) /Döttrar, de
/hade han, och /rara voro
/de. (x:; I /vånn stall /har
hon tjänt /uti lön/dom/.)

'2 Han /hade fella /fyra, han
/hade fella /fä2m, Liten
/Kersti, hon /var allra
/ra2rast af /dem.

'3 Det var allt unga härtigen,
han rider ut på jakt, Så
fick han se, hvar liten Kersti
hon satt.

'4 "Hör du, liten Kersti, hvad
jag dig säga må! Har du
lust att tjäna på konungens
gård?

'5 Du skall låta dig
riddarkläder skära Och
gifva dig ut för en stalldräng
att tjäna."

'6 Liten Kersti, hon går sig
åt skräddarebyn Och

låter sig skära de
riddarkläder ny.

'7 Liten Kersti, hon går sig
åt skomakareby Och låter
sig göra de riddarstöfvlar ny.
....

'8 Liten Kersti, hon rider sig
åt konungens gård, Och
konungen själfver för hänne
ute står.

'9 "Behöfver hans majestät
nå'n stalldräng i år, Så
har jag lust att tjäna på
konungens gård."

'10 "Jag behöfver stalldräng
och det som allra bäst,
Jag föder fella drängen, men
inte hans häst."

'11 Det var allt unga
härtigen, han stod då
därnäst: "Föder min far
drängen, så föder jag hans
häst."

'12 Om dagen så rider hon de
fålar i grön äng, Om
natten så sover hon i
härtigens säng.

'13 Om dagen så rider hon de fålarna till vann, Om natten så sover hon på härtigens arm.

'14 "Vår stalldräng har blifvit så underlig fet, Så han inte kan rida, när solen skiner het.

'15 Vår stalldräng har blifvit så underlig tjock, Så han inte kan klifva i sadelen opp.

'16 Vår stalldräng har blifvit så underlig till mod, Så han inte kan draga sin stöfvel på sin fot."

'17 Konungen, han talte till drottningen så: "Du skickar nu bud efter barnkvinnor två!"

'18 "Inte skickar nu bud efter barnkvinnor två, Men självver så vill jag åt stallen gå"

'19 När drottningen in genom stalldörren steg, Liten

Kersti, hon bort under stallkrubban smög.

'20 Härtigen, han breder ut kappan så blå, Däruppå föder hon de sönerna två.

'21 Härtigen, han faller sin far och mor till fot: "Nu har jag fella gjort min far och mor imot."

'22 Konungen, han talte till härtigen så: "Liten Kersti, hon är fella lika god.

'23 Vi ska göra bröllop och det, som ska bli stort, Så att det ska höras till den romerska port."

'24 Frökner och prinsässer, de greto uti harm, För liten Kersti sover uppå unge kungens arm.

'25 Frökner och prinsässer, de greto uti flod, ; Och den lilla, ; För det, att han sig en bondedoter tog. ; I vånn stall har hon tjänt i stor löndom.

#4424. Odo: <:4> (*;La /La LaTi do doTi /LaTi LaSi MilFi; SiSi /Ti La a; hTi /do dore miimi mimi /miifa mido Ti i;mi /Si La Tido re /doTi Ti La a;h) x12*

< Sveda balado, notita en Dalslando en 1885 (Bondessons visbok). Temas eble pri la gardistidino Karin Månsdotter, kiu en la jaro 1567 fariĝis la edzino de la reĝo Erik XIV (Erikev la 14a). Tiun geedziĝon inter la regnestro kaj tute ordinara popolano ne povis akcepti la nobelaro. Tradukis Kukoleto (1993 ,&'1,2,6,7,12,13-15,19,20,24,25 --o-e) kaj Martin Strid (2014 ,&'3-5,8-11,16-18,21-23). '2 Stinjeto: Eta Kristinav. '15 Tel = tiel. '21 Na malced' = malcedon – malobeon '23 Romo, sidejo de la papo kaj iam imperia ĉefurbo.>

,&4424. Stinjeto stalservisto:

'1 /Loĝis kam/pul' sur Ori/entherbeja /Sa2bl' ; ho mal/granda/ ; /havis li fi/linojn, fi/linojn kun /agrabl'. ; En /nia /stalo ka/še ŝi ser/vis/.

'2 Li /havis ja /kvar, jes, li /ha2vis ja /kvi2n (×:; ho mal/granda ;) el ili Stinjeto <> plej ĉarma la filin' (×:; En /nia /stalo ka/še ŝi ser/vis/.)

'3 Estis junu duko, elrajdas li por ĉa2s' ekvidas li Stinjeton dum sia preterpas'
.....

'4 Aŭskultu Stinjeto, por vi jen mia vo2rt' Ĉu vi emas servi en re2ĝa la kort'?

'5 Tranĉigu vi vestojn por vi de kavalir' kaj serĉi stalserviste vi serĉu dum forir'
.....

'6 Ĉe la kudristo2n iras Kristinje2t' kudrigas nobelvestojn novajn laŭ la pet'
.....

'7 Ĉe la ŝuisto2n iras
Kristinje2t' tranĉigas
nobelbotojn novajn laŭ la pet'
.....

'8 Stinjeto ŝi rajdas al reĝa la
bien' Ekstere mem la reĝo
li staras por ŝi jen

'9 Se stalserviston via moŝt'
bezona dum ĉi jar' mi
emas reĝan korton servadi per
ĉi far'

'10 Bezonas mi serviston plej
urĝe en la stal' Mi nutros
pri servisto sed ne lia ĉeval'
.....

'11 Jen la junia duko, li staris
apud li Se patro la
serviston, ĉevalon nutros mi
.....

'12 Dum tago ŝi rajdas
ĉevalojn en herbej' dum
nokto ŝi dormas ĉe l' duko en
la lit'

'13 Dum tago ŝi kondukas
ĉevalojn al la a2kv' dum
nokto ripozas sur la duka brak'
.....

'14 Strange grasiĝis nia
stalservisto nu2n Ne povas

li rajdi se varmas jam la sun'
.....

'15 Strange dikiĝis nia
stalservisto te2l'<> Ne
povas li alsupri ĉevalon en la
sel'

'16 Stalservisto nia strangiĝis
je humor' li ne povas
boton de piedo tiri for

'17 Reĝo alparolas reĝinon per
la buš' Alvoku nun istinojn
du por akuš'

'18 Ne volas mi alvoki
akušistinojn du sed mem
volas iri mi por stala kontribu'
.....

'19 Tra stala la pordo eniris la
reĝi2n' Ŝtelire sub
mangujon Stinjeto kaŝis sin
.....

'20 Disvolvas mantelon la
blu2an la du2k' Sur tiu ŝi
naskas la fi2lo2jn du

'21 La duko li falas je gepatroj
al pied' Nun patron kaj
patrinon mi faris na
malced'<>

'22 Reôgo al la duko, tiel
parolis li: Stinjeto via,
cerne same bonas ŝi

'23 Ni faros geedziĝon plej
grandan en ĉi dom'
aŭdeblos ĝi eĉ ĝis porde2go
de Rom'<>

'24 Grafinoj kaj princinoj
ploradis en kole2r' ripozas
Stinjeto sur brako de la regô'
.....

'25 Grafinoj kaj princinoj
ploradis en inu2nd' ĉar
prenis li por si la filinon de
kampul'

&4428. *Bøhmerlands
dronningen:*

'1 Det /var Bøh/merlands
/dronni/ngen, ; hun /tager
sin /datter at /lære: ; "/Når
du /kommer i /Dannemark
/ind, ; da /vides dig /hæder
og /ære." ; Den /frøken
/ko2m af /ædelige
/Bøhmer/lan/de.

'2 "Og når du kommer i
Dannemark, ; da vides dig
hæder og ære! ; du lad ikke
skat over bønderne skrive, ;
så have de dig så kære." (x;
Den frøken ko2m af ædelige
Bøhmerlande.)

'3 "Den første bøn, du beder
din herre, ; - den herre så
mild og fin - ; du bed ham
give biskop Valdemar løs, ;
allerkærreste morbroder sin."

.....

'4 Og straks da blev den
grønne jord ; med silke så
vidt overbredt; så blev hun

unge frøken Dagmar ; alt ned til stranden ledt.

'5 Vunde de op deres silkesejl ; så højt i forgylde rå; så sejlede de til Dannemark ind ; fast mindre end måneder to.

'6 For /Mandø /kasted de /deres /anker ; alt /på den /hvide /sand, ; og /toge de /u2nge /frøken Dag/mar, ; de /løfted hende /først på /land.

'7 / Toge /de un/ge frøken /Dagmar, ; /de løfted /hende først /på land, ; /og Valde/mar konge /af Da/nmark, ; /han rækker /hende hvi/den hånd.

'8 I/gen da /blev den /grønne /jord ; med /silke så /vidt over/bredt; op /stod /unge /frøken Dag/mar, ; hun /blev på /Riberhus /ledt.

.....

'9 Årle var det om morgenen, ; alt førend det var dag, ;

det var unge frøken Dagmar, ; hun kræved sin morgengave.

'10 "Den første bøn, jeg beder Eder om, ; allerkærreste herre min, ; I give mig biskop Valdemar løs, ; allerkærreste morbroder din."

'11 "Den anden bøn, jeg beder Eder om, ; den vide I mig så gerne, ; I give alle de plovpenninge til ; og fanger løs af jern."

'12 "Den første bøn I tie så stille! ; I tie frøken Dagmar så kvær. ; Kommer han ud, biskop Valdemar, ; han gør Eder enke i år."

'13 "Den anden bøn, I bade mig om, ; den kunne I fuld vel få; men kommer han, biskoppen, af tårn, ; han gør Eder enke i år."

'14 Hun tog guldkronen af sit hoved, ; satte den for kongen på bord: ; "Hvad skulle jeg i Dannemark, ; må mig ikke vides et ord?"

'15 "Hvad skal jeg i Dannemark gøre, ; mig må ikke vides en bøn? ; I gode hofmænd, som mig førte hid, ; føre mig af landet igen."

'16 "I hente mig ind her Strange ; og så han unge junker Knud: ; I skulle fare til Oringsborg ; og løse de fanger ud."

'17 Der biskoppen kom af tårnet ud, ; da kunne han ikke gange: ; "Her haver jeg siddet på tolvte år, ; de tider gjordes mig så lange."

'18 Hans søsterdatter tog guldkam af sit skrin, ; hun kæmmed hans gule hår; for hver en lok, hun redte, ; hun fældte så modige tåre.

'19 "Hør du, allerkæreste søsterdatter, ; du græd slet

ikki for mig; fuld vel skal jeg hævne min harm, ; om jeg et år er kvæg^{<1>}. "

'20 "I tie kvær^{<2>}, biskop Valdemar, ; lader ikke Eders vrede regere; kommer I atter på Søborg tårn, ; jeg ser Eder aldrig mere."

'21 Ikke kunne biskoppen lade sin harm, ; førend han af landet måtte rømme; det fortrød hun dronning Dagmar, ; hun kunne ikke bedre at skønne.

'22 Der var stor glæde i Dannemark, ; at Dagmar var kommen til lande; der leved i fred både borger og bonde ; uden skat og plovpenningers vånde.

'23 Krist signe de unge øedelinge to, ; de længe måtte sammen leve; Guds ord, retfærdighed, dom og skel ; for hver mand at håndhæve.

,#4428: (mi /mi mi /mi mi
/mi re /re; So /re re /so
fa /mi; re /redo Ti /LaTi
do /rere re /re; So /rere
re /soso fa /mi; %R re
/do La /So 1dodo /dodo
dore /mi mi /re e /do) ×23

< Reĝino Dagmar, filino de reĝo Ottokar I de Bohemujo (Böhmen) kaj reĝino Edel de Meissen. Dagmar venis al Danlando en 1205 kaj fariĝis edzino kaj ŝatata reĝino de la dana reĝo Valdemar Sejr. Si mortis en 1212. Verkis Henrik Hertz (1797-1870). Komponis Henrik Rung. Melodio ĉi notita de feroa ĉendanco. Tradukis Poul Thorsen. La titolo de la traduko sajnas esti alternativa teksto de rekantajo: "Fra fjerne lande kom hun, dronning Dagmar". '1 Kvæg = vivanta. '2 Kvær = trankvila, silentia.>

,&4428. De foraj landoj venis reĝin' Dagmar:

'22 <%R> De /foraj /la2ndoј
/venis re/ĝin' /Dag/mar. ;
Tutjuna, bela kun graci' ;
traktis ŝi per kor-mild' ;
kam/pulon kaj no/belon ; kaj
bubon kun reĝa ŝild'.

'5 De foraj landoj venis reĝin'
Dagmar. ; Per silko-veloj alte
sub ; jardoj kun brila or' ; la
vento mole portis ; Danlanden
la ŝipon for.

'7 De foraj landoj venis reĝin'
Dagmar. ; Renkontis ŝin la
reĝo mem ; ĉe sia regna rand',
; kaj la kampuloj svingis ;
ĉapelojn sur sia strand'.

&4430. Jag skall giva dig en
oxe stor:

'1 /Jag skall giva dig en /oxe
stor ; och /han skall vara
/bro2kog ; Det /ena hornet
skall /räcka i skyn ; det
/andra skall vara /kro2kot.

(×: /Vrider om vrång ;
/strumporna vilja /tviller om
tvång ; /Rackare skall som en
/borgare man ; /smalare
gång ; /välj dina ro-/osor
rö2/da.)

'2 Jag skall giva dig en
kammare stor ; med tolv
oppbäddade sängar ; Där
skall du hava nattero ; med
dina raska drängar

'3 Jag skall giva dig en flicka
fin ; med silversydda kläder ;
fullt av gull hennes
penningaskrin ; och blomster
utav fläder

'4 Du skall rida på en
gångare grå ; och stor skall
faxen vara ; Högt i sadel du

sitte så ; att över landom
fara

'5 Jag skall giva dig en
skrabbu get ; och tvenne
getabockar ; den ene
tämligen trinder och fet ;
den andre bringe lycka

#4430.Odo: <1,5:2>
(;/LaaTi doTiLaSi /Lado
mii;mi /soofa mire /TilTi
re;re /doore miiredo
/TiiTiSi Mii;Mi /LaaTi
doLa /Siilla La;;
/LaaSiLa Ti; /dooTido
refa /miidotI La;
/Laadore miimimi /soomire
mi; /miidotI La; /Tiidore
mi /isi Silla /La a;) ×5

< Sveda. La rekantajo aliteracias
laū tre malnova maniero. Tradukis
Kukoleto (1993 -IO-E). '1 Me = mi ;
vu = vi unu ; na granda bovo =
grandan bovon ; kvel = kiel. '4 Kva
= kiu.>

,&4430. Granda bovo:

'1 /Donos me<> al vu<> na
/granda bov'<> ; kaj /buntos
tiu /be²sto ; /Unu korno
stre/ĉigos ĉi/elon ; a/lia kurba
/e²stos.

(×: /Turnas en tord' ;
/ĉtrumpoj voleme /kurbas en
kord' ; /Faros fripono kvel<>
/burĝa la ul' ; /mallarĝa pord' ;
/rozojn ele-/ektu ru²/gajn.)

'2 Donos me al vu na granda
hal' ; kun dek du litoj molaj ;
Tie havos vu nokton en pac' ;
kun vuaj servistoj volaj

'3 Donos me al vu na
belknabin' ; argentkudritajn
vestojn ; sambukflorojn kaj
plenos or' ; en ŝia monokesto
.....

'4 Rajdos vu sur griza irĉeval'
; kva<> estos besto granda ;
Alte sele vu sidu sen fal' ;
veturi tra la landoj

'5 Donos me al vu na
kaprinaĉ' ; kaj plu na du
kapruĉoj ; Unu estos por diko
kaj gras' ; l' alia por feliĉo

&4436. Jon och Lager:

'1 Herr Lager han tjente i
konungens gård, (×:; — I
varen väl mö — ;) i femton
veckor och dertill ett år. ;
«Tjena troget!» sad' Jon.
(×:;— «Ja, om det skall kosta
mitt rödaste guld, ; jag
följer!» sad' Jon. —)

'2 Han tjente der icke så
mycket för lön,
ty konungens dotter var
honom fast schön. ; «Du blir
narrad!» sad' Jon.

'3 När som de årets siste
dag såg', då månde herr
Lager bli konungens måg. ;
«Det var orätt!» sad' Jon.

'4 De ledde den bruden åt
kyrkogård, på henne så
undrade stora och små. ;
«Tycken I om 'na?» sad' Jon.
.....

'5 Bruden hon går sig i kyrkona in med röda guldkronan och blekan kind. ; «Håll dig friskt!» sad' Jon.

.....

'6 Bruden hon går sig i kyrkan fram, hennes fägring prisad' både kvinna och man. ; «Hon blir min!» sad' Jon.

'7 Bruden i fägring för altaret står, i röda guldkläder och utslaget hår. ; «Jag håller dig kär!» sad' Jon.

'8 De drucko i dagar, de drucko i två, men inte ville bruden åt sängen gå. ; «Sitt upp!» sad' Jon.

'9 De drucko i dagar, de drucko i tre, än ville ej bruden åt sängen se. ; «Håll ut !» sad' Jon.

'10 Den fjärde dagen åt kvällen led, men då ville bruden åt sängen se. ; «Blir du sömnig?» sad' Jon.

'11 Bruden hon går sig ur brudehus fort, hennes tärnor drogo af henne strumpor och skor. ; «Du har tröttnat!» sad' Jon.

'12 Bruden hon lade sig i sängen ned, herr Jon han lade sig så vackert bredvid. ; «God afton!» sad' Jon.

'13 Men hasteligt bud för herr Lager kom in: «Herr Jon, han sover nu hos bruden din.» ;
»De lära sladdra,» sad' Jon.

.....

'14 Herr Lager han blev fast ifrig i sinn', så han både bleknad' och rodnad' på kind. ; «Får du ondt?» sad' Jon.

'15 Herr Lager han sprang öfver bredan bord, att vin, öl och mat kring om golfvet for. ; «Färdas vackert!» sad' Jon.

'16 I vrede herr Lager han fattar sitt svärd och svor att dermed hugga herr Jon

strax i hjäl ; «Det är
rostigt,» sad' Jon.

'17 Herr Jon kastar Lager
hårdt mot en vägg, så
flugor och myggor förgylde
hans skägg. ; «Det var rätt!»
sad' Jon.

'18 Lager klappad' på dörren
med fingrarne små:
«Statt upp, min brud, och
drag låset ifrån!» ; «Hon
sofver,» sad' Jon.

'19 «Skall jag än stå här ute
tills dagen blir ljus, ; i
morgen vi två gå till
konungens hus!» ; «Må göra!»
sad' Jon.

'20 När det blef dager och
himlen blef ljus, då gingo
de båda till konungens hus. ;
«God morgen!» sad' Jon.

'21 «Min nådigaste konung,
ödmjukast jag ber om lof
att få lägga en klagan här
ner!» ; «Säg sant då!» sad'
Jon.

'22 «Den harm, som mig
kväljer mer än dödspilar sju,
.... är den, att herr Jon
sofvit har hos min fru!» ;
«Jag har så gjort,» sad' Jon.
....

'23 «Efter I hållen henne
båda så kär, så skolen I
kämpa med två skarpa
svärd!» ; «Jag vinner!» sad'
Jon.

'24 Om middag till strid de
på platsen månd' gå. I dag
tro det gäller att mannelig'
stå! ; «Slå ifrån dig!» sad'
Jon.

'25 Det första slaget, som
de slogo till, herr Jon
slog till Lager, så han föll på
knä. ; «Du blir efter!» sad'
Jon.

'26 Andra slaget de slogo
för sann, herr Jon slog
till Lager, så blodet det rann.
; «Torka af dig!» sad' Jon.

'27 Det tredje slaget, med vrede så svår, herr Lager slog Jon ett dödeligt sår. ; «Det läkes väl,» sad' Jon.

'28 Fjerde slaget de slogo till mord, herr Jon slog då Lager, att han föll till jord. ; «Ligg stilla!» sad' Jon.

.....
'29 Herr Lagers brud sade med glädje så: ; — I varen väl mö — ; «Jag fröjdas deraf, att herr Jon fick rå!» ; «Nu är du min!» sad' Jon. ; — «Ja, om det skall kosta mitt rödaste guld, ; jag följer!» sad' Jon. —

#4436. Polso: <2, 4:3, /7 5 6> (; Mi Mi / La La Ti / do Ti La / mi mi ma / mi i; do / do Ti do / mi i i / h h; mi / mi mi mi / so mi mi / re Ti Ti / Ti i; dore / mi Mi Mi / Mi i; Mi / La La Ti / do Ti La / mi mi ma / mi i; dore / dodo Ti Si / La a;) x5

< Notita en Kågeröd, Skanajo. Tradukis Kukoleto (1993 ,&1 LORE) kaj post ŝi Martin Strid (2014 ,&2), ŝajne laŭ alia versio de originala teksto. '1 D'ris = diris. '2 Elfriden

'Stas = estas. '3 Kaj virino kaj viro, do ĉiuj homoj.>

,&4436.2 Jun kaj Lager:

'1 Sin/jor' Lager /servis en /reĝa bi/en' ; Vi /estu laŭ /bon' ; dum /dek kvin se/majnoj kaj /tutjara /pen'. ; "Servu /fide", d'ris /Jun. ; Mi /zorgas, ĝi /kostos da /plej ruĝa /or' ; "Servu /fide", d'ris<1> /Jun.

'2 Tie /servis li /ne tiom /por mona /cel' (×:; vi /estu laŭ /bon' ;) ĉar /reĝa fi/lino por /li estis /bel'. ; (': "Vi trom/piĝos",) (×:; d'ris /Jun. Mi /zorgas, ĝi /kostos da /plej ruĝa /or' ;) (,: "Vi trom/piĝos", d'ris /Jun.)

'3 Kiam /vidis la /lastjaran /tagon jam /ili /Lager fa/rigus de l' /reĝo bo/filo. ; 'Stas<2> mal/juste",

'4 Nove/dzinon kon/dukis i/li al pre/ĝej'. Ŝin /miris kaj /grandaj kaj /malgrandaj /plej. ; "Šin ĉu vi /ŝatas?"

'5 Nove/dzino en/iras en /preĝeja /hal' kun /orkrono

/ruĝa kaj /vango en /pal'. ;
"Restu /sana!"

'6 Nove/dzino pre/ĝejen
an/taŭas per /ir'. Ŝian
/belon /laŭdis kaj vi/rino kaj
/vir' <3> ; "Ŝi 'stos /mia",

'7 Nove/dzino en /belo sta/ras
ĉe al/tar' en /ruĝaj
or/vestoj kaj mal/fiksa ha/rar'.
; "Al mi vi /karas",

'8 Ili /trinkis dum /tagoj, ili
/trinkis dum /du sed ne
/volis nove/dzino al /lita si/tu'.
; "Plu2 /sidu!"

'9 Ili /trinkis dum /tagoj, ili
/trinkis dum /tri. Ne /volis
nove/dzino jam /vidi al /lit'. ;
"E2l/tenu!"

'10 La /kvaran /tagon jam /iĝis
ves/per'. Al /lito ri/gardis
nove/dzin' kun e/sper'. ; "Ĉu
vi dor/memas?"

'11 Nove/dzino el /nuptfesta
/dom' haste /iris.
Servi/stinoj de /ŝi ŝtrumpojn,
/ŝuojn for/tiris. ; "Vi te/digas",
.....

'12 Nove/dzino ek/kuŝis en
/lito kon/klude. Sin/jor'

Jun ku/ŝigis sin /bele a/pude. ;
"Bonves/peron!"

'13 Sed La/geron en/venis
me/saĝo ra/pida. "Nun
/dormas sinjor' /Jun ĉe
nov/edzino /via." ; "Ili
/klaĉos",

'14 Sin/joron La/geron fe/roco
ek/muĝis. /Tiel li /vange
kaj /palis kaj /ruĝis. ; "Ĉu vin
do/loras?"

'15 Trans /larĝtablon /kuris
sin/joro La/ger' ke
/planken ĵe/tiĝis vin', /manĝo
kaj bi/er'. ; Iru /bele,

'16 Ko/lera La/ger' prenas
/glavon per /fort' kaj /juris
per ĝi /haki tuj /Junon al
/mort'. "Ĝi 'stas /rusta",

'17 Sinjor' /Jun ĵetis /dure
La/geron kontraŭ /mur'
fiksis?belis?oris /mušojn kaj
/kulojn en /barba kon/tur'.
"Estis /juste",

'18 Lager /frapis la /pordon
per /fingretoj /kvin
"Ek/staru, mal/ŝlosu, mia
/kara nove/dzin'!" "Ŝi2
/dormas",

'19 "Se mi /staru ek/stere jen /ĝis taga /lum' ni /du iru /morgaŭ al /reĝa la /dom", "Ni2 /faru!"

'20 /Kiam ta/giĝis kun /ĉiela /lum' ti/am iris /ambaŭ al /reĝa la /dom', "Bonma/tenon!",

'21 "Mia /plej graca /reĝo, plej hu/mila jen /pet', per/meson por /plendi ĉe /vi, jen sub/met." "Diru /veron!",

'22 "Pli ol /mortsagoj /sep al mi /lezas ran/kor' ke ĉe /mia /edzin' dormis /Juno sin/jor." "Jes mi /faris",

'23 "Car /ambaŭ vi /tenas ŝin /kara en /prav' do /vi du ba/talu per /akro de /glav'." "Mi2 /gajnos",

'24 Tag/meze ba/talen ili /lokon jam /iru ho/diaŭ ja /staru o/ni kiel /viro. "De vi /batu!",

'25 U/nuan la /baton, kiun /batis la /du Jun /batis La/geron, ke li /falis ge/nuen. "Vi post/restos",

'26 /Duan la /baton ili /batis laŭ /rang' Jun /batis La/geron, ke /fluis la /sang'. "Vin se/kigu",

'27 /Trian la /baton, ko/lera ĝis /fund' La/ger' batis /Junon, mor/tiga /vund'. "Kura/ciĝos",

'28 /Kvaran la /baton por /mortodan/ĝer' Jun /batis La/geron, li /falis al /ter'. "Nu2r /kuŝu!".....

'29 Nove/dzin de La/ger' diris /tiel kun /ĝoj' ; Vi /estu laŭ /bon' ; "Mi /ĝojas ke /gajnis sinjor' /Jun en ĉi /foj'." "Nun vi /mias, d'ris /Jun. Mi /zargas, ĝi /kostos da /plej ruĝa /or' ; "Mi2 /sekvos", d'ris /Jun.

&4439. Stolt Signhild:

- '1 Stolt /Signhild lader brygge og blande vin, (x:: - så favr da falder den rin - ;) hun byder sin broder hjem til sig. (x:: Udi brynjer alle.)
- '2 Og de skænkte mjød, og de skænkte vin de skænkte så længe, som solen skinned.
- '3 Hendes broder og han ville ride hjem, stolt Signhild byder hannem følgesvende.
- '4 "Og hvad skal jeg med følgesvende? Mine fiender eru nu alle i senge."
- '5 Og der han kom foroven den by, der mødte han sine fiender syv.
- '6 Og der han kom i tykken ris, da blev han sine fiender vis.

'7 "Jeg beder Eder, alle mine fiender, for Gud: I lade mig blæse i forgylden Ijud."

.....

'8 "Og du skal have vort minde dertil, du blæs i Ijud imedens du vil."

'9 Han blæste i Ijud, han blæste så hårt,det hørte stolt Signhild i sin gård.

'10 Han blæste i Ijud, han blæste så længe, det hørte stolt Signhild i sin seng.

'11 Stolt Signhild råber over al sin gård: "I lede mig ud min ganger grå."

'12 "I lede mig ud min ganger grå, vel syv år siden han solen så."

'13 "Han solen ej så vel i syv år, vel femten år siden han sadelen bar."

'14 "I hente mig ud mit glavind og spjud, vel átjan år siden de vare ude."

'15 Stolt Signhild red, så
fast hun rende, sin gode
fole derover hun sprængde.

.....

'16 Stolt Signhild råber, hun
var så vånd: "Du svar mig,
broder, om du kan."

'17 "Ikke er jeg ve, og ikke
er jeg vånd du hjælp mig,
søster, om du kan."

'18 Hun hug ihjel hans
fiender syv, så førte hun
hannem levende til by.

'19 Og havde det været to
for en, så havde hun givet
dem dødsens men.

(#4439: <:31> do /dodo
dodo rere re so so mi; do
rere re remi fa so o; mi
soso so sofa mi fa fa mi;
mire do mi re e do o;
h) x19

< Dana mezepoka balado. Vortoj
kaj melodio laŭ feroa danso.
Tradukis Martin Strid (2014).>

,&4439. Signhild Fiera:

'1 /Signhild Fiera fare miksa
da vin', ; – jen bele faladas la
ros' – ; invitas ŝi fraton
hejmen ĉe sin. ; En kirasoj
ĉiuj.

'2 Ili donis da med', ili donis
da vin', (×:; – jen bele faladas
la ros' – ;) tiom longe, kiom la
suno brilis. (×:; En kirasoj
ĉiuj.)

'3 Ŝia frato volis rajdi al hejma
dom' Signhild Fiera
sekvofraŭlojn proponis.

'4 "Per sekvofraŭloj kion mi?
..... Miaj malamikoj estas nun
ĉiuj en lit'."

'5 Sed kiam li venis al vilaĝa
erik' renkontis li siajn sep
malamikojn.

'6 Kaj kiam li venis en densa
bosk' pri la malamikoj li
devis agnoski.

'7 "Mi petas, miajn
malamikojn, el kor', vi
lasu min blovi per ora sonor'."
.....

'8 "Vi nian permeson havu konsol', vi blovu sonoron dum via vol'."

'9 Li blovis sonoron, li blovis je fort' aŭdis Signhild Fiera en sia kort'.

'10 Li blovis sonoron, li blovis je daŭr' aŭdis Signhild Fiera en lita kaŭr'.

'11 Signhild Fiera vokis en bien' "Mian grizan ĉevalon algvidu jen.

'12 Mian grizan ĉevalon algvidu nun, dum sep jaroj ne vidis li la sunon.

'13 Li sunon ne vidis dum sep jaroj, dum jaroj dek kvin ne kun selo staris.

'14 Alportu nun lancon al mi kaj glavon, dum jaroj dek ok ilin mi ne havis."

'15 Signhild Fiera rajdi urĝe devis, sia bona ĉevalo per tio krevis.

'16 Signhild Fiera vokis en anksi' "Respondu min, frato, se povas vi."

'17 "Ne estas mi ofero nek en anksi', helpu min fratino, se povas vi."

'18 Morthakis ŝi liajn sep malamikojn ŝi portis lin hejmen en viva fortik'.

'19 Kaj se ili estus du por unu, ŝi donus al ili mortigan vundon.

&4440. Vänner och fränder:

'1 /Vänner och /fränder de
/lade om /råd ; /huru de sku'
/gifta bort sin /fränka i /år ;
Uti /ro/sen ; /lade om /råd ;
/huru de sku' /gifta bort sin
/frä2nka i /år.

'2 "Dig vill vi giva en (':
konungsson till man ; som
haver mera guld än rike
Roland haver land.) (x:; Uti
rosen ;) (,: kungason till man ;
som haver mera guld än lille
Roland haver land.)"

'3 Om lördan och söndan
budet utgick ; om måndan
och tisdan skull skådas vad
hon fick.

'4 Om onsdan och torsdan
blandades vin ; om fredan
och lördan dracks
hederdagen in.

'5 De drucko i dagar de
drucko i två ;
men inte ville bruden åt
sängarne gå.

'6 De drucko i dagar de
drucko i tre ;
men inte ville bruden åt
sängarne se.

'7 Då kom där in en liten
sjödräng ; och han var allt
klädd uti blå kjortelen.

'8 Han ställde sig vid bordet
och talade så ; "Jag ser
endast masterna som där gå.
....

'9 Jag ser endast masterna
bruna och blå ; och själve
rike Roland han ståndar
däruppå."

'10 Så lyster det jungfrun åt
högan loftet gå ; så springer
hon den vägen mot
sjöastranden låg.

'11 Hon sprang uppå stenar,
hon sprang uppå tå ; men
aktade sig väl för böljorna
de blå.

'12 Så togo de henne i
skeppet in ; och bjöd henne
att dricka både mjöd och vin.
....

'13 "Gud nådade mig för barnena de små ; jag stängde igen dörren och gick därifrå."

'14 "Jag ser, jag ser på dina vita fingrar små ; att vigselring ej suttit på den förrän igår.

'15 Jag ser, jag ser på dina guldgula hår ; att brudekrans ej suttit på dem förrän igår.

'16 Jag ser jag ser på dina snövita bröst ; att de ej hava varit någon småbarnatröst."

'17 Och jungfrun hon sätter sig vid rike Rolands sida ; hon känner sig varken sorgsen eller kvida.

'18 Och jungfrun hon lägger sig på rike Rolands arm ; hon vaknar ej förrän i sjukonungaland.

#4440: (a;Mi /Mi MiMi /La LaLa /Mi FaSo /Fa a;Fa /MiMi MiMi /ReRe ReDi /LA DiMi /Re; DiRe /Mi i /Fa

a; /MiRe ReDi /Mi i;Mi /MiMi SiLa /Tildo TiLa /SiLa Tido /La) x15

,&4440. Amikoj, fratuloj:

'1 A/mikoj, fra/tuloj kon/sili2s /sin ; /kiel fornup/tiĝu ĉi/jare fratul'. ; En la /ro/zo ; kon/sili2s /sin ; /kiel fornup/ti2ĝu ĉi/jare fratul'.

'2 "Volas al vi doni ni (: reĝfilon por edz' ; li havas pli da oro ol Rolando da terpec'.")(×; En la rozo ;) (,: reĝfilon por edz' ; li havas pli da oro ol Rolando da terpec').)

'3 Sabate kaj dimanĉe eliris mesaĝ' ; lunde kaj marde spektiĝu la omaĝ'.

'4 Merkrede kaj ĵaŭde miksiĝis da vin' ; vendrede kaj sabate trinkiĝis je kulmin'.

'5 Ili trinkis dum tagoj, ili trinkis dum du ; ne volis novedzino iri al la litsitu'.

'6 Ili trinkis dum tagoj, ili trinkis dum tri ; ne volis novedzino vidi al la litlini'.

'7 Tiam envenis malgranda
mara knab' ; kaj estis li vestita
en blua la rob'.

'8 Ekstaris li ĉe tablo kaj tiel
diras ; "Mi vidas nur la
mastojn kiuj tie iras.

'9 Mi vidas nur la mastojn kaj
bluajn kaj brunajn ; kaj riĉa
Roland mem sur tio staras
tribune."

'10 Emas junulino iri al pord' ;
kaj kuras ĝi la vojon al mara la
bord'.

'11 Ĝi kuris sur ŝtonoj, ĝi kuris
sur pied' ; sed bone sin gardis
de onda blua tred'.

'12 Kaj ili prenis en ŝipon ĝin ;
invitis ĝin trinki da medo kaj
vin'.

'13 "Dio min gracis de
infanetoj ; mi fermis la pordon
kaj for de tie tretis."

'14 "Mi vidas sur via eta
blanka fingro ; ke tie ĝis
hieraŭ ne estis nuptoringo."
.....

'15 "Mi vidas sur via orflava
harfon' ; ke tie ĝis hieraŭ ne
estis nupta kron'."

'16 "Mi vidas je via neĝblanka
mam' ; ke ili ne konsolis al iu
etinfan'."

'17 Sidigas junulino ĉe
Rolanda flank' ; ne sentas ĝi
malgojon, ne sentas ĝi da
mank'

'18 Kuŝigas junulino ĉe
Roland intime ; vekiĝas ne
antaŭ ol en sepreĝa regimo.

.....

&4442. En ung sjöman
förlustar sig:

'1 En /ung sjö/man
för/lustar /sig up/på en /äng
så2 /grön, ja/ja/ ; Där
/mötte /han en /ju2ng/fru,
/skö/n) (x:; Sjung /tralla
/lalla lalla /lalla /lej :) (,: en
/jungfru /som var /skö/n.)

'2 Vill du bli min schön
jungfru uppå den gröna äng,
jaja ; så skall vi plocka
rosenlöv och bädda oss en
säng

'3 Och sängen blev strax
bäddad, och rosor ströddes
däruti ; så lågo de
tillsamman, som äkta skulle
bli

'4 Om morgonen när de
vaknade, det blåste en
dejelig vind, jaja ; men
rosorna var borta från fager
jungfruns kind

'5 Gud nåde mig arma
jungfru, min mödom haver
jag mist, jaja ; men tager du
mig till äkta så blir jag
sorgen kvitt

'6 Att taga dig till äkta jag
varken vill eller kan, jaja ;
Mitt skepp det ligger färdigt
att segla ifrån land

'7 Och skeppet lättar ankar,
och seglar på stoltaste våg,
jaja ; På stranden står en
jungfru med sorgen i sin håg
.....

#4442.Odo: <2,5:2, /5 6>
(;La /mi mi /fa fa /mi mi
/La aTi /do do /Ti dolTi
/La mi /mi i /i; La /mi
mi /si ti /la lsi /mi fi
/so ola /so fi /mi i /i;
La /mi mi /mami fiso /mi
mi /La; Ti /do ore /do Ti
/La a /a;) x7

< El Bohusleno. Tradukis Kukoleto
(1993 FLOrE).>

,&442. Amuzas maristo junas:

'1 A/muzas ma/risto /ju/na sur
/verda /kampo2 /sin, ja /ja/ ;
Ren/kontas /junu/li2/non, ho
/bela /junu/lin' ; kan/tadu
/trala lala /lala /lej ; ho /bela
/junu/lin'.

'2 Ĉu volas vi esti mia sur la
kampa verd, ja ja ; Ni plukos
rozfoliojn (': por lito en la
herb') (×:; kantadu trala lala
lala lej ;) (,: por lito en la
herb').)

'3 Kaj baldaŭ estis lito, kaj
rozoj tie por ĝu', ja ja. Do
kuŝis ili kune, geedziĝontaj du
.....

'4 Matene ilin vekis dolĉa
venta blov', ja ja. Sed estis for
la rozoj de l' junulina brov'

'5 Kompatu min graca Dio,
perdiĝis mia virgec', ja ja. Sed
iros for malĝojo se vi estos
mia edz' ;

'6 Ne povas mi nek volas esti
edzo al vi, ja ja ; ĉar ŝipo mia
pretas jam veli for de ĉi

'7 Malankras ek la ŝipo, sur
ondoj velas for, ja ja. Sur
bordo staras junulin', malĝoja
ŝia kor'

&4448. Bonden och kråkan:

'1 (&Schottis: /Bonden han gick uti /furuskog (x:;
/hejom fejom, /fallerallera ;)
där /såg han en kråka som
/satt och gol (x:; /hejom
fejom, /fallerallera.)) ?

(&Kväde: /Bonden han gick
ut(': i /furuskog) (x:;
/falulej,) (,: i /furuskog ;)
där /såg han en kråka som
/satt och gol (x:; /Falulej,
/fale lule /lullan lej/.))

'2 Bonden vart rädd och for
hem igen "Ajaj, mor, den
kråkan hon biter mej!"

'3 Käringen satt vid sin
spinnrock och spann "När
såg du en kråka fäl bita en
man?"

'4 Bonden han spände sin
båge för knä och sköt så
den kråkan i högsta träd

'5 Bonden han spände sin
båge för fot och sköt så
den kråkan i hjärterot

'6 Så kom det ett bud ifrån
bispens gård "Vad vart
det av kråkan du sköt igår?"

.....

'7 "Jo kråkan hon förde jag
hem i mitt hus av talgen
så stöpte jag tolv pund ljus
.....

'8 Och fjädrarna vart till
bolster till säng så att
det räckte till piga och dräng
.....

'9 Av vingpennor gjorde vi
solafjä'r som jäntorna
bruks i vackert vä'r

'10 Av näbben vi reste en
kyrkspira upp och
kammen den vart till en
kyrketornstupp

'11 Av skallen vi gjorde ett
bakutråg ingen i
manminne större såg

'12 Och halsen den vart till
en låtande lur den lät
mycket varre än herrgårns
tjur

'13 Av magsäcken gjorde vi
tolv par skor och resten
det vart till en ränsel stor

.....

'14 Av tarmarna fläta vi tolv
tums rep av klorna så
gjorde vi dyngegrep

'15 Och köttet det saltades
neder i kar förutom en
surstek som gömdes åt far

.....

'16 Och skrovet det vart till
ett gångande skepp det
största som uppå det havet
gick

'17 Av gumpen jag gjorde en
skräddarsyring den
kråkan var nyttig till mången
god ting."

'18 Så sjung nu den visan
vem helst som vill drag
intet ifrån, det hör bispen
till

#4448. *Ŝotiso*: <2,5:4>
(;/Do MiSo Do MiSo /Mi So
do o; /La Fa La do /SoSo
SoFa Mi i;So /Fa FaLa Re

*ReFa /Mi So Do o;/Re Re
Fa TI /ReDo DoDo Do o;)?*

#4448. *Odo*: <1,4:2>
(;/LaLaLa LaLaLa /miimi
mi; /faaso faami /reldore
mi;mi /doremi doremi
(reTiTi) ?(reeTi) do;
/TiiSo La /Laami miredo
/TiiSo La;)

< Sveda satiro pri la jam delonge
altaj impostoj, kiujn en fruaj epokoj
kolektis reĝaj inspektistoj ("feŭdoj").
Du variantoj, &Ŝotiso kaj &Odo,
kun diversaj melodioj kaj
rekantajoj sed cetere sama teksto.
Tradukis Kukoleto (1993 --oRE). '9
Kvajn = kiujn. '17 Als = tiel, ke ĝi
poste estas.>

,&4448. La kampulo kaj la
korniko:

'1 (&Ŝotiso: /Iris kampulo en
/pinarbar' (×:; /hejom fejom
/fale rale ra ;) li /vidis
kornikon kan/tantan klare (×:;
/hejom fejom /fale rale ra.))

?(&Odo: /Iris kampulo (': en /pinarbar') (×:;
/falu lej,) (': en /pi2narbar' ;) li /vidis
kornikon kva /kantis klare (×:; /Falu lej,
/fale lule /lulan lej./.)

'2 Ektimis kampul' kaj rekuris
al bien' "Aj, panjo, min
mordos korniko jen!"

'3 Spinis l' ulino ĉe sia
spinrad' "Ĉu homon atakus
kornik' per mordad'?"

'4 Streĉis pafarkon kampul'
per genu' li pafis kornikon
en altsitu'

'6 Venis mesaĝo de l'
inspektist' "Vi pafis
kornikon el kia konsist'?"

'7 "Kornik' en la dom' estas
pro mia streb' da kandel'
dek du funtojn mi faris el seb'
.....

"8 El plumoj por ĉiu lito
kusen' eĉ por servistaro
sufiĉis la ben'

'9 Ventumilojn el flugilpluma
afer' kvajn<> uzos
knabinoj dum bela veter'

'10 El beko preĝejan turpinton
por fest' ni faris
preĝeturan kokon el krest'

'11 Knedejon ni faris el ĝia
krani' ne estis pli granda
dum homhistori'

'12 La kolo korniĝis por
sonora blov' sonoris pli
forte ol grandulbov'

'13 Ŝuparojn dek du el ĝia
stomak' restaĵon ni faris
als granda sak'

'14 Intestoj fariĝis dekducola
ŝnur' forkego por sterko el
ĉiu krur'

'15 La viando metiĝis en
tinojn kun sal' krom steko
acida, por paĉjo regal'

'16 Ni faris velŝipon el ĝia
ripar' plej grandan velintan
sur nia mar'

'17 Postaĵon mi faris als<>
kudrista ring' korniko por
ni estis bona ating'."

'18 Do kantu la kanton ajnulo
laŭ plaĉ' nenion forprenu
pro l' impostaĉ'

&4454. De två systrarna.1:

'1 Där /bodde en /bonde vid /sjöa/strand (x:; blåser /kallt kallt /väder över /sjö2/n;) och /tvenne /döttra2r /ha2de2 /ha2n (x:; blåser /kallt kallt /väder över /sjö2/n.)

'2 Den ena var ljus som den klaraste sol den andra var svart som den svartaste jord
.....

'3 Vi tvätta oss bäge i vattnet nu så varder jag väl så viter som du

'4 Och tvättar du dig både näster och dag så aldrig du varder så viter som jag
.....

'5 Och som de nu stodo vid sjöastrand så stötte den svarta sin syster av sand

'6 Och kära min syster du hjälpe mig i land och dig vill jag giva min lille fästeman
.....

'7 Din fästeman honom får jag ändå men aldrig skall du mer på gröna jorden gå
.....

'8 Det bodde en speleman vid den strand han såg i vattnet vad liket det sam

'9 Spelmannen henne till stranden bar och gjorde av henne en harpa så rar

'10 Spelmannen tog hennes gullgula hår så gjorde han harpo strängar på

'11 Spelmannen tog hennes fingrar små så gjorde han harpon tapplor på

'12 Spelmannen tog hennes snövita bröst den harpan månd klinga med ljuvelig röst
.....

'13 Så bar han den harpan till bröllopsgård där bruden hon dansar med gulleband i hår

'14 Trenne slag uppå harpan
rann' Den bruden har
tagit min lille fästeman!

'15 Om söndagen satt hon i
brudstol röd om måndan
hon brändes i aska och glöd
.....

#4454.Odo: <2, 4:2> (; So
/do dore /mi fare /do Ti
/do; dore /mi fa /so remi
/fa lmi /i; so /so soso
/la lalso /falmi falre
/dolTi; LaSo /do re /fami
redo /Ti ldo /o;) x15

< Balado el Balta Maro, svedeza
parto de Finnlando. Tradukis
Kukoleto (1993 -lOrE). '2 Stis =
estis ; kvel = kiel. '4 Vu = vi unu.>

,&4454. La du fratinoj.1:

'1 /Logis kam/pulo ĉe /mara
/bord' ; blovas /vent'
mal/varma sur /ma2r'/ ; li /du
fi/lin02jn /havis en la /ko2rt' ;
blovas /vent' mal/va2rma sur
/ma2r'.

'2 Unu stis<> hela kvel<>
klara sun' (×:; blovas vent'
malvarma sur maro ;) l' alia
nigris kvel nigra hum' (×:;
blovas vent' malvarma sur
maro.)

'3 Ni lavas nin ambaŭ en l'
akvo nun kaj mi en blanko
egalos vun

'4 Kaj se vu<> vun lavas dum
noktoj kaj tag' neniam vu
blankos kvel mi pro la ag'

'5 Kaj dum ili staris ĉe mara
bord' fratinton la nigra
enpūsis per fort'

'6 Kara fratino, min helpu al
bord' kaj mian fianĉon mi
donos, akord'

'7 Vuan fiançon mi havos en
ver' sed vu plu neniam
irados sur ter'

'8 Loĝis ludisto ĉe tiu bord'
..... kadavron li vidis en akva
port'

'9 Sin al la bordo portis li
kaj faris harpon belan el ŝi

'10 Prenis ludisto da ora har'
..... kaj faris al harpo la
kordojn en ar'

'11 Prenis ludisto la fingrojn
for kaj faris al harpo la
klavojn en ar'

'12 Prenis ludisto da blanka
mam' la harpo sonoru per
dolĉa gam'

'13 Li portis la harpon al
edziĝbien' kie dancas kun
ora rubando novedzin'

'14 Fluis sur harpo la batoj tri
..... Ŝtelis l' edzino fiançon de
mi

'15 Dimanĉe ŝi sidis en
edziĝvest' kaj lunde
bruliĝis al cindra rest')

&4460. Zinklarvisa:

'1 Herr Zinklar drog over
salten Hav, ; Til Norrig hans
Cours monne stande; Blant
Guldbrands Klipper han fant
sin Grav, ; der vanked så
blodig en Pande.

(×:; Vel op før dag, ; de
kommer vel over den hede.)

'2 Herr Zinklar drog over
Bølgen blaa ; For Svenske
Penge at stride; Hielpe dig
Gud du visselig maa ; I
Gresset for Nordmanden
bide.

'3 Maanen skinner om
Natten bleg, ; De Vover saa
sagtelig trille: ; En Havfrue
op av Vandet steeg ; Hun
spaaede Herr Zinklar ilde.

.....

'4 Vend om, vend om, du
Skotske Mand! ; Det gielder
dit Liv saa fage, ; Kommer du
til Norrig, jeg siger for sand,

; Ret aldrig du kommer tilbage.

'5 Leed er din Sang, du giftige Trold! ; Altidens du spaer om Ulykker, ; Fanger jeg dig en gang i Vold ; Jeg lader dig hugge i Stykker.

'6 Han seiled i Dage, han seiled i tre ; Med alt sit hyrede Følge, ; Den fierde Morgen han Norrig mon see, ; Jeg vil det ikke fordølge.

....

'7 Ved Romsdals Kyster han styred til Land ; Erklærede sig for en Fiende; Ham fulgte fiorten hundrede Mand ; Som alle havde ondt i Sinde.

'8 De skiedte og brændte hvor de drog frem, ; Al Folket monne de krænke, ; Oldingens Afmakt rørte ei dem, ; De spottet den grædende Enke.

'9 Barnet blev dræbt i Moderens Skiød, ; Saa

mildelig det end smiled; Men Rygtet om denne Jammer og Nød ; Til Kiernen af Landet iled.

'10 Baunen lyste og Budstikken løb ; Fra Grande til nærmeste Grande, ; Dalens sønner i skjiul ei krøb ; Det måtte Hr. Zinklar sande.

'11 Soldaten er ude paa Kongens Tog, ; Vi maae selv Landet forsvare; Forbandet være det Niddings Drog, ; Som nu sit Blod vil spare!

'12 De Bønder av Vaage, Lessøe og Lom, ; Med skarpe Øxer paa Nakke ; I Bredebøigd til sammen kom, ; Med Skotten vilde de snakke.

'13 Tæt under Lide der løber en Stie, ; Som man monne Kringen kalde, ; Laugen skynder sig der forbi, ; I den skal Fienderne falde.

....

'14 Riflen hænger ei meer
paa Væg, ; Hist sigter
graahærdede Skytte, ;
Nøkken opløfter sit vaade
Skiæg, ; Og venter med
Længsel sit Bytte.

'15 Det første Skud Hr.
Zinklar gialdt, ; Han brøled
og opgav sin Aande; Hver
Skotte raabte, da Obersten
faldt; ; Gud frie os af denne
Vaande!

'16 Frem Bønder! Frem I
Norske Menn! ; Slaa ned, slaa
ned for Fode! ; Da ønsked sig
Skotten hjem igien, ; Han var
ei ret lystig til Mode.

'17 Med døde Kroppe blev
Kringen strøed, ; De Ravne
fik nok at æde; Det Ungdoms
Blod, som her udflød, ; De
Skotske Piger begræde.

'18 Ei nogen levende Siel kom
hjem, ; Som kunde sin
Landsmand fortælle, ; Hvor
farligt det er at besøge dem
; Der boe blandt Norriges

Fielde.

.....

'19 End kneiser en Støtte på
samme Sted, ; Som Norges
Uvenner mon true. ; Vee hver
en Nordmand, som ei bliver
heed, ; Saa tit hans Øine den
skue!

, #4460: ((#F: (/do /do
/Ti /LaLa /La /La /Ti /do
/o; Ti /LaTi /do /rere /do
/TiTi; /re /do /Ti /LaLa
/La /La /Ti /do /o; Ti
/LaTi /do /rere /do
/TiTi; /La /do /La /Si
/i; La /LaLa /La /LaTi /do
/Ti /i /La /a)?

(#G: iMi /Mi3Si La LaTi
/dooTiLa Si i; Mi /Mi3Si
La Lado /mi Ti i; Ti
/doodoTi do mimi /miiredo
Ti i; re /doodoTi LaaTiLa
SiLa /Ti La a)?

(#H: Mi /La a La /La aTi
do /Ti i La /Si i; Mi /Mi
iLa La /La aTi do /Ti i i
/Mi i; Ti /Ti i Ti /Ti
ido re /mi i Ti /re e; mi
/do oTi La /Ti iLa Si /La
a a /La a a /a; h)?

(#I: aado /miimi redore
/miimi reldo; re /mimiso
sorefa /mi mii; do /reefa
miremi /relmido Laa; Ti
/doremi remido /La Laah) ?

(#J: <[do]=F, :2,3> do
/do doTi La Lami /mi mire
do o;re /mimi mi re dodo
/TiTi; re do Ti /La mimi
mi mire do o;re /mimi mi
rere do /TiTi;; La doh La
Si i;La /Lami mi mire do
/Ti i La))x19

< Pri la batalo de Kringen la 26-an de aŭgusto 1612 en Kalmara Milito inter Danujo kaj Svedujo. El kvarcent skotoj survojaj al Svedujo travivis dek ok. Verkis Edvard Storm (1781). Melodioj #F de feroa ĉendanco, #G de norvega popolkanto sen la rekantajo, #H muziko notita en 1855(?), #I laŭ A. P. Berggrav (1861) kaj #J "tradicia" laŭ muziknotoj varianto de #F kun la rekantajo. Tradukis Martin Strid (2014). '1 Gudbrands dal, "Orfajra valo", estas norvega valo kaj provinco. '2 Romsdal, vala provinco inter Gudbrandsdal kaj la maro. '3 Fajroj avertaj bruligis sur montoj por signali pri eka dangero. '4 Våge, Lessø kaj Lom estas parokoj. '5 Tiu pado donis nomon al la batalo. '6 Laügen estas la rivero en Gudbrandsdalo. '7 Nudulo, mita homsimila estaĵo muzikanta en rapidfluo. '8 Fosto, memorsigno.>

,&4460. Sinklarkanto:

'1 Ho Sinklar iris trans sala mar' ; li al Norvegujo direktus ; li trovis tombon en Gudbrand-rokar'^{<1>} ; kaj frunto tuj sanga aspektos.

(×: Ek antaŭ tag', ; ja venas ili trans sablejo.)

'2 Ho Sinklar iris sur blua ond' ; por sve2da soldo batali ; Dio vin helpu, vi devos grondi ; en herbon pro norvego fali.

'3 Luno palas en nokta ven' ; trankvile la ondoj susuras ; el akvo levas sin siren' ; al Sinklar malbonon aŭguras.

'4 Returnu re, vi skota vir' ; vin temas ja vivpereen ; Norvegujen veninte, jen vera dir' ; neniam vi venos reen.

.....

'5 Mave kantas vi, venena ogr;o ĉar malbonĝancon profetas, ; kaj se mi vin kaptos en manovr;o vin dishakigi mi pretas.

'6 Li velis tagojn, li velis tri ;
kun si2a soldularo ; matenon
kvaran, norveguja vid' ; ne
volas mi veron bari.

'7 Al Romsdal-bordoj^{<2>} lin
portis vent' ; deklaris sin
malamiko ; lin sekvis viroj
mil kvarcent ; kun malbona
celo implika.

'8 Profanan bruliron ili pūsis ;
homojn ĉiujn malhonoris ; ilin
ağula senpovo ne tūsis ; kaj
krācis vidvinon en ploro.

'9 Mortiĝis bebo en panja sin'
; eĉ kvankam rideto suris ; sed
famo pri ĉi mizera kulmin' ; al
centro de l' lando kuris.

'10 Fajro flamis ^{<3>} kaj kuris
mesāg' ; de unu al sekva
najbaro ; ne fugiĝis filoj de vala
vilāg' ; devis pravigi Sinklaro.
....

'11 Soldato iris al reĝa milit' ;
ni mem devas landon defendi
; krimbando estu malbenit' ;
nun sangon malvolas atendi!
....

'12 Kampuloj de Voge, Lesej
kaj Lum ^{<4>} ; kun akraj

hakiloj sur kolo ; en
Bredebojd' kunvenis dum ;
kun skoto volis parolon.

'13 Sub deklivon apudpasas
pad' ; ni povas je Kring^{<5>}
indiki ; preterhastas Laŭgen-
fluad'^{<6>} ; en ĝin falos la
malamikoj.

'14 Fusilo pendis ne plu sur
mur' ; ĉar celos pafistoj tre
spertaj ; malsekan barbon
levas Nudul'^{<7>} ; sopiras al
predoj ofertaj.

'15 Unuan pafon jen Sinklar
cel' ; li kriis kaj ĉesis spiri ; la
skotoj vokis: Falis kolonel' ;
nin Di' de l' danĝero tiru!

'16 Antaŭen kampuloj!
Antaŭen norveg'! ; Disbatu,
disbatu for! ; Sopiris skoto
hejmen re ; li ne havis ridan
humoron.

'17 Kadavrojn Kringon
kvazaŭ lavango ; sufice
korakoj voros ; pro fluo ĉi de
juna sango ; la skotaj knabinoj
ploros.

'18 Vivanta hejmen venis
neniu ; por al samlandano

rakonti ; kiom dangeras viziti
tiujn ; logantajn en norvegaj
montoj.

'19 Plu staras fosto^{<8>} en
sama lok' ; niajn malamikojn
minaci ; ho jen por ĉiu
norvego provok' ; por vidon
lian aŭdaci!

&4466. *Albertina*:

'1 Där /byggdes ett /skepp
uti /Nor/den ; Alber/tina, så
/var det skeppets /namn ;
Pumpa /läns! ; Alber/tina, må
så /vara ; Alber/tina, ingen
/fara ; Alber/tina, så /var
det skeppets /namn ; Pumpa
/läns!

'2 Och det skeppet är
allaredan tacklat ; (: det är
tacklat med master och med
rår) (×: Pumpa läns! ;) (,: Det
är tacklat,) (×: må så vara ;)
(,: det är tacklat,) (×: ingen
fara ;) (,: det är tacklat med
master och med rår ;) (×:
Pumpa läns!)

'3 Och det skeppet är
allaredan målat ; det är
målat i rött och gredelint

'4 Och det skeppet är
allaredan sjösatt ; det är
sjösatt med jubel och
champagne

'5 Och det skeppet är
allaredan lastat ; det är
lastat med öl och brännevin

.....

'6 Och det skeppet har
allaredan seglat ; det har
seglat på böljorna de blå

'7 Till Madeira nu skall vi
styra färden ; till Madeira nu
färden styras skall

'8 Och där gråter en flicka
uppå stranden ; ja hon gråten
för den vän som är på sjön

.....

'9 Men det skeppet är
allaredan strandat ; det är
strandat bland bränningar
och skär

'10 Och det skeppet är
allaredan plundrat ; det är
plundrat bland bränningar
och skär

'11 Och dess grav den är
allaredan grävder ; den är
grävder ibland klippor och
bland skär

'12 Och dess gravskrift är
allaredan skriven ; den är
skriven på förgyllande latin

.....

'13 Och där ståndar en
flicka i Norden ; och hon
gråter för den sjöman som ej
finns

#4466. *Tirkanto*: <[do] =
G, 1, 8:4> (;

(#1: *So /mi rere doldo
rere /do o Ti; rere
/relre LaaTi dodo TiLa
/So; sooso so; SoTi /rere
rere TiSo; dore /mimi
soso mido; remi /falfa
LaaLa SoSo Tire /do;
doodo do;) +*

(#*Agorde*: */jDo /jSo /j7Re
j:/So /o /Do /Fa a j7So o
/jDo)) ×12*

<Marista kanto skandinava.
Tradukis (,&1) kaj Kukoleto
(1993 ,&2 LORE). Post Kukoleto
modifis Martin Strid (2014 ,&3).>

,&4466.2. La ŝipo Albertina:

'1 /Šip' konstruiĝis en la
/Nordo ; Alber/tina ja estis ĝia
/nom' ; Pumpu for! ;
Alber/tina, estu vere ;
Alber/tina, sendangere ;
Alber/tina ja estis ĝia /nom' ;
Pumpu for!

'2 Kaj la ŝipo ja estas jam
rigita ; (: jam rigita per jardoj
kaj mastar' (×:; Pumpu for!)
(,: Jam rigita,) (×: estu vere ;)
(,: jam rigita,) (×: sendangere
;) (,: jam rigita per jardoj kaj
mastar' ;) (×: Pumpu for!)

'3 Kaj la ŝipo jam estas
kolorita ; kolorita per ruĝo kaj
viol'

'4 Tiu ŝipo ja estas jam lanĉita
; jam lanĉita per pompo kaj
ĉampan'

'5 Kaj la ŝipo ja estas jam
sarĝita ; jam sarĝita per
brando kaj bier'

'7 Al Madejro nun havos ni
direkton, al Madejro l' direkto
estos do

'8 Kaj ploras knabino sur la
strando ; jes, si ploras pro l'
amiko sur la mar'

'9 Tiu ŝipo jam fine
surgrundiĝis ; surgrundiĝis
inter ŝeroj kaj ondromp'

'10 Kaj la ŝipo jam estas
elrabita ; elrabita inter ŝeroj
kaj ondromp'

'11 Ĝia tombo jam estas fosita
; jam fosita inter ŝeroj kaj
rokar'

'12 Epitaf' ĝia estas jam
skribita ; jam skribita en oro
en latin'

'13 Tie ploras knabino en la
Nordo ; kaj si ploras pro
malesta marist'

&4472. Bättre tiga än illa
tala:

'1 Det var ett par skälmar som lade om råd (x:; skro ro rompompej ;) huru de mjölnarens dotter skulle få (x:; För trilleri trå ; det ruskar fäl å ; för trillan ligger uti trallalej.)

'2 De lade den ena uti en säck (x:; skro ro rompompej ;) som bars av den andra till mjölnarens bäck (x:; För trilleri trå ; det ruskar fäl å ; för trillan ligger uti trallalej.)

'3 - Ack, käre mjölnare, var mig så huld du male min säd men tag ingen tull

'4 - Ja, bär den säcken uti mitt hus där finnes ej råtta, där finnes inte mus

'5 Så kom den skälmen i mjölnarens rum om knepet det kunde fäl ingen hava hum

'6 Och när det vart natt, och mörkt i var vrå då började säcken båd trilla och gå ; För trilleri trå ; det hörs raska och gå ; för trillan ligger uti trallalej.

'7 - Ack käre fader, tänd opp ljus jag tror tjuvar och skälmar är uti vårt hus

'8 Då smög den skälmen fram på tå till sängen, där mjölnarens dotter låg

'9 - Nej, kära moder, blås ut ljus det var fälle katten som spände en mus

'10 Då svara' gammekärr'ngen, som på ugnen låg - Den katten har stövlar med sporrar uppå

'11 Och käringen log sitt tandlösa grin för hon var så gammal som självaste hin

'12 - Åh, tig, du käring, du skall få skam i morgon så

skall du uti min faders damm

.....

'13 Och när det vart dag,
och dager vart ljus då
kasta' de henne i dammen
burdus

'14 Och käringen låg uppå
vattnet och flöt och
gubben hennes gick invid
landet och tjöt

'15 - Min gubbe, du har ju en
krokoger tand kom, hugg
mig i pälsen och drag mig i
land

'16 Och gubben med sin
krokoga tand högg
käringen i pälsen och drog
'na i land

'17 Men mjölnaren med sitt
långa spjut han stötte till
käringen så hon for bättre ut
.....

'18 Då slog den käringen sin
rygg i knorr och for så åt
botten så vattnet det sa
porr

'19 Så borde var
skvallerkäring gå till slut

#4472. *Odo aŭ tirkanto:*

<1,8:2> (*;hSo /doododo
mimiSo /dodo mi; /do mi
/doLa Soo; So /doodomi
soososo /famifare mii; do
/LaaLado Soo; do /LaaLado
Soo; So /dodo remifare
/doTi do;) ×19*

< Malnova ĉendanco. La sveda titolo signifas "Prefere silenti ol fie paroli". Tradukis Kukoleto (loE). '1 La vortoj ne portas signifon. '2 Ĉoj = viraj ili. '3 Kvej = kie. '4 Aĝi kiel la diablo: Esti tre maljunega. '5 Lagon de barita rivereto havas perakvoforta muelilo. '6 Laŭ malnova superstiĉo, sorĉistinoj ne sinkas en akvo. '7 Tel = tiel.>

,&4472. Skru ru rumpum pej:

'1 Sin /interkonsilis fri/ponoj
du (×::; /skru ru /rumpum pej ;)
la /muelistfilinon a/tingu ili,
ĉu (×::; Ĉar /treton en tru' ; jen
/pušas la sku' ; ĉar /treto kušas
en la /trota rej.<1>)

'2 Ĉoj<2> metis unun do en
sak (×::; skru ru rum pum pej
;) ĝin portis l' alia al muelista
lag' (×::; Ĉar treton en tru' ; jen
pušas la sku' ; ĉar treto kušas
en la trota rej.)

'3 - Ho, kara muelisto, mi
petas en kriz' muelu ĉi
grenon sed sen kotiz'

'4 - Jes, portu la sakon al mia
dom' ja nek estas rato, nek
muso laŭ la kon'

'5 Do venis fripono al
muelistej' pri tiu ruzaĵo
malsciis ili plej

'6 Kaj kiam noktiĝis, nigriĝis
la vak' komencis kaj ruli
kaj rampi tiu sak' ; Ĉar treton
en tru' ; jen skuas la ŝu' ; ĉar
treto kušas en la trota rej.

'7 - Ho, kara patro, estu lum'
..... mi kredas, en la domo
stelistoj estas nun

'8 Kaŝiris fripono sur piedpint'
..... al lito kvej<3> kuŝis la
muelistfilin'

'9 - Ne, kara panjo, lumon for
..... nur ludis la kato kun musa
plor'

'10 Respondis praanjo kušanta
sur forn' - Jes, kato en
botoj, ne mankas la spron'

'11 Ridetis praanjo, sendenta
afabl' ĉar same ŝi aĝis kiel
la diabl'<4>

'12 - Silentu, praanjo, vin
venos hont' en lagon<5>
de patro vi morgaŭ plaŭdont'
.....

'13 Kaj kiam tagiĝis, kaj
lumon al tag' ŝin ĵetis ili
maldelikate en la lag'

'14 Kaj flosis<6> praanjo en
akva lok' ŝia ulo ululis
irante sur la rok'

'15 - Ho, ulo, vi havas ja
denton kun hok' min kaptu
je haroj kaj tiru al rok'

'16 Kaj la ulo per sia dento
kun hok' kaptis praanjon
kaj tiris al la rok'.

'17 Sed la muelisto per longa
lanc' forpūsis praanjon al
bona pli distanc'

'18 Do nodis praanjo spiralon
el dors' kun plādo ŝi tujis
al fundo sen rimors'

'19 Finigu tel^{<7>} ĉiu praanjo
de klaĉ' kiu ne silentpovas
per peka bušaĉ'

&4475. *Fogden och pigan:*

'1 Och /fogden red åt
/tinget han /skulle leja /piga
; Som /var berömd att /vara
/både snäll och /rasker. (x::;
/Hurrom hej, /raketa katter,
/skogar och mark, /snäller
och god ; /efter med välling
och /gotter i.)

'2 Så sadlade han sin
gångare, och märren var
brunbrokig ; så rider han den
vägen fram, och vägen var
honom krokig.

'3 Så rider han i staden in,
stannar ej förrän på torget ;
där mötte han den pigan fin,
som sålde bröd ur korgen.

'4 Och hörer du min piga, vill
du hos mig tjäna ; du skall få
den största lön som någon
kan begära.

'5 Och jag vill ha en skära ny
med femton röda gullringar ;
då går jag med dig på åkern

din, när drängarna gånga till
Tinge.

'6 Och jag vill ha en bulla
bröd för var en gång de baka
; och däruppå ett halvt korn
smör på var och en brödkaka.
....

'7 Och jag vill ha en kjortel
röd, med femton röda
gulsnören. ; Klädet skall vara
från Amsterdam, och
skräddarn i Sörmöre.

'8 Och jag vill ha en gödder
galt var fredag som jag
fastar ; och jag vill ha en
skäppa råg var lördag som du
kastar.

'9 Och jag vill ha en oxe,
och den skall vara brokig. :
Det ena hornet skall va' rätt,
det andra skall va' krokigt.
....

'10 Och jag vill ha en bolster
blå, allt med tranefjädrar ;
och jag vill hava fällen på
utav sju vita rävar.

'11 Och jag vill ha en
kammare stor med tolv
uppbäddade sängar ; där
skall jag ha min nattero med
dina raska drängar.

'12 Fogden rider hem igen,
han korsa' i var gata ; dö'n
ger jag en sådan piga, både
lön och mata.

#4475: <:2> ((*hso /so3la sofa /mi mifa /so3la sofa /mi do;*) × /*re3mi fa /faasofa mire /doodore mi /miifami re /reeremi fareTi /do3do do*) ×12

< Sveda Ŝerca kanto. Tradukis
Martin Strid (2015 FLOrE).>

,&4475. Vokto kaj servistino:

'1 Kaj /vokto konsi/lion rajdis
/dunge servi/stinon ; /kiu
famis /esti kaj /lerta kaj
ra/pida (×; /Hura hej, /kato
razita, /tero, arbar', /bona en
far' ; /jen kaĉosupo kun /dolĉa
gust').)

'2 Kaj selis li iranton sian,
ĉevalinon buntan ; kaj rajdis li
antaŭen sur vojo por li kurba
....

'3 Li rajdis ĝis li haltis sur la placo en la urbo ; renkontis servistinon bonan, ŝi vendis panon el korbo

'4 Aŭskultu servistino mia, ĉu vi ĉe mi laboros? ; Ricevos vi plej altan pagon, kiun iu volus

'5 Falçilon novan petas mi kun ruĝaj dekkvin orringoj ; kaj iros kun vi agron dum servistoj iras svingon

'6 Kaj bulkon panan petas mi por ĉiu baka pluko ; kaj sur tiu buteran uncon sur ĉiu kuko

'7 Kaj ruĝan jupon petas mi kun ruĝaj dekkvin oršnuroj ; La ŝtofo estu el Amsterdam', kudristo el Sud-Mojro

'8 Nutritan porkon
ĉiuvendrede dum la fasto
kašan ; kaj petas mi sekalan
bušelon sabate se vi draſas

'9 Kaj bovon petas mi, kaj la koloro estu bunta ; Unu korno estu rekta, l' alia estu kurba

'10 Kusenon bluan petas mi kun tute gruaj plumoj ; kaj felon volas mi surhavi el sep blankaj vulpoj

'11 Kaj ĉambron grandan petas mi kun dek du litoj pretaj ; Mi tie havos noktripozon kun viaj servistoj lertaj

'12 La vokto rajdis hejmen re, krucumis en ĉiu strato ; Morton donus mi al tia, kaj pagon kaj mangaton

&4478. Sven i Rosengård:

'1 Var har du varit så länge
(×:; Sven i Rosengård?) Jag
har varit i stallen (×:; kära
moder vår ; I vänten mig
sent eller aldrig.)

'2 Vad har du gjort i stallen
(×:; Sven i Rosen gård?) Jag
har vattnat fålarne (×:; kära
moder vår ; I vänten mig
sent eller aldrig.)

'3 Vi är din skjorta så blodig
.... Vita fålen spände mig

'4 Vi är ditt svärd så blodigt
.... Jag har slagit min broder
....

'5 Vart skall du ta vägen
Jag skall rymma av lande

'6 Vad skall din kona då göra
.... Hon får spinna för födan
....

'7 Vad skall dina barn göra
.... De får gå för var mans
dörr

'8 När kommer du tillbaka
.... När svanen svartnar

'9 När svartnar svanen

'10 När vitnar korpen

'11 När sjunker fjädern

'12 När flyter gråsten

#4478.: (<1,8:4, [Sa] =
49/32> (;/La LaLa La do
/mi i La a; (#p: /La aLa
do La /Su u u; h) /Ti Ti
re reTi /do Ti La a; #p
Mi /La LaTi do oTiLa /Si
i La a)?

(hLa /LaaSiSi LaaLaLa mi
mi;mi /remi redo Ti h;Ti
/TiTi reerere Tilti do;
/LaLa doLa Si h;Si /La
LaLa milre doTi /La a La
h)?

(#Feroe: <:19> /LaaLaLa
Lado mi La; La3La doLa
So; TiTi reereTi doTi La;
La3La doLa So3;; Mi
LaaLaTi dooTiLa Si La h)
;;) x12

< Mezepoka balado, jen sveda
versio. Tradukis Magda Carlsson
(1954 ,&1 FLOe) kaj Kukoleto

(1993 ,&2 FLOE). Ni donas tri variantojn de sama melodio.>

,&4478.1. Sven el Rozgarden':

'1 Kie vi estis tiom longe, (×:; ho, Sven el Rozgarden'? ;) - En la stalo mi estis, (×:;nia patrinet'! ; Atendu malfrue... neniam.)

'3 De kie la sang' sur cemizo, - Mi mortigis la fraton,

'5 Kaj kiel vi vin elsavos, - Mi forlasos la landon,

,&4478.2. Sven en Rozgarden':

'1 Kie vi longe estis (×:; Sven en Rozgarden'? ;) Estis mi en la stalo (×:; kara nia panj' ; Atendu min ciam neniam.)

'2 Kion vi faris en stalo (×:; Sven en Rozgarden?) La cevalojn mi akvis (×:; nia karpatrin' ; Atendu min ciam neniam.)

'3 Kial cemizo sangas Min hufbatis blanka ceval'

'4 Kial la glavo sangas
Fraton mi mortbatis

'5 Kien vi povas iri Mi de l' lando fugos

'6 Kion l' edzino faru
Spinu si por pano

'7 Kion viaj infanoj faru Ili petu ce cies pord'

'8 Kiam vi revenos Kiam cigno nigros

'9 Kiam nigros cigno
Kiam korvo blankos

'10 Kiam blankos korvo
Kiam plumo sinkos

'11 Kiam sinkos plumo
Kiam stono flosos

'12 Kiam flosos stono
Flosos gi neniam

&4484. Ebbe Skammelsson:

'1 /Skammel han /bodde på
/Ti2d/ö ; han /var både /rik
och /kå/t ; så /karske /åtte
han /söner /fem ; de /två
gick /världen e/mo/t (x:;
För/tyträder /Ebbe
/Skammel/sson så /mången
vill /sti/g.)

'2 /Tre de /äre /dö2/de ;
och /två de /leva /ä/n ; Det
/vill jag för /sanning /sä2/ga
; de /äre två /raska
hov/mä/n

'3 (&D: /Det var /Ebbe
/Skammel/sson ;) han /låter
/sadla sine /hästar ; "/Jag
vill /rida in /under /ö ;
jung/fru Lu/cie vill jag
/gäs/ta

'4 &D ; han /rider i
/jungfruns /gå/rd ; /ute står
/jungfru /Lucie /lilla ; var
/swept i /sobel och /må/rd
.....

'5 "I /stårde /här, jung/fru
Lu/cie ; äre /swept i
/sobel/ski/nn ; /Vilja I /låna
mig /hus i /natt ; och /bliva
aller/kärasten /mi/n?"

'6 "Väl /skolen /I få /hus i
/natt ; och /foder till /edra
/hästar ; /men det /står
min /moder /till ; att /svara
/sådane /gäs/ter"

'7 "I /gårde /eder i /stuvan
/in ; och /rådes med /moder
/mi/n ; så /länge jag /går i
/stenstu/van ; och /blandar
/mjöd och /vi/n"

'8 "I /sitja /här,
jung/fruens /moder ; äre
/swept i /sobel/ski/nn ;
/Viljen I /mig jungfru /Lucie
/giva ; /till aller/kärasten
/mi/n?"

'9 /Det var jung/fruens
/mo2/der ; månde /såleds
/till att /sva/ra ; "/Eder
/giver jag /min kära /dotter
; om /hon eljest /eder
be/ha/gar ;

'10 "/Hören /I2 /liten Lu/cie ; /viljen I /efter mig /bi/da ; så /länge jag /tjänar i /konungens /gård ; och /lärer mig /dusten /stri/da?"

'11 "/Eder /bider jag i /vi2n/trar ; och /så i /vintrar /två/ ; och /eder /bider jag /så lång en /tid ; som /I mig /läggje o/ppå/"
.....

'12 /Ebbe han /tjänar i /konungens /gård ; /både för /gull och /ä/ra ; /Hemma går /Peder hans /bro2/der ; bort/lockar hans /hjärtans /kä/ra

'13 /Det var /Peder /Skammel/sson ; han /axlar /skarlakans/skinn/ ; så /går han /i fru/stu2/van ; för /liten /Lucie /in/

'14 "I /sitja /här, jungfru /Lucie /lilla ; och /syn på min /broders /klä/der ; /Ebbe han /tjänar i /konungens

/gård ; han /eder båd /spottar och /hä/dar"

'15 "Så /grant då /tjänar jag /E2/bbe ; och /Ebbe /tjänar grant /mi/g ; /aldrig /spottar han /någon stolts /jungfru ; fast /mindre /gör han det /mi/g"

'16 "Så /hören /nu, jungfru /Lucie /lilla ; om /I bliva /min fäste/mö/ ; så visst /hjälpe /mig den alls/mäktige /Gud ; att /Ebbe, min /broder, är /dö/d"

'17 "/Är det /sant, I /säga för /mig ; att /Ebbe, eder /broder, är /dö/d ; så /hjälpe /mig den /evige /Gud, jag /blive eder /fäste/mö/"

'18 De /brygga /och de /ba/ka ; de /laga till /bröllop i /lönn/dom ; /Ebbe, som /tjänar på /kongens /gård ; gås /sådant allt /före i /drömm/om

'19 /Ebbe han /drömde en
/dröm om /natt ; i /sängen
/där han /lå/g ; Om /morgan
/när han /vakna/de ; han
/sade sin stall/broder
rä/rå/

'20 "Jag /drömde /att min
/kappa /röd ; att /hon var
/bliven /blå/ ; Jag /drömde
/ock att min /goda /häst ;
var /lupen /mig i/frå/"

'21 Då /svarade /honom hans
/stalle/broder ; var /klädd i
/skarlakan /rö/d ; "Där /är
en /annor /unger/sven ; som
/lockar din /fäste/mö/"

'22 /Ebbe /kläder sin
/kläder /på ; och /axlar
/kappan /si/n ; /så går /han i
/högan /sal ; för /sin nådig
/konung /i/n

'23 "Min /nådig /konung, I
/given mig /lov ; /hem till
mitt /fäders/la/nd ; Jag
/haver /sport min /faders
/död ; och mitt /gods i
/annans /ha/nd"

'24 "/O2r/lov så /skall du
/få ; att /resa /hem i ditt
/la/nd ; /Vill du /räcka mig
/handen /din ; att /du skall
/komma i/ge/n"

'25 /Ebbe tog /orlov av
/hären /sin ; och /reste
/hem i sin /lan/d ; och /så
for /han till /Ti2d/ön, det
/snarast /som han /kan/

'26 /Vid det /Ebbe
/Skammel/sson ; /kom i sin
/faders /gå/rd ; /Ute står
/bägge hans /sy2s/trar ;
som /vore väl /svept i
/må/rd

'27 "Här /står I, /mina
/sy2s/trar ; I /ären väl
/svepta i /må/rd ; Vad/an är
/detta /myckna /folk ; som
/här är /samlat i /gå/rd?"
.....

'28 /Svarade /då den
/y2ngs/ta ; /runne henne
/tårar på /kin/d ; "/Det är
/Peder vår /bro2/der ;
dricker /bröllop med
/fästemö /din/"

'29 Den /ena /gav han
/gullkors på /bröst ; den
/andra gull/ringen /rö/d ;
"/Den har jag /tjänat i
/kongens /gård ; och /aktat
min /fäste/mö/"

'30 /Ebbe /kastar sin /häst
om/kring ; han /ville då
/rädan /ri/da ; /Efter /lupe
hans /systrar /två ; de
/bjöde honom /hemma
/bli/va

'31 Hans /moder /fick i
/betslet och /höllt ; och
/bad honom /hemma /bli/va ;
Det /ångrade /henne mång
/tusen /gång ; att /icke lät
/honom /ri/da

'32 /Ebbe han /gångar i
/stuvan /in ; och /hälsar på
/alla /bän/kar ; Hans
/broder /fick honom
/sölvkar i /hand ; bad
/honom för /bruden
/skän/ka

'33 /Ebbe /skänkte den
/långa /dag ; /både /mjöd
och /vin/ ; /Varje /gång han

på /bruden /såg ; /runne
honom /tårar på /kin/d

'34 Det /lider så /fast åt
/afto/nen ; att /bruden
skulle /gå till /sä/nge ;
/Ebbe och /liten /Lu2/cie ;
de /gjorde sitt /tal så
/lä/nge

'35 Den /mälde /Ebbe
/Skammel/sson ; leder
/bruden /opp för lofts /bro/
; "/Minnes /I2 /liten Lu/cie ;
I /lovaden /mig eder /tro/?"
.....

'36 "/All den /tro jag
/lovade /eder ; den /gav jag
åt /eder /bro/der ; I /alla
de /dagar jag /leva /må ; vill
jag /för eder /vara vår
/mo/der"

'37 "Jag /fäste /eder /ej
till /moder ; ej /heller /till
min /svä/ra ; /utan att /vara
min /fäste/mö ; och /så min
/hjärtans /kä/ra"

'38 &D ; /han sitt /svärd
ut/dro/g ; /Det var /liten
/Lu2/cie ; hon /under hans
/fötter /do/g

'39 &D ; han /springer i
/stuvan /in/ ; Han /var så
/vreder i /hu2/gen ; och
/draget /svärd under /skinn/
.....

'40 "/Nu har jag /följt din
/brud i /säng ; att /hon skall
/intet /drö/mma ; och /veta
/skall du, min /bro2/der ; jag
/skall dig /intet /glö/mma"
.....

'41 /Det var /Peder, hans
/bro2/der ; han /svarade
/honom så /brå/tt ; "Så
/gärna /vill jag dig /u2nna ;
att /sova när /bruden i
/na/tt"

'42 &D ; tog /till sin /brune
/bran/d ; och /det var
/Peder, hans /bro2/der ;
som /dödde /för hans
/han/d

'43 Hans /fader /fick sitt
/bane/sår ; hans /moder
/miste sin /han/d ; För/ty
träder /Ebbe
/Skammel/sson ; så /mången
vill /stig över /lan/d

'44 &D ; han /springer /på
sin /hässt ; Nu /måste /han
åt /skogen /rymma ; och
/skogen /skyler honom
/bäst

'45 &D ; han gick /sedan till
/smidje/by/ ; där /läter han
/slå sig /ringar av /järn ; och
/alla /vore de /ny/

'46 &D ; låter /järnslå både
/händer och /än/der ; så
/vill han /pelagrims/resor
/gå ; och för/sona /sina
/syn/der

'47: &D ; han /läte järn/slå
sina /än/der ; Där /sutte
/de så /långan /tid ; till
/dess de /själv sprunge
/sön/der

#4484. (# Polsa odo:
<3,0:3> /La La mi /so so
mi /fa lmi i /do o; mi

/mi (ire mi)?(i re) /Ti i
re (/do o o /o)?(/re e e
/do) o; Ti) x /La La So
/do o re /mi i fa /mi i
re /do do Ti /La a a /a)?

(#Feroe: <:23> / 2x
LaLami sosomi famii
doo;mi miiremi TiTire (do
'1 o; '2 oo;;Ti)? (re '1
do; '2 doo;;Ti) LaLaSo
doree mifaa miire dodoTi
La a)

; ;) x47

< Jena versio el Vestrogaŭtajo.
Tradukis Kukoleto (LOrE). '5 Aūf
nokto = dum nun venonta nokto. '6
Tej = tie. '8 Jununjes = de junulino.
; Zibelo: ties luksa felo, martesa.
'12 Stas = estas. '23 Lando:
Nuntempe provinco. '24 Doni la
manon = manskue promesi.>

,&4484. Ebev Skamelidov:

'1 /Skamelev /logis sur
/Tidin/sulo ; li /estis kaj /riĉa
kaj /for/ta ; /bravajn /bredis li
/filojn /kvin, /du estis
/malbon/sor/taj <1> ; Ĉar
/migras ja /Ebev /Skamel/idov
/en sova/ĝej'.

'1 /Skamelev /logis sur
/Tidin/sulo ; en /riĉo /kaj
po/ten/c' ; /bravajn /bredis li
/filojn /kvin, kon/traŭis al du
/provi/den/c' <1> (×:; Ĉar
/migras ja /Ebev /Skamel/idov
/en sova/ĝej').)

'2 /Tri jam /estas /mo2r/taj ;
kaj /du do /vivas /plu/ ; Mi
/volas je /vero /di2/ri ; ili
/lertas /en kor/tu/m'

'3 /Estis /Ebev /Skamel/idov ;
ĉe/vale /selojn me/ti/gas ;
"/Rajdos /mi al /la in/sul' ;
jun/unjon Lu/ciavn vi/zi/ti"
.....

'4 /Estis /Ebev /Skamel/idov ;
li /rajdas ju/nunjan bi/e/non ;
/staras ek/stere ju/nunjo
Lu/ciav ; vol/vita /en
mu/ste/lo

'5 "Vi /staras /jen, ju/nunjo
Lu/ciav ; vol/vita /en mu/ste/l'
; Ĉu /donos al /mi vi /loĝon
aŭf /nokt'<> ; kaj /estos al /mi
amfi/de/l'?"

'6 "Ja /havos vi /loĝon ĉi
/tej<> aŭf /nokt ; kaj al /viaj
ĉe/valoj /man/ĝon ; sed /mia
pa/trino res/po2n/dos ; pri /tiaj
/gastaj a/ran/ĝoj"

'7 "Vi /iru /en la /do2/mon ;
dis/kuti kun /mia pa/tri/n' ; Mi
/iros /en la /ŝtondo/meton ;
por /mikso je /medo kaj
/vi/n'."

'8 "Vi /sidas /jen, ju/nunjes
pa/trin' ; vol/vita /en zi/be/l'<>
; Ĉu /donos ju/nunjon
Lu/ciavn /vi ; al /mi por
/amfi/de/l'?"

'9 /Estis pa/trino de l'
/ju2/nunjo ; ŝi /tiel res/pondi
/po/vas ; "Al /vi mian /karan
fi/linon mi /donos ; se /sin vi
/plaĉa /tro/vas"

'10 "Aŭs/kultu, /eta Lu/ci2/av
; ĉu /volas vi /min a/ten/di ;
/dum mi /servas en /reĝa bi/en'
; kaj /lernas ba/tali /blen/de?"
.....

'11 "/Vin mi a/tendos dum
/vi2n/troj ; kaj /eĉ dum
/vintroj /du/ ; /Vin mi a/tendos
ti/oman /tempon ; /kiom laŭ
/via pos/tu/l'."

'12 /Ebev li /servas en /reĝa
bi/en' ; /kaj pro /oro kaj /glo/ro
; /hejme stas<> /Petrev, la
/fra/to ; for/logas la /amon de
l' /ko/ro

'13 /Estis /Petrev
/Skame/lidov ; sin /vestas je
/purpur/fe/l' ; kaj /iras /en la
/viri/nejon ; Lu/ciav /eta la
/ce/l'

'14 "Vi /sidas /jen, ju/nunjo
Lu/ciav ; kaj /kudras
ves/taĵojn /fra/ĉjajn ; /Ebev li
/servas en /reĝa bi/en' ; li /vin
kaj in/sultas kaj /kra/ĉas"

'15 "Ja /bele /servas mi
/E2/bevn ; kaj /min bele
/servas /li/ ; ne/niam li /kraĉus
ju/nunjon fi/eran ; kaj /eĉ
mal/pli al /mi/"

'16 "Aŭs/kultu /nun, ju/nunjo
Lu/ciav ; mi /estu /via fi/an/ĉ' ;
ja /helpu min /ĉionpo/tenca
/Dio ; ke /Ebevn mor/tigis
/tran/ĉ'."

'17 "Se /estas /vero, kaj /diras
/vi ; ke /Ebevn mor/tigis
/tran/ĉ' ; do /helpu /min la
e/terna /Dio ; vi /estu /mia
fi/an/ĉ'."

'18 Ili /bakas /kaj bi/eron
/faras ; pre/paras la /nupton en
/ka/ŝo ; /Ebev ser/vanta en
/reĝa bi/en' ; pri/songas /ĉiun
/pa/ŝon

'19 /Ebev li /songis /songon
dum /nokt ; ku/ŝanta /en la
/li/t' ; Ma/tene /li ve/ki2/ĝis ;
kaj /diris al /stala a/mi/k'

'20 "Mi /songis ke /mia /ruĝa
man/tel' ; blu/iĝis /je ko/lo/r' ;
kaj /songis /mi ke la /bona
ĉe/valo ; /mia /kuris /fo/r"

'21 Res/pondis /lia /stala
a/miko ; ves/tita en /ruĝa
pur/pu/r' ; "/Vian /fian/ĉi2/non
; for/logas a/lia ju/nu/l'

'22 /Ebev /metas ve/sta2/ĵojn ;
kaj /vestas sin /per man/te/l' ;
kaj /iras /li en /altan /halon ; al
/sia /graca /re/ĝ'

'23 "Ho, /graca /reĝo,
per/mesu /min ; hejmen/iri al
/patra /lan/d' <> ; ĉar /oni

/diris ke /patro /mortis ; kaj
/ter' en a/lies /man'"

'24 "/Pe2r /meson /havos /vi ;
vo/jagi al /via /hej/m' ; /Donu
al /mi vian /manon <> /ke ; vi
/nepre /venos /re/"

'25 /Ebev fe/riis /ek de l'
ar/meo ; vo/jagis al /sia
hejm/lan/d' ; ve/turis /li al
/Tidin/sulo ; per /plej ra/pida
/plan/d'

'26 /Kiam /Ebev /Skame/lidov
; /venis al /patra bi/e/n' ;
eks/tere /ambaŭ fra/tinoj
/staras ; vol/vitaj /en mus/te/l'
.....

'27 "Jen /staras /vi, fra/ti2/noj
; vol/vitaj /en mus/te/l' ; /Kial
/tiom da /ho2/moj ; /venis /al
bi/e/n'?"

'28 Res/pondis /la plej /ju2/na
; dum /vange /larma /flu' ;
"/Nia /frato /Petrev /trinkas ;
/nupton kun /via ka/ru/l."

'29 Al /unu li /donis or/krucon
sur /brust' ; a/lian je /ruĝora
/rin/g' ; "Sa/lajris /mi en /reĝa
bi/en' ; kaj /celis al /fian/ĉi/n'."
.....

'30 /Ebev tur/nigas ĉe/valon al
/malo ; kaj /volis /rajdi /fo/r ;
/Lin post/kuris fra/tinoj /du ;
kaj /petis lin /resti en /ko/rt'
.....

'31 La /panjo /kaptis bri/dilon
kaj /tenis ; lin /petis /resti
/hej/me ; Si /tion /pentis
mult/milan /fojon ; ke /ne lin
/lasis /raj/di

'32 /Ebev en /domon /i2/ras ;
sa/lutas al /ĉiu(j)
(/ben/koj)?(/gas/toj) <4> ; Lin
/fraĉjo /igis ar/ĝentkruĉon
/manen ; kaj /petis al
/novedzin' (/trin/ki)?(/tos/ti)
.....

'33 /Ebev /tostis por /longa
/tago ; /per kaj /medo kaj /vi/n'
; /Ĉiu ri/gardo al /noved/zino ;
lar/migis /vange /li/n

'34 /Venas /do ves/pe2/ro ;
noved/zino al /lito /vo/los ;
/Ebev kaj /eta Lu/ci2/av ;
/longe /ili pa/ro/los

'35 Kaj /diris /Ebev
/Skame/lidov ; kon/dukas ŝin
/supren al /ce/l' ; "/Ĉu
me/moras vi, /eta Lu/ciav ; vi
/juris al /mi pri fi/de/l?"

'36 "/Ĉiun fi/delon ĵu/ritan de
/mi ; mi /donis al /via /fra/to ;
Dum /ĉiu(j) /tagoj de /mia /vivo
; mi /estos pa/trino ans/ta/taŭ
.....

'37 "Mi /ne fi/anĉis pa/trine
/vin ; /nek je /bofra(ti/no ; sed
/ke vi /estu por /mi fian/ĉin' ;
kaj /kore /ama(ti/no

'38 /Estis /Ebev /Skamel/idov
; /li per /glavo /for/tis ; /Estis
/eta Lu/ci2/av ; sub /liaj
pi/edoj /mor/tis

'39 /Estis /Ebev /Skamel/idov
; li /kuris /en la /fes/ton ; Li
/estis /tiom ko/le2/ra ; kaj
/glavo ti/rita sub /ves/to

'40 "/Noved/zinon mi /sekvis
al /lito ; ke /šiaj /sonĝoj /ĉe/su
; kaj /sciu /vi, mia /fra2/to ; ke
/vin mi /ne for/ge/sos"

'41 /Estis /Petrev, la /fra2/to ;
res/pondis /urge /li/n ;
"Vo/lonte /mi vin /lasos
/dormi ; ĉi/nokte kun
/noved/zi/n'."

'42 /Estis /Ebev /Skamel/idov
; el/prenis /sian /gla/von ;

/Estis /Petrev, la /fra2/to ; li
/mortis pro /tiu sen /sa/vo

'43 La /patron li /vundis
mor/ti/ge ; Al /panjo per/digis
/ma/n' ; Ĉar /migras ja /Ebev
/Skame/lidov ; en /sova/ĝeja
/lan/d'

'44 /Estis /Ebev /Skamel/idov
; li /saltas /sur ĉe/va/lon ; kaj
/fuĝas /li ar/ba2/ren ; Lin
/kaŝas plej /bone ar/ba/ro

'45 /Estis /Ebev /Skamel/idov
; /iras /al for/ĝi/st' ; al /si
for/ĝigas /ringojn el /fero ;
/ĉiujn el /nova kon/si/st'

'46 /Estis /Ebev /Skamel/idov
; ka/tenigas /manojn kaj
/kru/rojn ; Vo/jaĝos /li
pil/gri2/me ; kom/pensi /siajn
/pe/kojn

'47 /Estis /Ebev /Skamel/idov
; siajn /manojn /kate/ni/gas ;
kaj /ili /restu dum /longa
/tempo ; ĝis /ili /mem
rom/pi/ĝas

&4485. Skepparen och jungfrun:

'1 Och /jungfrun gick åt
/sjöastrand, hon /skulle
hemta /vand, ; Hör du /lilla
vännen /min! ; Så /kommer
der en /skeppare från
/fremmande /land: ; Mulom
/dag faller /regn, ; För det
/dagas inte /än, ; Men det
/dagas lik/vä2l under
/tide/n.

'2 Och skepparen tog
jungfrun allt uti sin famn,
(×:; Hör du lilla vännen min! ;)
Så skeppar han sig ut åt
fremmande land:

(×:; Mulom dag faller regn, ;
För det dagas inte än, ; Men
det dagas likvälv under tiden.)

'3 "Och kära ni min skeppare
släpp mig i land För
hemma gråter barnen och så
min fästeman."

'4 "Och fella ser jag uppå
jungfruns gula hår, Att
aldrig någon brudekrans har
varit deruppå.

'5 Och fella ser jag uppå
jungfruns fingrar små,
Att aldrig nå'n vigselring har
varit deruppå.

'6 Och inte slipper jungfrun
till sin faders gård, Förr
än hon fått en gosse, som
båten styra kan.

'7 Och inte slipper jungfrun
uppå sin faders gård,
Förr än hon fått en flicka,
som syr med silkestråd."

'8 Och jungfrun gick på
räcket, hon gret och hon log,
..... Så kastar hon sig uti
hafssens djupa våg.

'9 Och skepparen han
skeppade och jungfrun hon
sam, Och jungfrun blef
före den skepparen i land.

'10 Så kastar han af sig
sjökappan blå, Och under
satt rocken med silkessnöra
på.

'11 "Jag är väl ingen
skeppare, fast jungfrun
tycker så, Jg är den
likaste kongeson i Engeland
må gå."

#4485: <:2> (do /SoSo
dodo /LaLa Tido /rere
SoSo /do; LaLa /SoSo FaFa
/Mi; do /SoSo dodo /LaLa
Tido /re SoSo /do; LaLa
/So FaFa /Mi; DoMi /SoLa
FaSo /Mi; SoSo /do remi
/falmi redo /Ti do /o) x11

< Sveda popolkanto. Tradukis
Martin strid (2015).>

,&4485. Ŝipisto kaj junulino:

'1 Ju/nunjo iris /akvon preni
/ĉe mara /strand' (×::; Aŭdu
/mia ami/ket' ;) kaj /venas jen
si/pisto de /fremda ekster/land'
(×::; Tagne/bul', falas /pluv' ;
Ne tag/iĝas nun an/ko;raŭ sed
/tamen ta/gi2ĝas dum/tempe/.)

'2 Jununjon en la sinon prenas
tiu ŝipa vir' kaj ŝipe al la
fremda lando estas nun la ir'
.....

'3 Ho kara vi ŝipisto, min
relasu al terlanĉ' ĉar hejme
ploras la infanoj kaj mia fianĉ'
.....

'4 Kaj vidas mi je junulina
flava harar' ke sur tiu
neniam estis nuptokrona star'
.....

'5 Kaj tamen vidas mi je
junulina eta fingr' ke sur
tiu neniam estis iu nupta ring'
.....

'6 Ne venos junulino re al
patra bien' ĝis si ricevis
knabon kiu ŝipon stiros jen

'7 Ne venos junulino re al
patra bien' ĝis naskis si
knabinon kiu kudros per
silkfaden'

'8 Jununjo sur ferdeko iras en
ridet' kaj plor' kaj ĵetas sin
en ondan profundon de l' mar'
.....

'9 Kaj ŝipis la ŝipisto kaj naĝis
junulin' kaj junulino al la
tero antaŭis lin

'10 Kaj de si li forĝetas
marjakon la bluan kaj sube
'stis mantelo kun silkaj la
ŝnuroj

'11 Ne estas mi ŝipisto,
kvankam kredas junulin'

mi estas la plej bona
anglalanda reĝofil'

&4490. Tolfmilan skog:

'1 Så /rider jag mig genom
/tolfmilan skog ; (': me'n
/andra så söteligen /sofvo)
(x:; /Tralalera2, /tralale2ra
:) (,:x me'n /a2ndra så
söteligen /sofvo.)

'2 Så rider jag mig litet
längre fram ; (': der fick jag
höra klockorna de ringa) (x:;
Tralalera, tralalera ;) (,: x
der fick jag höra klockorna
de ringa.)

'3 God dag, god dag, mina
ringaremän ; för hvem ringen
I denna ringning?

'4 Vi ringer den altför en
ungersvens mö ; som skall uti
jorden at sovva

'5 Så rider jag mig litet
längre fram ; der stodo två
gräfvare och grofvo

'6 God dag, god dag, mina
gräfvaremän ; för hvem
gräfven I denna grafven?

'7 Vi gräfver den för en
ungersvens mö ; som skall uti
jorden at hvila

'8 Så rider jag mig til min
svärfaders gård ; som förr
har varit rosende röder

'9 Först frågar jag efter
kärestan min ; och se'n efter
svärfar och svärmar

'10 Så kommer jag litet
längre in ; der stodo två,
henne och svepte

'11 Jag krusar och kammar
mitt fagergula hår ; och ville
följa henne til grafven

'12 Och fröknar och
jungfrur de togo i en ring ;
de sad' jag skul' få välja ut
en annan

'13 En sådan en flicka, såsom
hon var ; finns ej i sju
konungariken

#4490.Odo: <1,8:4> (;hmi
/mi dodo do remi /mi redo
Ti h;re /re Tido reTi
mido /La a So h; /do
doore Ti ildo /LaaSo
LaaTi So (h;So /dolTi

**dore mido fami /re e do) x
;) x13**

< Popolkanto el Vestmanlando, notita de Rosa Vretman en la gazeto Runa, 1845. Eldonis Richard Dybeck, kiu je ĉi melodio verkis la nacian himnon de Svedajo. Tradukis Kukoleto (-10Re). '1. La dekdumejla arbaro estas Långheden, provinclima sovaĝejo inter Vestmanlando kaj Dalekarlujo. '3. Kristane, oni sonorigas por ke mortintoj povu atingi en la dian ĉielon. '6. En nordeŭropa tradicio, mortintojn oni enfosas en la teron.>

'3 /Bonan ta[gon, so]no/risto2j, /vi ; por /ki[u so]no/rigas ĉi so/no/ron? <>
.....

'4 Ni /sono/rigas por /junules /in' ; ŝi /iros en /te2ron por /dor/mi

'5 Kaj /rajdas mi /antaŭen /io2m /pli ; tej /staris fo/sistoj du fo/san/taj

'6 /Bonan /tagon, fo/sisto2j, /vi ; por /kiu ĉi /tiun tombon /fo/sas? <>

'7 Ni /fosas /ĝin por ju/nule2s /in' ; ŝi /iros en /te2ron ri/po/zi

'8 Kaj /rajdas mi /al mia /bopatra /kort' ; [kiu] /estis an/taue roze /ru/ĝa

'9 U/nue de/mandis mi /pri ama/tin' ; kaj /poste bo/patron kaj bo/pa/njon

'10 Kaj /venas mi /ene2n /io2m /pli ; Du /staris, ŝin /to2mbove/stan/te

'11 Mi /kombas je /mia bel/flava ha/rar' ; kaj /volis ŝin /sekvi en la /tom/bon

,&4490. Dekdumejla arbar':

'1 Do /rajdas mi tra dekdu/mejla arbar' <> ; (': dum /dormis ja dolĉe la a/liaj) (×;; /Tra lale ra2, /trala le2 ra ;;) (,: × dum /do2rmis ja dolĉe la a/liaj ;)

'2 Kaj /rajdas an/tauen mi /io2m /pli ; (,: ek/aŭ[das mi] so/nori sono/ri/lojn) (×;; /Tra lale ra2, /trala le2 ra ;;) (,: × ek/aŭdas mi so/nori sono/ri/lojn ;)

'12 Kaj /la junu/linoj sin
/metis en /rond' ; kaj /diris,
e/lektu mi a/li/an

'13 Kna/bino /tia2, /ki[a est]is
/âsi ; en /reglandoj /se2p ne
tro/ve/blas

&4496. Koloregrisen:

'1 Det /var en gammal (':
/bo2nde,) (,: en /bo2nde ;)
Den /bonden hade (': en
/liten gris,) (,: en /liten gris
;) (x: Dôm /kâlla hönôm
Ko/loregris, Ko/loregris,
Ko/loregris.)

'2 Den grisen hade ett huvud
..... Det var lagôm tä e stuvu
.....

'3 Den grisen hade en kröpp
..... sôm syndes yver
tjyrtjetöpp

'4 Den grisen hade fötter

sô fôltje såg sä trötter

'5 Den grisen vax sä stor ô
stârk Ân trampa' stia ned
i mårk

'6 Den grisen gick tä en
mjölebodörr Dänne äter
ân femton tunnor mjöl

'7 Den grisen rota' i
åkerland Ân satte skräck
i bondeman

'8 Den grisen ställd' sä i by ô kox Sô hastut alla sprang tä skogs

'9 Den grisen gick på berre blå Ân syndes etter våreviga tå

'10 Den grisen stod på berre Ân syndes yver Sverre

'11 Sô kôm det en ryttare riandes ô fram kôm grisen skriandes

'12 Sô drog ân ôpp sitt röstuga svärd ô stack den grisen sô ihjäl

'13 Ô grisen skria ô blon den rann Det var femton tunnor ô en spann

'14 Ân släpa' grisen mäd sä hem Ân hade å göra i dagar fem

'15 Dôm sätta det köttet i tinur ô kâr Ändå var det mer utåv grisen kvâr

'16 Utåv blodet sô gör dôm en storan palt men fôltjet i byn dôm äter ôpp allt

'17 Sô dog tä slut Koloregris Det vart åt alla smaklig spis

#4496. Odo: <2, 4:4, /8 6 7
6> (; 3x So /do ore mi do
'1, 3 /fa mi re e /fa mi
re; '2 /so fa mi i /so fa
mi; '3 do /So Ti do;) ×17

< De la provincia limregiono inter Vestmanlando kaj Dalekarlujo. Tradukis Kukoleto (oe). '1 Loj: ili. '2 Vizaĝo: homo.>

,&4496. Kulureporko:

'1 /Estis kampa/ra2no, -a/ra2no, ; kaj /havis li por/ke2ton, por/ke2ton ; Loj<1> /nomis ĝin Ku/lurepork', Ku/lurepork', Ku/lurepork',

'2 La /porko havis (/ka2pon,)× ; su/fiĉan por (ka/ba2no)× (×:; Loj /nomis ĝin (Ku/lurepork',)×3)

'3 De l' porko jam la (trunko nur)× ; videblis super (templa tur')×

'4 La porko havis (pie2dojn)× ; ke homoj emis (ce2dojn)×

'5 La porko kreskis (ki[el in]und')× ; porkejon stamfis (al la grund')×

'6 Stokejon iris (da farun')× ; kaj manĝis la porko (je tuta tun')×

'7 La porko fosas (en agra kamp')× ; Kampulo jen (en tima kramp')×

'8 La porko ekstaris (en vilaĝ')× ; Arbaren fugis (ĉiu vizaĝ'<2>)×

'9 La porko iris (sur blua mont')× ; videblis ĝi (de ĉiu front')×

'10 La porko staris (sur monta rand')× ; Ĝin vidis tuta (sveda land')×

'11 Rajdisto venis (rajda2nte)× ; kaj la porko venis (kria2nte)×

'12 La glavon tiris (li de l' uj')× ; mortpikis tiun (porkon tuj)×

'13 La porko blekis, (sanga spruc')× ; dek kvin barelojn (kaj grandkruĉ')×

'14 Li trenis la porkon (al la hejm') ; Kvin tagojn ĉion (faris mem)×

'15 Loj metis la karnon (en tinojn kun sal')× ; kaj tamen restis (pli en hal')×

'16 Kuiris bulkojn (el la sang')× ; Finfrandis (vilaĝana lang')×

'17 Ja mortis fine (Kulurepork')× ; Ĝin manĝis ĉiuj (bone per fork')×

&5543. Den lillas testamente:

'1 Vad /fick du där till
bä2sta (x:; dotteren lånan
min? ;) Hon kokade ål och
pe2ppar (x:; styvmo2deren
min ; Aj, aj, ont, ont havere
jag.)

'2 Vad vill du giva din broder
.... Bägge mina kistor

'3 Vad vill du giva din syster
.... Alla mina kläder

'4 Vad vill du giva din fader
.... Himmelriket vida

'5 Vad vill du giva din moder
.... Helvetets pina

#5543.Odo: <:4,
[Di]=25/24> (;La /LaaaLa
LaLa /Lalmi mi i; /re
doTi La Si /Mi i i; mi
/mi mimi fi mi /re ldi La
a; /do o reldo TilsSi /La
a a a; /La a Mi i /do o
Ti i /Si LaTi La a /a a
a;) x5

#5543.Odo: <:23,
[Di]=25/24> (aLa /LaaaLa
LaLa Lalmi mi; reedoTi
LaSi Mi i; mi miimimi fimi
reldi La; do reldoTiSi La
a; La Mi do Ti SiLaTi La
ah) x5

< Malnova sveda kanto. Tradukis
Kukoleto (1993 FlORE).>

,&5543. Testamento de l' etulino:

'1 Vi /kion tie rice2vis ; mia
pruntit-filin'? ; Ŝi faris angilon
pi2pran ; duo2na patrin' ; Aj,
aj, tre doloras al mi.

'2 Al frato kion vi donos (x:;
mia pruntit-fi/lin'? ;) Ambaŭ
miajn kestojn (x:; duo2na
patrin' ; Aj, aj, tre doloras al
mi.)

'3 Al franjo kion vi donos
Ĉiujn miajn vestojn

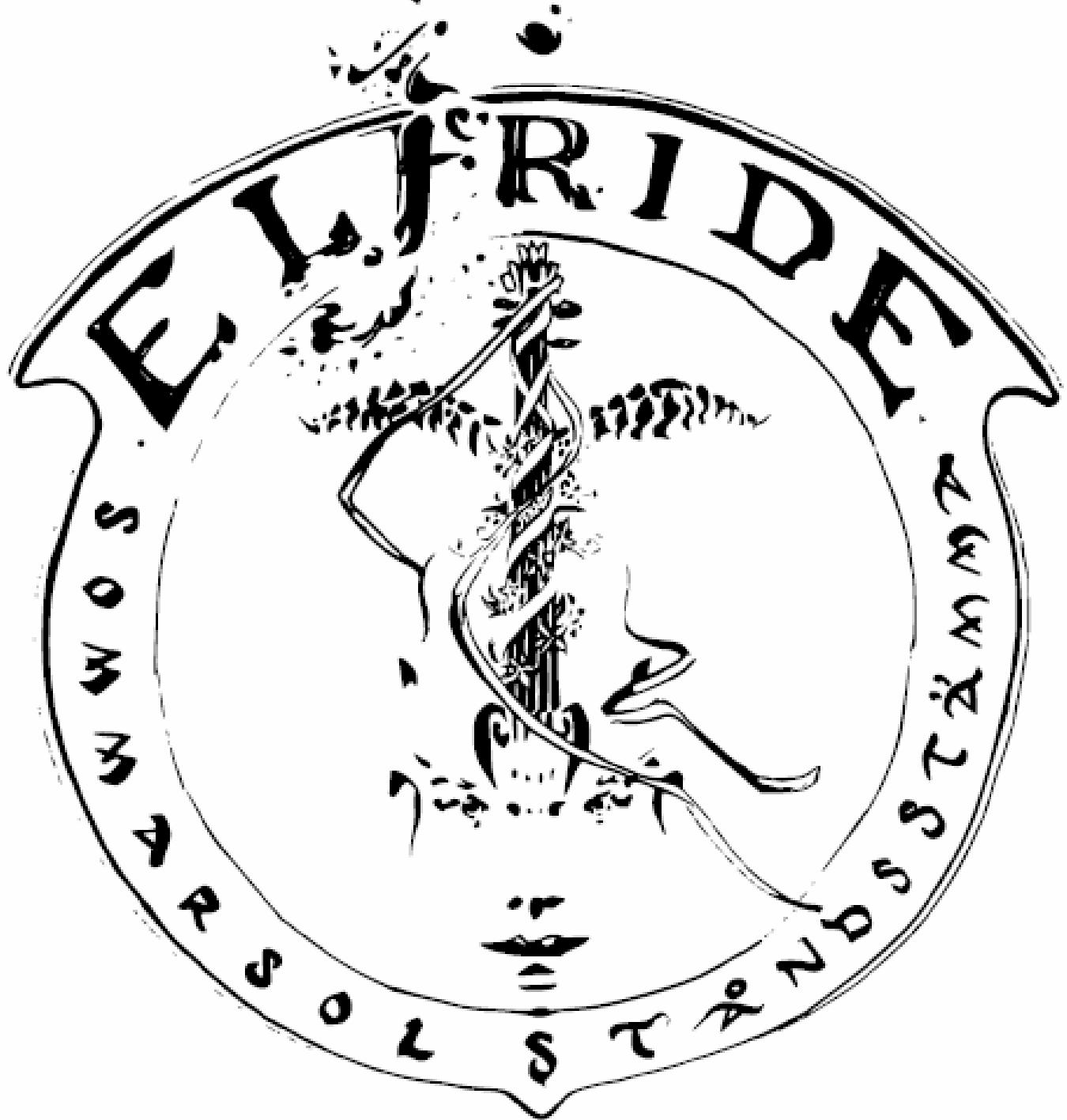
'4 Al patro kion vi donos
Regnon la ĉielan

'5 Al panjo kion vi donos
Inferturmenton

Den långa leken – La longa ludo

Inledning	3
Enkonduko	3
&4105. Allehanda ämbetshustrur:	4
&4401. Sjúrðarkvæði. Regin smiður:	6
&4405. Vilmundskvæði:	32
&4408. Brestis kvæði:	46
&4409. Sigmunds kvæði eldra:	56
&4412. Den bergtagna:	68
&4414. Ormurin Langi:	73
&4418. Liten Karin:	93
&4424. Liten Kersti stalledräng:	96
&4428. Bøhmerlands dronningen:	100
&4436. Jon och Lager:	105
&4439. Stolt Signhild:	111
&4440. Vänner och fränder:	114
&4442. En ung sjöman förlustar sig:	117
&4448. Bonden och kråkan:	119
&4454. De två systrarna.1:	122
&4460. Zinklarvisa:	124
&4466. Albertina:	129
&4472. Bättre tiga än illa tala:	132
&4475. Fogden och pigan:	135
&4478. Sven i Rosengård:	138
&4484. Ebbe Skammelsson:	140
&4485. Skepparen och jungfrun:	149
&4490. Tolfmilan skog:	152
&4496. Koloregrisen:	154
&5543. Den lillas testamente:	157

ÞÓÐÍJŠÚ cégþjsú

Somersolsticfesto